

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Πρόγραμμα Σπουδών
ακαδ. έτους 2021/2022

Το σύνολο μαθημάτων για την απόκτηση πτυχίου με βάση το ενδεικτικό Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος ανέρχεται σε **40 (24 επισκοπήσεις, 12 Διαλέξεις, 4 Σεμινάρια)**.

Το σύνολο πιστωτικών μονάδων ανέρχεται σε: 30 ανά εξάμηνο, 60 ανά έτος και **240 για τη λήψη πτυχίου**.

Οι πιστωτικές μονάδες ανά μάθημα του Προγράμματος Σπουδών έχουν ως εξής:

Κάθε μάθημα του Α' και Β' έτους: 5 πιστωτικές μονάδες

1 Διάλεξη: 7 πιστωτικές μονάδες

1 Σεμινάριο: 9 πιστωτικές μονάδες

1 Πρακτική Άσκηση: 7 πιστωτικές μονάδες

1 Πτυχιακή Εργασία: 16 πιστωτικές μονάδες (=1 Διάλεξη: 7 πιστωτικές μονάδες + 1 Σεμινάριο: 9 πιστωτικές μονάδες)

Α' και Β' έτος: 24 υποχρεωτικά μαθήματα

Α' εξάμηνο

A1 Ιστορία της Τέχνης: εποπτική εισαγωγή (Συνδιδασκαλία)

A2 Ιστορία της Αρχαίας Τέχνης (Συνδιδασκαλία)

A3 Ιστορία της Τέχνης της Μεσαιωνικής Ευρώπης

A4 Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών 1: Αρχαιότητα – Νεότεροι χρόνοι (Συνδιδασκαλία)

A5 Νεότερη Ευρωπαϊκή Ιστορία

A6 Αγγλική Ορολογία Τέχνης 1 (Συνδιδασκαλία)

A7 Γαλλική Ορολογία Τέχνης 1 (Συνδιδασκαλία)

Β' εξάμηνο

B1 Ιστορία της Τέχνης των νεότερων χρόνων 1: Αναγέννηση και Μπαρόκ (Προσφερόμενο)

B2 Ιστορία της Τέχνης των νεότερων χρόνων 2: από τον Νεοκλασικισμό στον Ιμπρεσιονισμό (Συνδιδασκαλία)

B3 Μεθοδολογία της Ιστορίας της Τέχνης

B4 Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών 2: από τους νεότερους χρόνους έως τις μέρες μας (Συνδιδασκαλία)

B5 Σύγχρονη Ευρωπαϊκή Ιστορία

B6 Αγγλική Ορολογία Τέχνης 2 (Συνδιδασκαλία)

B7 Γαλλική Ορολογία Τέχνης 2 (Συνδιδασκαλία)

Γ' εξάμηνο

G1 Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 1 (Συνδιδασκαλία)

G3 Μοντέρνα και Σύγχρονη Τέχνη (Συνδιδασκαλία)

G4 Φιλοσοφία της Τέχνης (Προσφερόμενο)

G5 Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία 1: από τον Ρομαντισμό στον Νατουραλισμό (Προσφερόμενο)

G6 Παιδαγωγικά

G7 Ιστορία και Θεωρία της Φωτογραφίας

Δ' εξάμηνο

Δ1 Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 2 (Συνδιδασκαλία)

Δ2 Ιστορία της Νεοελληνικής Τέχνης

Δ3 Καλλιτεχνικό Εργαστήριο

Δ4 Θεωρία και Κριτική της Τέχνης

Δ5 Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία 2: Μοντερνισμός και Πρωτοπορία (Προσφερόμενο)

Δ6 Ψυχολογία της Εκπαίδευσης (Συνδιδασκαλία)

Γ' και Δ' έτος: 16 κατ' επιλογήν υποχρεωτικά μαθήματα

Ε' εξάμηνο

Υποχρεωτικά 3 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ και 1 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 615 Μεθοδολογία έρευνας και συγγραφή επιστημονικής εργασίας (Προσφερόμενο)

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 002 Η ζωγραφική του 17ου αιώνα στις Κάτω Χώρες

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 031 Με οδηγό το νερό (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 103 Ιστορία της Οθωμανικής Αρχιτεκτονικής

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 613 Από το αναλογικό στο ψηφιακό: μια εισαγωγή στις Ψηφιακές Ανθρωπιστικές Επιστήμες (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 614 Η διαχρονικότητα της Παιδαγωγικής Επιστήμης στην εκπαιδευτική διαδικασία

Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 500 Ζητήματα Αισθητικής (Προσφερόμενο)

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 032 Ιστορία της τεχνοκριτικής από τον 18ο μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 220 Θεωρία και κριτική της τέχνης στην πράξη

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 230 Δυτικοευρωπαίοι καλλιτέχνες στην Ελλάδα, από τις αρχές του 19ου αιώνα έως τον Μεσοπόλεμο

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 217 Τόσο μακριά και τόσο κοντά: Βυζάντιο & Βενετία (11ος – 15ος αιώνας)

Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 403 Ιστορικές πρωτοπορίες και αρχιτεκτονική του 20ού και του 21ου αιώνα

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 917 Θεωρίες των φύλων: διαμόρφωση, εξέλιξη και αντίκτυπος

Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 404 Ιστορία της Οθωμανικής πόλης

ΣΤ' εξάμηνο

Υποχρεωτικά 3 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ και 1 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 612 Άνθρωποι εν κινήσει: διεθνικές προσεγγίσεις στη νεότερη και σύγχρονη ιστορία

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 033 Τέχνη και δημόσιος χώρος: οι δεκαετίες 1960 και 1970 (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 602 Ανθρωπολογία και σύγχρονη τέχνη (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 611 Διδακτική μεθοδολογία στην εκπαίδευση

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 013 Ζητήματα Ιστορίας Αρχαίας Τέχνης: Μετασχηματισμοί του κλασικού (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 619 Ιστορικές και θεωρητικές προσεγγίσεις των κόμικς (Προσφερόμενο)

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 616 Εισαγωγή στην τέχνη του θεάτρου (Προσφερόμενο)

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 034 Βυζαντινή μικροτεχνία: τέχνη & τεχνολογία

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 221 Η τέχνη ως οικολογική ανταπόκριση: πορτραίτα γυναικών από τον Leonardo στην Bio Art

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 914 Με πρώτη ύλη το παρελθόν: ιστορία και τέχνη στον ψηφιακό χώρο

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 215 Προκολομβιανοί Πολιτισμοί και Τέχνη

Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 401 Ζητήματα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής: Κείμενα, ιστοριογραφία και πολιτική της αρχιτεκτονικής από το 1945 ως σήμερα

Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 714 Πολιτικές προσεγγίσεις της αισθητικής

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 224 Κριτική της τέχνης στον 20ό αιώνα

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 908 Μουσειολογία

Ζ' εξάμηνο

Υποχρεωτικά 3 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ και 1 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ή

2 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, 1 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ και 1 ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 005 Θεωρία της Τέχνης της Ιταλικής Αναγέννησης

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 018 Διδακτική της Ιστορίας της Τέχνης

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 007 Από τον Αφηρημένο Εξπρεσιονισμό στη Σύγχρονη Τέχνη

Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 104 Αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική στη βενετική Κρήτη (13ος-17ος αιώνας)

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 023 Ιστορία της Τέχνης και Θεσμοί

Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 102 Ψυχρός Πόλεμος και ιδεολογία στην Τέχνη και την Αρχιτεκτονική

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 617 Ιστορία της Επιμέλειας Εκθέσεων (Προσφερόμενο)

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ (ΠΡΑ)

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 225 Παλαιοαισθητική: σπηλαιογραφίες της μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 906 Η κρυφή ζωή των έργων τέχνης

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 229 Μπιενάλε σύγχρονης τέχνης: η περίπτωση της Αθήνας

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 909 Αρχαία και μουσεία στην ψηφιακή εποχή

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 915 Ιστορία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: λόγος και εικόνα

Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 712 Η επίδραση των επιστημών στη σύγχρονη τέχνη και αισθητική

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 226 Νεοελληνική τεχνοκριτική

Η' εξάμηνο

Υποχρεωτικά 3 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ και 1 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ή

2 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ και 1 ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 001 Ειδικά Θέματα της Ιστορίας της Τέχνης: Διδακτική του Μοντερνισμού και διδακτική άσκηση φοιτητών σε σχολεία

Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 502 Θεωρίες τοπίου και κήπου

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 026 Αραβικός πολιτισμός και τέχνη (Προσφερόμενο)

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 021 Ιστορία και Θεωρία Εκθέσεων Μοντέρνας και Σύγχρονης Τέχνης

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 028 Ο κοσμοπολιτισμός των ελληνιστικών χρόνων: Ο Ελληνικός Κόσμος από τον Αλέξανδρο έως και την πτώση των Ελληνιστικών Βασιλείων

Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 030 Ιστορία του καλλιτεχνικού επαγγέλματος στην Ελλάδα (19ος αιώνας)

Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 507 Εικόνα και λόγος

Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 620 Εισαγωγή στην Ιστορία και Θεωρία του Κινηματογράφου (Προσφερόμενο)

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 228 Το σώμα και η έκφραση των συναισθημάτων στην ευρωπαϊκή ζωγραφική του 17ου αιώνα

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 216 Ζωγραφική και Φωτογραφία από το τέλος του 19ου στις αρχές του 21ου αιώνα

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 916 Δι-εικονικότητα στην εικονογραφημένη αφήγηση

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 202 Τέχνη και Μέσα: Προβλήματα Ιστοριογραφίας της Τέχνης

Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 910 Σύγχρονες επιμελητικές πρακτικές

Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 227 Η μεταπολεμική περίοδος στις ΗΠΑ: τέχνη και θεωρία

Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 405 Η Οθωμανική Παράδοση του Τοπίου και οι Εκφράσεις της

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (ΠΤΥ)

Πεδία – κωδικοί μαθημάτων

I. Ιστορία και Θεωρία της Τέχνης και της Αρχιτεκτονικής (ΙΣΘΕΤΑ 001-499)

Συντομογραφίες:

Δ=Διάλεξη

ΤΕ=Τέχνη

ΑΡ=Αρχιτεκτονική

Σ=Σεμινάριο

ΤΕ=Τέχνη

ΑΡ=Αρχιτεκτονική

II. Φιλοσοφία της Τέχνης και Ανθρωπιστικές Επιστήμες (ΦΙΤΑΕ 500-999)

Συντομογραφίες:

Δ=Διάλεξη

ΦΙ=Φιλοσοφία

ΑΝ=Ανθρωπιστικές Επιστήμες

Σ=Σεμινάριο

ΦΙ=Φιλοσοφία

ΑΝ=Ανθρωπιστικές Επιστήμες

Οι μοναδικοί κωδικοί του κάθε μαθήματος παραμένουν σε ισχύ, ενεργοποιημένοι ή μη, έως ότου εξαντληθούν.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ*

Φεβρουάριος 2022

*Τα περιγράμματα μαθημάτων παρατίθενται εδώ με τη σειρά που εμφανίζονται στο ΠΣ 21/22. Δεν περιλαμβάνονται εδώ η Πτυχιακή Εργασία και η Πρακτική Άσκηση σε σχολείο· γι' αυτά τα μαθήματα βλ. ΠΣ 21/22.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [1]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ – ΕΠΟΠΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	gkouloulas@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	<p>Στο μάθημα παρουσιάζονται εν συντομία, ως μια σειρά εισαγωγικών μαθημάτων, όλες εκείνες οι απαραίτητες πληροφορίες που θα βοηθήσουν τις φοιτήτριες και τους φοιτητές κατά την έναρξη των σπουδών τους στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης να αποκτήσουν μια σφαιρική και συνολική εικόνα της ιστορίας της Δυτικής Τέχνης ώστε να μπορούν στη συνέχεια να κατανοούν και να αφομοιώνουν ευκολότερα τις πιο εξειδικευμένες ανά μάθημα γνώσεις και να συσχετίζουν πιο αποτελεσματικά τις εξελίξεις και τις διαφοροποιήσεις ανά εποχή και τεχνοτροπία. Με άλλα λόγια, σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών και φοιτητριών με τις πολλαπλές μορφές και τα ποικίλα περιεχόμενα που πήρε και εξακολουθεί να παίρνει η τέχνη από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, και η απόκτηση της δυνατότητας εκ μέρους των φοιτητών και φοιτητριών να εντάσσουν έστω και σε ένα πρωταρχικό επίπεδο ένα έργο σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, να μπορούν να συσχετίσουν τη μορφή του και τα νοήματα που περιλαμβάνει με την εποχή κατά την οποία φιλοτεχνήθηκε. Εντέλει να είναι σε θέση να αντιληφθούν το μεγάλο εύρος των μορφών και των περιεχομένων των έργων τέχνης, να αποδεχθούν τα έργα ανεξαρτήτως προσωπικών</p>

	<p>αισθητικών προτιμήσεων ως αντικείμενα αξία μελέτης και να παρακινηθούν να επεκτείνουν τις γνώσεις τους στη θεωρία και ιστορία της τέχνης μέσω της σχέσης που αυτή διαρκώς και αξεδιάλυτα συνάπτει με όμορα πεδία και αντικείμενα όπως η κριτική, η μουσειολογία, η ανθρωπολογία, η κοινωνιολογία, η ψυχολογία κ.ά. αλλά και με τις υπόλοιπες τέχνες, οπτικές και μη.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν συγκεκριμένες χρονικές περιόδους της ιστορίας της τέχνης (π.χ. αρχαιότητα, Βυζάντιο, Αναγέννηση, Μπαρόκ, Ροκοκό, Μοντέρνα Τέχνη, Σύγχρονη Τέχνη κ.ά.) με τα ονόματά τους και τα ξεχωριστά θεματικά και τεχνολογικά χαρακτηριστικά τους, • να αντιλαμβάνονται και να μπορούν να περιγράψουν ότι, αν και κανένα έργο τέχνης δεν αποτελεί προϊόν παρθενογένεσης, στην τέχνη υπάρχει πάντα η έννοια της καινοτομίας, της πρωτοτυπίας, της εξέλιξης, της διαφοροποίησης, • να προσδιορίζουν συγκεκριμένες έννοιες που σχετίζονται με την παραγωγή και δημοσιοποίηση της τέχνης και της ιστορίας της, όπως μουσείο, συλλογή, περιοδολόγηση, αγορά τέχνης, έκθεση, επιμέλεια, κριτική, ιστοριογραφία κ.ά., • να κατανοούν ότι η τέχνη και η ιστορία της τέχνης δεν μπορούν να εξετάζονται και να μελετώνται ξεκομμένες από την εποχή τους αλλά μόνο μέσα από την παράλληλη έρευνα του ιστορικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, πολιτικού, οικονομικού πλαισίου, • να αντιλαμβάνονται τη σημασία της θεωρίας της τέχνης και την αξεδιάλυτη σχέση της με την ιστορία της τέχνης, • να γνωρίζουν μια πλειάδα καλλιτεχνικών ρευμάτων τόσο του παρελθόντος αλλά και, ειδικότερα, της μοντέρνας και της σύγχρονης εποχής και να ξεχωρίζουν τα βασικά τεχνολογικά και θεματικά χαρακτηριστικά κάθε ρεύματος, • να γνωρίζουν τα ονόματα πολλών σημαντικών καλλιτεχνών της ιστορίας και τα σημαντικότερα έργα του καθενός, • να νιώθουν την αυτοπεποίθηση να κρίνουν ένα έργο και να μιλήσουν γι' αυτό όχι μόνο με βάση τα προσωπικά αισθητικά τους κριτήρια αλλά με βάση τη σχέση του έργου με την εποχή του, την εποχή μας και τα άλλα έργα τέχνης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Εποπτική εισαγωγή στο μέγιστο δυνατό μέρος του συνόλου των ιστορικών περιόδων, των κινημάτων, των ρευμάτων και των τεχνολογιών της Δυτικής Τέχνης από την αρχαιότητα έως τη σύγχρονη εποχή, καθώς και μια πρώτη απόπειρα συσχέτισης της τέχνης κάθε εποχής με τα κοινωνικά, πολιτικά και πολιτισμικά συμφραζόμενα. Επίκεντρο είναι οι εικαστικές τέχνες και ειδικότερα η ζωγραφική, η γλυπτική, η αρχιτεκτονική.</p> <p>Συγκεκριμένα, το μάθημα διαρθρώνεται ως εξής:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εισαγωγή, Ορολογία, Βασικές έννοιες. • Η τέχνη στην προϊστορία και στην Αρχαιότητα (αρχαία Ελλάδα, αρχαία Ρώμη). • Η μεσαιωνική τέχνη (Βυζάντιο, Ρομανική τέχνη, δυτικός μεσαίωνας. Γοτθική τέχνη κ.ά.). • Η τέχνη της Αναγέννησης (πρώιμη, ώριμη και ύστερη) στην Ιταλία, τη Γαλλία, τη Βόρεια Ευρώπη, τις Κάτω Χώρες. • Η τέχνη του μπαρόκ και του ροκοκό.

	<ul style="list-style-type: none"> • Νεοκλασικισμός, Ρομαντισμός, Ρεαλισμός, Συμβολισμός • Ιμπρεσιονισμός, Μεταϊμπρεσιονισμός, Πουαντιγισμός, Ντιβιζιονισμός. • Εξπρεσιονισμός, Φωβισμός, Κυβισμός (αναλυτικός και συνθετικός), Πριμιτιβισμός, Φουτουρισμός, Αφαίρεση, Κονστρουκτιβισμός, Ντανταϊσμός, Σουρεαλισμός. • Readymades, Σετσεσιόν, Σουπρεματισμός, Νεοπλαστικισμός, Μεταφυσική, Νέα Αντικειμενικότητα. • Αφηρημένος Εξπρεσιονισμός, Μινιμαλισμός, Εννοιολογική Τέχνη, Pop Art, Op Art, Happenings. • Ρεύματα και φόρμες του τέλους του 20ού αι.: Arte Povera, Land Art, Περιβάλλοντα, Body Art, Performance, Appropriation Art, Installations, Video Art κ.ά. • Η τέχνη στη μεταμοντέρνα εποχή. • Συμπεράσματα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Ernst Gombrich, Το Χρονικό της Τέχνης, ΜΙΕΤ, 1998 • Carlo Julio Argan, Η Μοντέρνα Τέχνη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2014
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>Κάθε μάθημα διεξάγεται με τη χρήση εποπτικού υλικού και προβολής σε μεγάλη οθόνη μέσω powerpoint. Στην έναρξη κάθε μαθήματος οι φοιτητές θα παίρνουν από τον διδάσκοντα ένα δισέλιδο handout με τους άξονες και την περίληψη της εκάστοτε θεματικής που θα συνοδεύεται από εκτενή βιβλιογραφία.</p> <p>Το μάθημα (handout και powerpoint καθώς και πρόσθετα στοιχεία που αφορούν το εκάστοτε θέμα) θα ανεβαίνουν στο eClass, ενώ ο διδάσκων θα επιδιώξει την πληρέστερη δυνατή επικοινωνία με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες με κάθε πρόσφορο μέσο (προσωπικές συναντήσεις, ώρες γραφείου, ηλεκτρονική αλληλογραφία, messenger, ηλεκτρονικές πλατφόρμες κ.λπ.).</p>
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ (Σε περίπτωση εξ αποστάσεως εξέτασης, θα προταθεί γραπτή εργασία σε συνδυασμό με γραπτές εξ αποστάσεως εξετάσεις μέσω πλατφόρμας.)
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [2]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/TMB192/ (είσοδος με εγγραφή)
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ncharokopos@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Στόχος του μαθήματος είναι η επισκόπηση της αρχαίας ελληνικής τέχνης από τον 11ο αι. π.Χ. έως και τα τέλη του 1ου αι. π.Χ. αιώνα, κατά τη διάρκεια δηλαδή της διαμόρφωσης και ανάπτυξης του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού στον ανατολικομεσογειακό χώρο. Την περίοδο αυτή διαπιστώνεται η δημιουργία υψηλής ποιότητας τεχνών, κέντρο των οποίων ήταν ο άνθρωπος με τις ποικίλες δραστηριότητές του στη δημόσια και ιδιωτική σφαίρα της κοινωνίας στην οποία ζούσε. Η αρχαία ελληνική τέχνη εξέφρασε σταδιακά και ανά εποχή ιδανικά και αξίες που απηχούσαν τα εκάστοτε πολιτεύματα (αριστοκρατικό, τυραννικό, δημοκρατικό, μοναρχικό), αλλά και τη σχέση του ανθρώπου με τις λατρευόμενες θεότητες, ανθρωποκεντρικές επίσης. Στα μαθήματα εξετάζονται ανά εποχή οι βασικές κατηγορίες της αρχαίας ελληνικής τέχνης (αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, αγγειογραφία και μικροτεχνία). Η επισκόπηση τελειώνει με την προσέγγιση του αρχαίου ελληνικού με το ρωμαϊκό πολιτισμό και τη δημιουργία του λεγόμενου ελληνορωμαϊκού πολιτισμού.

<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν βασικά χαρακτηριστικά του πολιτισμού των ιστορικών χρόνων στον ελλαδικό χώρο και να διαθέτουν ένα επαρκές γενικό γνωστικό περίγραμμα της εξελικτικής πορείας της αρχαίας ελληνικής τέχνης, • να διακρίνουν βασικά έργα σημαντικών καλλιτεχνών, καθώς και τα κύρια τεχνοτροπικά χαρακτηριστικά και τεχνικές των επιμέρους περιόδων της αρχαίας ελληνικής τέχνης στους τομείς της πλαστικής, αγγειογραφίας-ζωγραφικής, αρχιτεκτονικής και σε επιλεγμένους τομείς της μικροτεχνίας, • να κατανοούν τη λειτουργία της αρχαίας ελληνικής τέχνης στις διάφορες εκφάνσεις της και να τις συσχετίζουν με τις εκάστοτε αισθητικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνισταμένες (π.χ. τέχνη και αριστοκρατικά ιδεώδη της αρχαϊκής εποχής, δημοκρατία και κλασικός πολιτισμός, ανάδυση της μοναρχίας και η εξέλιξη της ελληνιστικής και ελληνορωμαϊκής τέχνης), • να συγκρίνουν ανά εποχή και να συνθέτουν διαχρονικά τις επιμέρους καλλιτεχνικές απαντήσεις σε θεμελιώδεις προβληματισμούς της αρχαίας ελληνικής τέχνης (π.χ. την πορεία προς τον νατουραλισμό, την εικαστική προσέγγιση του ανθρωπομορφισμού, τη σωματική αναπαράσταση κ.ά.), • να προσεγγίζουν τις ευρύτερες, διαχρονικές διαστάσεις και τη δυναμική της αρχαιοελληνικής τέχνης, ως βάσης και σημείο αναφοράς της Δυτικής Τέχνης και εν γένει πολιτισμού, και το πώς επηρεάζει, μορφοποιεί και διατρέχει ολόκληρη την Ιστορία της Τέχνης μέχρι σήμερα.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Είδη, αισθητικές αρχές, πολιτισμικά περιβάλλοντα και επιστημολογικές προσεγγίσεις της ελληνικής τέχνης, όπως ορίζονται από την αρχαιολογία και την ιστορία της τέχνης [μία διδακτική ενότητα]. • Το τέλος των μυκηναϊκών χρόνων και η πρώιμη εποχή του σιδήρου (γεωμετρική κεραμική, μικροπλαστική και αρχιτεκτονική) [δύο διδακτικές ενότητες]. • Ο πολιτισμός της αρχαϊκής εποχής [τρεις διδακτικές ενότητες]. • Η κλασική εποχή [τρεις διδακτικές ενότητες]. • Ειδικά θέματα: Εικονιστική πλαστική / μεγάλη ζωγραφική / ψηφιδωτά [μία διδακτική ενότητα]. • Η ελληνιστική εποχή και το ελληνορωμαϊκό περιβάλλον έως το θάνατο του Αυγούστου [τρεις διδακτικές ενότητες].
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Πλαντζός, Δ., <i>Ελληνική Τέχνη και Αρχαιολογία, 1200-30 π.Χ.</i> Αθήνα. Εκδόσεις Καπόν (2020⁵)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Barringer, J.M., <i>The Art and Archeology of Ancient Greece.</i> Cambridge: Cambridge University Press (2015) • Bintliff, J.L., <i>The Complete Archaeology of Greece. From Hunter-Gatherers to the 20th Century A.D.</i> Oxford: Wiley-Blackwell (2012) • Boardman, J. (επιμ.), <i>The Oxford History of Classical Art.</i> Oxford· New York: Oxford University Press

- Βουτυράς Μ. – Αλ. Γουλάκη-Βουτυρά, *Η αρχαία ελληνική τέχνη και η ακτινοβολία της*. Θεσσαλονίκη: Ίδρυμα Τριανταφυλλίδη (2012)
- Camp, J.M., *Οι αρχαιότητες της Αθήνας και της Αττικής*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (2009)
- Coldstream, J.N., *Γεωμετρική Ελλάδα*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (1997)
- Cook, R.M., *Ελληνική αγγειογραφία*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (1994)
- Hölscher, T., *Κλασική Αρχαιολογία. Βασικές γνώσεις*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press (2005)
- Καρούζος, Χ., *Αρχαία τέχνη. Ομιλίες-μελέτες*. Αθήνα: Ερμής (2000²)
- Κοκκορού-Αλευρά, Γ., *Η τέχνη της Αρχαίας Ελλάδας. Σύνομη Ιστορία (1050–50 π.Χ.)*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (1995³)
- Mee, C., *Greek Archaeology. A Thematic Approach*. Chichester: Wiley-Blackwell (2011)
- Μπόρντμαν, Τζ., *Αρχαία ελληνική τέχνη*. Αθήνα: Υποδομή (1980)
- Neer, R., *Τέχνη & αρχαιολογία του ελληνικού κόσμου. Περ. 2500 – περ. 150 π.Χ.* Αθήνα: Καρδαμίτσα (2018)
- Πλάντζος, Δ., *Το πρόσφατο μέλλον. Η κλασική αρχαιότητα ως βιοπολιτικό εργαλείο*. Αθήνα. Νεφέλη (2017)
- Pollitt, J.J., *Η τέχνη στην Ελληνιστική εποχή*. Αθήνα: Παπαδήμας (1999)
- Ramage, N.H. & A. Ramage, *Ρωμαϊκή τέχνη*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press (2000)
- Schnapp, A., *Η κατάκτηση του παρελθόντος. Οι απαρχές της αρχαιολογίας*. Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης: Ηράκλειο (2004)
- Smith, T.J. – D. Plantzos, (επιμ.), *A Companion to Greek Art*, τ. I- II. Chichester: Wiley-Blackwell (2012)
- Stewart, A., *Art in the Hellenistic World*. Cambridge/New York: Cambridge University Press (2014)
- Χαμηλάκης, Γ., *Το έθνος και τα ερείπιά του. Αρχαιότητα, αρχαιολογία και εθνικό φαντασιακό στην Ελλάδα*. Αθήνα: Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου (2012)
- Veayne, P., *Η ελληνορωμαϊκή αυτοκρατορία*. Αθήνα: Εστία (2013)
- Winckelmann, J.J., *Geschichte der Kunst des Alterthums*. Dresden (1764) = *Ιστορία της αρχαίας τέχνης*, μτφρ. Λ. Αναγνώστου. Gutenberg: Αθήνα (2010)

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)

Σε κάθε ενότητα ο διδάσκων ανακεφαλαιώνει σύντομα τη διδαχθείσα ύλη και παρουσιάζει με τη μορφή διάλεξης τη διδακτέα ύλη του εκάστοτε μαθήματος. Συστατικό διδακτικό μέσο αποτελούν προετοιμασμένες παρουσιάσεις power-point. Κατά την πορεία της διάλεξης οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά, περιγράφοντας τα βασικά στυλιστικά και εικονογραφικά στοιχεία έργων που συζητούνται, συσχετίζοντάς τα με άλλα έργα και χρησιμοποιώντας γνώσεις που απέκτησαν στα προηγούμενα μαθήματα. Κατά τη διάρκεια του εξαμήνου γίνεται αξιολόγηση του γνωστικού επιπέδου των εκπαιδευόμενων μέσω ερωτήσεων που τίθενται από τον διδάσκοντα.

Όλες οι παρουσιάσεις power point, εμπλουτισμένες με υποτίτλους, σύντομα κατατοπιστικά κείμενα και βιβλιογραφία αναρτώνται στην ηλεκτρονική σελίδα του μαθήματος. Στην τελευταία αναρτώνται επιπλέον ελληνόγλωσσα ή ξενόγλωσσα άρθρα, κείμενα προς συζήτηση, ενώ γίνεται και παραπομπή σε διδακτικό υλικό open access, ιστοσελίδες

	μουσείων, συλλογών, τρεχουσών εκθέσεων κλπ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • Προφορικές ασκήσεις περιγραφής κατά το μάθημα. • Τελική γραπτή εξέταση επί της συνολικής ύλης με σχολιασμό εικόνας ή/και ανάπτυξη θέματος.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [3]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα από αίθουσα ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 4801271
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Επισκόπηση των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή τέχνη από τον 4ο έως το 14ο αιώνα
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση παρακολούθησης του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν,• να περιγράφουν και• να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα μνημεία και έργα τέχνης της περιόδου. Ευρύτερα, <ul style="list-style-type: none">• να διακρίνουν δομικές διαφορές μεταξύ διαφορετικών

	<p>πολιτισμικών πραγματικοτήτων μέσω της καλλιτεχνικής παραγωγής που τις προσδιορίζει και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κρίνουν τα ιστορικά φαινόμενα που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αισθητικής και πλαστικής αντίληψης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το περιεχόμενο των διαλέξεων μοιράζεται ανάμεσα στην τέχνη της Ύστερης Αρχαιότητας, τη Βυζαντινή τέχνη και την τέχνη της Μεσαιωνικής Δύσης, με ιδιαίτερη έμφαση στη μνημειακή ζωγραφική, τη γλυπτική και έργα μικροτεχνίας.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Γενικά εγχειρίδια για τη βυζαντινή τέχνη</p> <ul style="list-style-type: none"> • Robin Cormack, <i>Byzantine Art</i>, Oxford University Press 2000. • Robin Cormack, <i>Writing in Gold. Byzantine Society and its Icons</i>, London 1985 (για μια θεματική επισκόπηση της Βυζαντινής τέχνης). • Victor Lazarev, <i>Storia della pittura bizantina</i>, Torino 1967. • John Lowden, <i>Πρώιμη Χριστιανική και Βυζαντινή Τέχνη</i>, Καστανιώτης, Αθήνα 2003. • Lyn Rodley, <i>Εισαγωγή στη Βυζαντινή Τέχνη και Αρχιτεκτονική</i>, μτφρ. Μυρτώ Βεΐκου, Ινστιτούτο του Βιβλίου, Αθήνα 2010. <p>Γενικά εγχειρίδια για τη βυζαντινή αρχιτεκτονική</p> <ul style="list-style-type: none"> • Richard Krautheimer, <i>Παλαιοχριστιανική και Βυζαντινή Αρχιτεκτονική</i>, Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα 1998. • Cyril Mango, <i>Byzantine Architecture</i>, New York 1976. • Χαράλαμπος Μπούρας, <i>Βυζαντινή & Μεταβυζαντινή Αρχιτεκτονική στην Ελλάδα</i>, Εκδόσεις Μέλισσα, Αθήνα 2001. • Cyril Mango, <i>The Art of the Byzantine Empire</i>, Toronto 1997. [ανθολόγιο μεταφρασμένων πηγών για τη βυζαντινή τέχνη] <p>Ιστορία, τέχνη και πολιτισμός της μεσαιωνικής Δύσης</p> <ul style="list-style-type: none"> • D. Nicholas, <i>Η εξέλιξη του Μεσαιωνικού Κόσμου. Κοινωνία, Διακυβέρνηση και Σκέψη στην Ευρώπη 312-1500</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2009. • J. Le Goff, <i>Ο Πολιτισμός της Μεσαιωνικής Δύσης</i>, Εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1991. • G. Duby, <i>Τέχνη και Κοινωνία τον Μεσαίωνα</i>, Εκδόσεις Ολκός/Μικρή Άρκτος, Αθήνα 2005. • E. H. Gombrich, <i>Το Χρονικό της Τέχνης</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1998 (τα αντίστοιχα κεφάλαια για το Μεσαίωνα). <p>Γενικές επισκοπήσεις της μεσαιωνικής τέχνης</p> <ul style="list-style-type: none"> • H. Focillon, <i>The Art of the West in the Middle Ages</i>, 2 vols, Oxford 1980. • J. Snyder, <i>Medieval Art. Painting, Sculpture, Architecture, 4th-14th century</i>, New York 1989. • M. Stokstad, <i>Medieval Art</i>, Oxford 2004. • C.R. Dodwell, <i>The Pictorial Arts of the West 800-1200</i>, Yale University Press 1993. <p>Καρολίγγεια, ρομανική και γοθική τέχνη</p> <ul style="list-style-type: none"> • J. Hubert et al., <i>Carolingian Art</i>, London 1970. • M. Schapiro, <i>Romanesque Art</i>, London 1977.

	<ul style="list-style-type: none"> • R. Toman, ed., <i>Romanesque. Architecture, Sculpture, Painting</i>, Ullman & Könemann 2007. • E. Mâle, <i>The Gothic Image. Religious Art in France of the Thirteenth Century</i>, London 1972. (μετάφραση από το Γαλλικό πρωτότυπο) • Martindale, <i>Gothic Art</i>, London 1967. • R. Toman, <i>Gothic. Architecture, Sculpture, Painting</i>, Ullman & Könemann 2007. • M. Camille, <i>Gothic Art, Glorious Visions</i>, London 1996. <p>Ανθολογίες μεταφρασμένων κειμένων για την τέχνη του Μεσαίωνα</p> <ul style="list-style-type: none"> • C. Davis-Weyer, <i>Early Medieval Art 300-1150: Sources and Documents</i>, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall 1971. • T. G. Frisch, <i>Gothic Art 1140-c.1450. Sources and Documents</i>, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall 1971. • R. Anderson and D. Aidan Bellenger, eds., <i>Medieval Worlds. A Sourcebook</i>, Routledge, London 2003.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τριώνων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του απαραίτητου εποπτικού υλικού, και όπου κρίνεται απαραίτητο, από την ανάγνωση και το σχολιασμό γραπτών πηγών της εποχής. Γίνεται χρήση διαδραστικών εκπαιδευτικών ιστοτόπων.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>
<p>ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS: ΝΑΙ/ΟΧΙ</p>	<p>ΝΑΙ [ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΓΡΑΠΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ]</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [4]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ Ι: ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ – ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΧΡΟΝΟΙ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΘΩΜΑΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	thsymeonidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα συνιστά επισκόπηση της ιστορίας της φιλοσοφίας μέσα από το πρίσμα της ανάπτυξης των αισθητικών θεωριών. Καλύπτονται εδώ οι ιστορικές περιόδους της Αρχαιότητας, του Μεσαίωνα, της Αναγέννησης, του 17ου αιώνα, του Διαφωτισμού, καθώς και του πρώτου μισού του 19ου αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, εκτίθενται διαδοχικά τα επιχειρήματα που αντλούνται από τα έργα του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, της ελληνιστικής φιλοσοφίας (Στοά, Κήπος, Σκεπτικοί, Κυνικοί) και της ελληνορωμαϊκής παράδοσης, της φιλοσοφίας της Ύστερης Αρχαιότητας (Πλωτίνος, Αυγουστίνος), της ύστερης βυζαντινής και δυτικής χριστιανοσύνης, των αναγεννησιακών φιλοσόφων, λογίων και καλλιτεχνών, όπως και των φιλοσόφων που συνδέονται ποικιλοτρόπως με τα ρεύματα του ορθολογισμού και της εμπειριοκρατίας, του κριτικισμού, του ιδεαλισμού και του

	<p>ρομαντισμού. Η ιστορία αυτή, η οποία συσχετίζεται με τα ευρύτερα πολιτισμικά, καλλιτεχνικά και επιστημονικά συμφραζόμενα, επιδιώκει να αναδείξει τις παραμέτρους εκείνες που μας επιτρέπουν να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τόσο τις έννοιες της τέχνης και της καλλιτεχνικής δραστηριότητας όσο και τον αντίκτυπό τους στη ζωή και τη σκέψη.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν την ποικιλία των χρήσεων των όρων «εικόνα», «μίμηση» και «(ανα)παράσταση» και • να αναγνωρίζουν το ζήτημα των σχέσεων μεταξύ λόγου και εξεικονισμού. <p>Αφομοιώνοντας τις βασικές πληροφορίες και τις θεμελιώδεις σκέψεις διαμορφώνεται το υπόβαθρο προκειμένου οι φοιτητές να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν και να συγκρίνουν το ρόλο της τέχνης και του καλλιτέχνη στους δύο τελευταίους αιώνες.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περίγραμμα της ιστορίας της φιλοσοφίας από τους προπλάτωνικούς χρόνους μέχρι το τέλος του 18 ^{ου} αιώνα, με έμφαση στην προσέγγιση των ζητημάτων της τέχνης, του ωραίου, της εικόνας, καθώς και τη γέννηση της Αισθητικής ως ξεχωριστού κλάδου της Φιλοσοφίας κατά τα μέσα του 18 ^{ου} αιώνα.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Πλάτων: <i>Πολιτεία</i> <i>Φαίδρος</i> <i>Συμπόσιο</i> Αριστοτέλης: <i>Ποιητική</i> Αυγουστίνος: <i>Εξομολογήσεις</i> Σπινόζα: <i>Ηθική</i></p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	Σειρά διαλέξεων με αναλυτικές αναφορές στους βασικούς φιλοσοφικούς όρους, στις εκδόσεις αναφοράς, όπως και στις έγκυρες μεταφράσεις φιλοσοφικών και αισθητικών κειμένων.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ που καλύπτουν το σύνολο των κεφαλαίων της εξεταστέας ύλης (4/10), καθώς και ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ επιλεγμένου ανάμεσα σε τέσσερα προτεινόμενα ερωτήματα (6/10).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [5]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα στην αίθουσα Μικρή Θεωρητικών
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 4801278
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	adialla@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Δύο είναι τα γεγονότα που άλλαξαν την φυσιογνωμία της σύγχρονης Ευρώπης: η Γαλλική Επανάσταση και η Βιομηχανική· δύο επαναστάσεις που επηρέασαν σε διαφορετικούς χρόνους και με ποικίλους τρόπους το σύνολο των Ευρωπαίων. Η σύγχρονη τάξη πραγμάτων που στηρίζεται στις πόλεις δημιουργήθηκε κυρίως με την επίδραση της βρετανικής βιομηχανικής επανάστασης. Η Γαλλική επανάσταση προσέφερε το πλαίσιο διεξαγωγής της πολιτικής: προσέφερε το λεξιλόγιο του φιλελευθερισμού, του ριζοσπαστισμού, του εθνικισμού, της ταξικής συνείδησης. Οι εξελίξεις αυτές συνέβαλαν ώστε η Ευρώπη του 19 ^{ου} αιώνα να αναδυθεί ως ένα μοντέλο με

	<p>παγκόσμια ισχύ.</p> <p>Το μάθημα επιδιώκει να εξετάσει τους διαδοχικούς μετασχηματισμούς που γνωρίζουν οι κοινωνίες της ευρωπαϊκής ηπείρου. Στην οπτική αυτή μελετώνται οι ισορροπίες και οι συγκρούσεις που γνωρίζει η ευρωπαϊκή ήπειρος, οι ιδεολογικές παράμετροι που συνοδεύουν ή και προετοιμάζουν τις εθνικές και κοινωνικές αντιθέσεις, η συγκρότηση των εθνών κρατών και ο πρωταγωνιστικός τους ρόλος, η συγκρότηση και η ενίσχυση του διεθνούς συστήματος κρατών. Η ιστορική αφήγηση εστιάζεται στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ιστορία, καθώς και στην εξέλιξη του πνεύματος και του πολιτισμού.</p> <p>Ο στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνιστώσες που διαμορφώνουν τις ευρωπαϊκές εμπειρίες από την Γαλλική Επανάσταση έως τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο σκοπός δεν είναι να παρουσιαστεί ένα σύνολο ιστοριών των επιμέρους χωρών της ευρωπαϊκής ηπείρου, αλλά η ταυτόχρονη πραγμάτευση των εξελίξεων που διαμόρφωσαν τον σύγχρονο κόσμο.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις υπερεθνικές διαδικασίες, την εσωτερική διαφοροποίηση και την αλληλεπίδραση, την ενότητα αλλά και την ποικιλία των ευρωπαϊκών εμπειριών και • να εκτιμούν τη σημασία τους. <p>Ως εκ τούτου, τα μαθήματα έχουν οργανωθεί θεματικά και γύρω από σημαντικές έννοιες-κλειδιά, όπως κινήματα, επαναστάσεις, ρεύματα ιδεών, έθνος-κράτος, αυτοκρατορίες, κοινοβουλευτικά καθεστώτα, δικτατορίες, συνασπισμοί κρατών, διατηρώντας πάντα στο διανοητικό ορίζοντα τη χρονική ακολουθία, έτσι ώστε οι φοιτητές να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν την ιστορικότητα των φαινομένων και • να κατατάσσουν την ευρωπαϊκή ιστορία στο ευρύτερο πλαίσιο της πλανητικής ιστορίας.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Βιομηχανική Επανάσταση. • Η Γαλλική Επανάσταση. • Παλινόρθωση και Ιερά Συμμαχία. • Η Ευρώπη των Εθνών. • Ο αστικός 19^{ος} αιώνας: οι αστοί στο προσκήνιο της ιστορίας. Φιλελευθερισμός και κοινοβουλευτισμός. Ο σοσιαλισμός και το εργατικό κίνημα. • Η Ευρώπη στο κέντρο του κόσμου: η αποικιοκρατία και ο ιμπεριαλισμός. • Η Ευρώπη τον Συνασπισμών: το προοίμιο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ελένη Αρβελέρ, Maurice Aymard, <i>Οι Ευρωπαίοι</i>, Αθήνα: Σαββάλας, 2003, τόμος Β'. • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή των αυτοκρατοριών</i>, Αθήνα: ΜΙΕΤ, 2000. • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή των επαναστάσεων 1789-</i>

	<p>1848, Αθήνα: ΜΙΕΤ, 1997, 3^η έκδ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή του κεφαλαίου, 1848-1875</i>, Αθήνα: ΜΙΕΤ, 1996. • Marc Ferro, <i>Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος</i>, Αθήνα: Ελληνικά γράμματα, 1997. • Edward Said, <i>Κουλτούρα και Ιμπεριαλισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1996. • Stuart Woolf, <i>Ο εθνικισμός στην Ευρώπη</i>, Αθήνα: Θεμέλιο 1999.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτά, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [6]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A6 / A7
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΑ [ανάθεση] / ΜΑΡΙΝΑ ΠΑΠΠΑ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mvara@asfa.gr / mpappa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Ως εκ τούτου, στόχος του μαθήματος είναι οι φοιτητές/-ήτριες μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος να έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και να έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Συγκεκριμένα, οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> να κατανοούν την ορολογία, τις γλωσσικές δομές και τα υφολογικά στοιχεία των ακαδημαϊκών συγγραμμάτων τέχνης στην Αγγλική / Γαλλική γλώσσα,

	<ul style="list-style-type: none"> • να μελετούν και να αναλύουν αγγλόφωνα / γαλλόφωνα κριτικά κείμενα, δοκίμια και μελέτες για ζητήματα σχετικά με το αντικείμενο των σπουδών τους, • να αξιοποιούν τις ιστοσελίδες διεθνών μουσείων ως εργαλεία μελέτης έργων και σύνταξης κειμένων τέχνης, • να χρησιμοποιούν σύγχρονες ηλεκτρονικές υπηρεσίες για την πρόσβαση σε αγγλόφωνη / γαλλόφωνη βιβλιογραφία. <p>Ως εκ τούτου, το μάθημα διαμορφώνει τις προϋποθέσεις ώστε οι φοιτητές να είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εντάσσονται αποτελεσματικά στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>Το μάθημα <i>Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης I</i> έχει οριστεί ως <i>προαπαιτούμενο</i> του μαθήματος <i>Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης II</i>.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εστιάζει στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων, του ειδικού λεξιλογίου, των γνώσεων και των στρατηγικών που απαιτούνται για τη μελέτη αγγλόφωνων / γαλλόφωνων επιστημονικών κειμένων τέχνης ώστε να διευκολύνει την πρόσβαση των φοιτητών/τριών σε ξενόγλωσση βιβλιογραφία και να συνεισφέρει στη βελτίωση των επαγγελματικών προοπτικών τους στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Για την Αγγλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Acton, Mary, <i>Learning to Look at Modern Art</i>, London: Routledge, 2004. • Ades, Dawn (ed.), <i>The Dada Reader: a Critical Anthology</i>, Chicago: University of Chicago Press, 2006. • Chilvers, Ian, <i>The Oxford Dictionary of Art and Artists</i>, Oxford University Press, 2009. • Chilvers, Ian and John Graves-Smith, <i>A Dictionary of Modern and Contemporary Art</i>, Oxford: Oxford University Press, 2009. • Clarke, Michael and Deborah, <i>The Concise Dictionary of Art Terms</i>, Oxford: Oxford University Press, 2010. • Doherty, Tiarna and Anne T. Woollett, <i>Looking at Paintings: a Guide to Technical Terms</i>, Los Angeles: Paul Getty Museum, 2009. • Elderfield, John (ed.), <i>Modern Painting and Sculpture: 1880 to the Present at the Museum of Modern Art</i>, New York: Museum of Modern Art, 2004. • Ganz Blythe, Sarah and Edward D. Powers, <i>Looking at Dada</i>, New York: Museum of Modern Art, 2006. • Lynton, Norbert, <i>The Story of Modern Art</i>, London: Phaidon Press, 1994.

	<ul style="list-style-type: none"> • McCarthy, David, <i>Pop Art</i>, London: Tate Gallery Pub., 2000. • Nelson, Robert S. and Richard Shiff (eds), <i>Critical terms for Art History</i>, Chicago: The University of Chicago Press, 2003. • Pooke, Grant and Diana Newall, <i>Art History: The Basics</i>, Routledge, 2007. • Wilson, Simon and Jessica Lack, <i>The Tate Guide to Modern Art Terms</i>, London: Tate Publishing, 2008. • Turner, Jane, <i>The Grove Dictionary of Art: From Renaissance to Impressionism: Styles and Movements in Western Art 1400-1900</i>, St. Martin's Press, 2000. <p>Για τη Γαλλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Serullaz M.: L' impressionisme, Paris, PUF, Coll. "QSJ", 1981 (6^η έκδ.) • Maupassant, G. de: Au salon: chronique sur la peinture. Paris, Ed. Balland, 1993 • Baudelaire, Ch.: Ecrits sur l' art, Livre de Poche 1992 • Matisse, H.: Ecrits et propos sur l' art. Paris, Hermann, 2014
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις, προβολή οπτικοακουστικού υλικού (μέσω λογισμικού ppt), συζητήσεις και εργασίες λεξιλογίου σε ομάδες, αξιοποίηση ιστοσελίδων διεθνών μουσείων στην εκπαιδευτική διαδικασία, παρουσίαση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για τον εντοπισμό ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις σε αίθουσες τέχνης και μουσεία.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΓΡΑΠΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [7]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ: ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΜΠΑΡΟΚ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΑΥΣΙΚΑ ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα στην αίθουσα Μικρή Θεωρητικών
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nlitsardopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η Αναγέννηση, το Μπαρόκ και το Ροκοκό ως καλλιτεχνικά φαινόμενα. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με αυτά τα φαινόμενα και τα βασικά ιδεολογικά και κοινωνικά συγκείμενά τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τα χαρακτηριστικά της εικαστικής παραγωγής των συγκεκριμένων περιόδων, με έμφαση στην Αναγέννηση, κυρίως στην Ιταλία, αλλά και στη Γαλλία, τη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες,• να διακρίνουν τα διαφορετικά στυλιστικά ιδιώματα, να εξηγούν τις διαφορές και να εκτιμούν τη σχέση καλλιτεχνικής παραγωγής με σημαντικούς αναθέτες και

	<ul style="list-style-type: none"> να προβαίνουν σε συγκριτική θεώρηση συγκεκριμένων έργων και εικονογραφικών συνόλων με λογοτεχνικά κείμενα και το θεωρητικό λόγο της εποχής.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Η έμφαση στο μάθημα αυτό δίνεται στην αναγεννησιακή εικαστική παραγωγή της ιταλικής χερσονήσου από τον 14ο έως και τον 16ο αιώνα, ενώ παρουσιάζονται παραδείγματα έργων και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως από τη Γαλλία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες. Κεντρική θέση κατέχουν βασικά ζητήματα, όπως τα διαφορετικά στυλιστικά ιδιώματα, όπως διαμορφώνονται μέσα στην ευρεία αυτή περίοδο, οι διαφορές που εντοπίζονται ανάμεσα σε ορισμένα καλλιτεχνικά κέντρα της ιταλικής χερσονήσου (π.χ. Ρώμη, Φλωρεντία, Σιένα, Βενετία), η σχέση της καλλιτεχνικής παραγωγής με σημαντικούς αναθέτες της εποχής (π.χ. Μέδικοι, πάπες). Το αξίωμα <i>ut pictura roesis</i> εξετάζεται μέσα από τη μελέτη της σχέσης συγκεκριμένων έργων και εικονογραφικών συνόλων με λογοτεχνικά κείμενα, συμβολισμούς και θεωρητικά κείμενα περί τέχνης. Το τελευταίο μέρος του μαθήματος καταλαμβάνει μια πρώτη συζήτηση για την ευρωπαϊκή τέχνη του 17ου αιώνα, το μπαρόκ, και την ευρωπαϊκή τέχνη από το 1700 έως το 1770 περίπου, το ροκοκό.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> Λεόν Μπαττίστα Αλμπέρτι. <i>Περί Ζωγραφικής</i>. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Μαρίνα Λαμπράκη Πλάκα). Αθήνα, Καστανιώτης: 1994 Francis Ames-Lewis. <i>The Intellectual Life of the Early Renaissance Artist</i>. New Haven and London: Yale University Press, 2002 Eva-Gesine Baur, Ingo F. Walther (επιμ.). <i>Rococo</i>. Köln: Taschen, 2007 Jacob Burckhardt. <i>Ο Πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1997 Peter Burke. <i>The Italian Renaissance. Culture and Society in Italy</i>. Princeton: Princeton University Press, 2000 E.M. Burns. <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία. Ο Δυτικός Πολιτισμός: Νεότεροι Χρόνοι</i>. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Επίκεντρο, 2006, σσ. 93-167 Τζόρτζο Βαζάρι. <i>Οι Βίοι των Πλέον Εξαιρέτων Ζωγράφων, Γλυπτών και Αρχιτεκτόνων. Οι Δύο Αφιερώσεις και το Προοίμιο</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 1997 Giorgio Vasari. <i>Lives of the Painters, Sculptors and Architects</i>. New York, London, Torino: Alfred A. Knopf, 1996 (2 Τόμοι) Giorgio Vasari. <i>Καλλιτέχνες της Αναγέννησης</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1995 Richard A. Goldthwaite. <i>Wealth and the Demand for Art in Italy. 1300-1600</i>. Baltimore and London: The Johns University Press, 1993 Mina Gregory, Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. <i>Το φως του Απόλλωνα: Ιταλική Αναγέννηση και Ελλάδα</i>. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2003 Paul F. Grendler. <i>The Universities of the Italian Renaissance</i>. Baltimore: John Hopkins University Press, 2004 Arnold Hauser. <i>Mannerism: the crisis of the renaissance and the origin of modern art</i>. London: Routledge & Kegan, 1965 Frederick Hartt. <i>History of Italian Renaissance Art. Painting, Sculpture, Architecture</i>. New York: Abrams, 1987 Arnold Hauser. <i>Κοινωνική ιστορία της τέχνης. Τόμος 2: Αναγέννηση, Μανιερισμός, Μπαρόκ</i>. Αθήνα: Κάλβος, 1969-1970 Arnold Hauser. <i>Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Ροκοκό</i>,

Κλασικισμός, Ρομαντισμός. Τόμος Γ'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 10-53

- Anthony Hughes. *Michelangelo*. London: Phaidon Press, 2003
- Johan Huizinga. *Men and ideas: history, the Middle Ages, the Renaissance*. Princeton: Princeton University Press, 1984
- Melissa Hyde. *Making up the rococo: Francois Boucher and his critics*. Los Angeles: Getty Research Institute, 2006
- F.W. Kent, Patricia Simons (επιμ.), *Patronage, Art, and Society in Renaissance Italy*. Canberra: Humanities Research Centre Australia, 1987
- Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. *Ιταλική αναγέννηση: τέχνη και κοινωνία - τέχνη και αρχαιότητα*. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2004
- Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. *Οι Πραγματείες Περί Ζωγραφικής. Αλμπέρτι και Λεονάρντο*. Ηράκλειο Κρήτης: Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, 1988
- Kristin Lohse Belkin. *Rubens*. London: Phaidon Press, 1998
- Ger Luijten, Ariane van Suchtelen (επιμ.). *Dawn of the Golden Age. Northern Netherlandish Art 1580-1620*. Amsterdam, Zwolle: Rijksmuseum: Waanders Uitgevers, 1993
- Πήτερ και Λίντα Μάρου. *Η Τέχνη της Αναγέννησης*. Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, 1995
- Jonathan K. Nelson and Richard J. Zeckhauser. *The patron's payoff: conspicuous commissions in italian renaissance art*. Princeton: Princeton University Press, 2008
- Diana Norman (επιμ.). *Siena, Florence and Padua: art, society and religion 1280-1400*. New Haven: The Open University, 1995
- Michelle O' Malley. *The business of art: contracts and the commissioning process in Renaissance Italy*. New Haven: Yale University Press, 2005
- Heinrich W. Pfeiffer. *Καπέλα Σιξτίνα: νέα ερμηνευτική προσέγγιση μετά την αποκατάσταση των τοιχογραφιών*. Αθήνα: Καπόν, 2009
- David Rosand. *Painting in Sixteenth-century Venice: Titian, Veronese, Tintoretto*. Cambridge: Cambridge University Press, 1997
- Rémy Saisselin. "The Rococo as a Dream of Happiness". *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*. Vol. 19, No. 2 (Winter, 1960), σσ. 145-152
- John Shearman. *Mannerism*. Harmondsworth, England: Penguin Books, 1967
- Seymour Slive. *Dutch Painting 1600-1800*. New Haven and London: Yale University Press, 1995
- Victor Ieronim Stoichita. *Μανιερισμός και Τρέλα. Η περίπτωση Pontormo*. Αθήνα: Νεφέλη, 1982
- Peter Sutton et al. *The Age of Rubens*. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993
- Manfredo Tafuri. *Venice and the Renaissance*. Cambridge: The MIT Press, 1995
- Rolf Toman (επιμ.). *Η τέχνη της ιταλικής αναγέννησης: Αρχιτεκτονική, Γλυπτική, Ζωγραφική, Σχέδιο*. Αθήνα: Ελευθερουδάκης, 2008, σσ. 6-11, 176-440
- Rolf Toman (επιμ.) *Μπαρόκ. Αρχιτεκτονική Γλυπτική Ζωγραφική*. Αθήνα: Ελευθερουδάκης, σσ. 372-480
- John Varriano. *Caravaggio: The Art of Realism*. Pennsylvania: Pennsylvania University Press, 2006.
- Martin Wackernagel. *The World of Florentine Renaissance Artist: Projects and Patrons, Workshop and Art Market*. Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1981
- Mariët Westermann, *Rembrandt*. London: Phaidon Press, 2000

	<ul style="list-style-type: none"> • Heinrich Wölfflin. <i>Η κλασική τέχνη. Μια εισαγωγή στην ιταλική Αναγέννηση</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1997 • Erwin Panofsky. <i>Μελέτες εικονολογίας: Ουμανιστικά θέματα στην Τέχνη της Αναγέννησης</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1991 • Άλκης Χαραλαμπίδης. <i>Η Ιταλική Αναγέννηση. Αρχιτεκτονική-Γλυπτική-Ζωγραφική</i>. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2014 • Νίκος Χατζηνικολάου (επιμ.). <i>El Greco's studio: proceedings of the international Symposium Rethymnon, Crete, 23-25 September 2005</i>. Iraklion: Crete University Press, 2007 • Χρυσάνθος Χρήστου. <i>Η Ιταλική Ζωγραφική κατά τον Δέκατο Έκτο Αιώνα</i>. Τόμος Α. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνια, 1991, Τόμος Β. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Νέας Πορείας, 1972 • Χρυσάνθος Χρήστου. <i>Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του 17ου αιώνα. Το Μπαρόκ</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Αθηνών, 1985, σσ. 264-516
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του σχετικού φωτογραφικού υλικού.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτά, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [8]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ 2: ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΙΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 2
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801288
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	akanari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η μελέτη της Ιστορίας της Ευρωπαϊκής Τέχνης των Νεότερων χρόνων από το Νεοκλασικισμό έως και τον Ιμπρεσιονισμό. Το μάθημα αποσκοπεί στη γνωριμία των φοιτητών με την Τέχνη του 19 ^{ου} αιώνα στην Ευρώπη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν τις διάφορες εκφάνσεις της Τέχνης του 19^{ου} αιώνα στην Ευρώπη, από τον Νεοκλασικισμό ως τον Ιμπρεσιονισμό,

	<ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περιόδου και • να αξιολογούν την ιστορικότητα συναφών εννοιών.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Επισκόπηση της τέχνης από τα καλλιτεχνικά ρεύματα του δευτέρου μισού του 18 ^{ου} αιώνα έως τα τέλη του 19 ^{ου} αιώνα με κύρια αναφορά στη ζωγραφική του Νεοκλασικισμού, τη Ρομαντική ζωγραφική του 19 ^{ου} αιώνα και τα ρεύματα του δευτέρου μισού του 19 ^{ου} αιώνα, από το Ρεαλισμό έως και τον Ιμπρεσιονισμό.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Τ. Argan, <i>Η Μοντέρνα Τέχνη</i>, ΠΕΚ. • Η. Balzac, <i>Το άγνωστο μυθιστόρημα</i>, Άγρα. • Μ. Beardsley, <i>Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών</i>, Νεφέλη. • Ν. Δασκαλοθανάσης, <i>Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο</i>, Άγρα. • Ν. Δασκαλοθανάσης, <i>Ιστορία της Τέχνης, Γέννηση μιας επιστήμης</i>, Άγρα. • Μ. Φουκώ, <i>Η ζωγραφική του Μανέ</i>, Νήσος. • Α. Κανιάρη, <i>Το φαινόμενο του Μουσείου και το Γεγονός της Τέχνης</i>, εκδόσεις Γρηγόρη. • Ν. Λοϊζίδη, <i>Απόγειο και κρίση της Πρωτοποριακής ιδεολογίας</i>, Νεφέλη. • Ν. Λοϊζίδη, <i>Ο μοντερνισμός και οι μύθοι του</i>, Νεφέλη.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ppt
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [9]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	Χριστίνα Δημακοπούλου, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	chdimakopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η μεθοδολογική ιστοριογραφική και ακαδημαϊκή παράδοση της ιστορίας της τέχνης, από τους νεότερους χρόνος ως σήμερα και στόχος του η εποπτική παρουσίαση συγγραφέων και τάσεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες,	Οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τις διαφορετικές μεθόδους που καλλιεργήθηκαν

<p>ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>από το 16ο έως τον 20ό αιώνα σε ό,τι αφορά την ιστορική μελέτη των έργων τέχνης,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν τις δομικές ιδιαιτερότητες της κάθε μεθόδου και • να τις εντάσσουν στο ιστορικό περιβάλλον της εποχής τους, ενώ είναι σε θέση, επίσης, • να χειρίζονται τη βασική πρωτογενή βιβλιογραφία που αφορά αυτές τις μεθόδους και • να εφαρμόζουν τις διαφορετικές μεθόδους προσεγγίζοντας τα έργα τέχνης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Ανάλυση των μεθοδολογικών ρευμάτων που συγκρότησαν την ιστορία της τέχνης ως ιστοριογραφική πρακτική από το 16^ο έως το 19^ο αιώνα: βιογραφική ιστορία, ειδημοσύνη, μορφοκρατικές θεωρίες, εικονολογία, κοινωνική ιστορία της τέχνης, σύγχρονες προσεγγίσεις</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Πλίνιος ο Πρεσβύτερος, Περί της Αρχαίας Ελληνικής ζωγραφικής. 35^ο Βιβλίο της Φυσικής Ιστορίας</i>, μτφρ., Τ. Ρούσσος-Α.Β. Λεβίδης, Αθήνα, Άγρα, 1994. • <i>Giorgio Vasari: Καλλιτέχνες της Αναγέννησης</i>, εισ.-μτφρ. (από τα γερμανικά) - σχ. Στέλιος Λυδάκης, Αθήνα, Εκδόσεις Κανάκη, 1995. • <i>Τζόρτζο Βαζάρι: Οι βίοι των πλέον εξαιρετών ζωγράφων, γλυπτών και αρχιτεκτόνων. Οι δύο αφιερώσεις και το προοίμιο</i>, μτφρ. Κ. Βαλάκα-Ν. Σκουτέλη-Ν. Χατζηνικολάου, Αθήνα, εκδόσεις Πατάκη (Ιστορία της τέχνης), 1997. • "Karel van Mander, 1548-1606". Digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren, http://www.dbnl.org/tekst/mand001schi01_01/ • «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφιές, η οποία υπερβαίνει τη φύση», Διάλεξη του Giovan Pietro Bellori προς την Ακαδημία του Αγίου Λουκά στη Ρώμη (1664), επιμέλεια-μετάφραση: Τίτινα Κορνέζου, <i>Ιστορία της Τέχνης</i>, 1, Χειμώνας 2013, σσ. 150-161. • Ι.Ι. Βίνκελμαν, <i>Σκέψεις για την μίμηση των ελληνικών έργων στη ζωγραφική και τη γλυπτική</i>, μτφρ. Ν. Μ. Σκουτερόπουλου, Αθήνα, εκδόσεις Ίνδικτος, 1996. • Heinrich Wölfflin, Βασικές έννοιες της ιστορίας της τέχνης. Το πρόβλημα της εξέλιξης του στυλ στη νεότερη τέχνη, μτφρ. Φώτης Κοκαβέσης, Θεσσαλονίκη, εκδόσεις Παρατηρητής, 1992. • Νίκος Δασκαλοθανάσης, <i>Ιστορία της τέχνης. Η γέννηση μιας νέας επιστήμης: από τον 19ο στον 20ό αιώνα</i>, Αθήνα, εκδόσεις Άγρα, 2013.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διάλεξη, προβολή και ανάλυση έργων τέχνης, ανάγνωση κειμένων της γραμματείας της τέχνης, συζήτηση, παράδοση σημειώσεων μέσω eClass, επίσκεψη στη Βιβλιοθήκη.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ 1-10 (ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ</p>

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ, ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ)
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [10]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ II: ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΤΕΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΩΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΡΗΝΑΚΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nerinakis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ευρωπαϊκή φιλοσοφική παράδοση των τελευταίων δυο αιώνων και ο ρόλος της αισθητικής αγωγής. Στόχος του μαθήματος είναι να δοθεί ένα περίγραμμα των βασικών αισθητικών θεωριών και των ζητημάτων που τίθενται.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα ζητήματα που θέτει η φιλοσοφική παράδοση από τον Καντ μέχρι σήμερα, και, ιδιαίτερα,• να κατανοούν τη σταδιακή αναπροσαρμογή της στάσης του φιλοσοφικού λόγου απέναντι στις προκλήσεις της τέχνης και των αντικειμένων της. Οι φοιτητές αποκτούν επίγνωση της ποικιλίας των συσχετισμών μεταξύ του λόγου και της διεργασίας του εξεικονισμού, μια ποικιλία που προσδιορίζει με τη σειρά της την έννοια της νεωτερικότητας.

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περίγραμμα της ιστορίας της φιλοσοφίας από την εποχή του Καντ μέχρι τον εικοστό πρώτο αιώνα, με έμφαση στα διακυβεύματα που αντιμετωπίζουν ο στοχαστικός καλλιτέχνης και ο αισθητικός φιλόσοφος την εποχή της νεωτερικότητας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Μονρόε Μπήρντσλεϋ, <i>Ιστορία των αισθητικών θεωριών</i>, κεφ. VIII-XI. • Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης τον 20ό αιώνα</i>. • Φαίη Ζήκα (επιμ.), <i>Τέχνη, σκέψη, ζωή. Η αισθητική φιλοσοφία του Αλέξανδρου Νεχαμά</i>.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σειρά διαλέξεων με επισήμανση των βασικών εννοιών της σύγχρονης αισθητικής φιλοσοφίας και αναλυτικές αναφορές στα βασικά φιλοσοφικά ρεύματα, όπως και στις έγκυρες μεταφράσεις φιλοσοφικών, καλλιτεχνικών και αισθητικών κειμένων. Οι φοιτητές εμπεδώνουν κατ' αυτόν τον τρόπο τις βασικές πληροφορίες και τις θεμελιώδεις σκέψεις, που θα τους επιτρέψουν να κινηθούν στη συνέχεια με άνεση στα διλήμματα και τα διακυβεύματα που τους θέτουν μετ' επιτάσεως τόσο η σύγχρονη τέχνη όσο και η ψηφιακή τεχνολογία.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ που καλύπτουν το σύνολο των κεφαλαίων της εξεταστέας ύλης (4/10), καθώς ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΥ ανάμεσα από πέντε προτεινόμενα ερωτήματα (6/10).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [11]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	adialla@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	<p>Ο 20^{ος} αιώνας καθορίζεται από δύο χαρακτηριστικά: από την μια μεριά την αλματώδη τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο που επιφέρει βαθύτατους οικονομικούς, κοινωνικούς, ιδεολογικούς και νοοτροπιακούς μετασχηματισμούς και από τη άλλη την συνεχιζόμενη και εντεινόμενη βία. Την περίοδο αυτή η Ευρώπη χαρακτηρίζεται από συγκρουόμενα συστήματα αξιών και κυρίως την σύγκρουση ανάμεσα στον φιλελευθερισμό, τον φασισμό, και τον κομμουνισμό. Είναι η εποχή των ολοκληρωτικών πολέμων. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει την ενσωμάτωση των μαζών στον πολιτικό και κοινωνικό βίο, ενώ προς το τέλος της περιόδου αναζητεί εκ νέου την θέση της σε ένα μη ευρωκεντρικό κόσμο. Ο 20^{ος} αιώνας που σιγματίζεται από τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους, φέρνει -μετά το 1945- τους Ευρωπαίους αντιμέτωπους με δύο σημαντικά προβλήματα: α) το τέλος του ευρωκεντρισμού· η Ευρώπη παύει να είναι το κέντρο του</p>

	<p>σύγχρονου κόσμου και β) την επαναδιαπραγμάτευση των κοινωνικών, πολιτικών, ιδεολογικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών της.</p> <p>Ο στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνιστώσες που διαμορφώνουν τις ευρωπαϊκές εμπειρίες κατά το σύντομο 20^ο αιώνα. Ο σκοπός δεν είναι να παρουσιαστεί ένα σύνολο ιστοριών των επιμέρους χωρών της ευρωπαϊκής ηπείρου, αλλά η ταυτόχρονη πραγμάτευση των εξελίξεων που διαμόρφωσαν το σύγχρονο κόσμο</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν την ιστορικότητα των φαινομένων, • να αντιλαμβάνονται την εσωτερική διαφοροποίηση και την αλληλεπίδραση, την ενότητα αλλά και την ποικιλία των ευρωπαϊκών εμπειριών και • να αποτιμούν τη σημασία των υπερεθνικών διαδικασιών και την θέση της Ευρώπης στο πλαίσιο μιας πλανητικής ιστορίας.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος • Η Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση • Η κατάρρευση των Αυτοκρατοριών • Η Ευρώπη του Μεσοπολέμου: οικονομική, πολιτική κρίση, ιδεολογική πόλωση και ολοκληρωτισμός • Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος • Αποαποικιοποίηση • Επίλογος. Ο ορίζοντας του τέλους του 20^{ου} αιώνα: Ο Ψυχρός Πόλεμος (1945-1989)
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ελένη Αρβελέρ, Maurice Aymard, <i>Οι Ευρωπαίοι</i>, Αθήνα: Σαββάλας, 2003, τόμος δεύτερος. • Barkey, Karen and Hagen, Mark Von (eds), <i>After Empire. Multiethnic Societies and Nation Building. The Soviet Union and the Russian, Ottoman, and Habsburg Empires</i>, Colorado, Oxford: 1997. • E. Burns, <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία</i>, Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2005 (ανατύπωση), τόμος Β'. • Marc Ferro, <i>Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος</i>, Αθήνα: Ελληνικά γράμματα, 1997. • Eric Hobsbawm, <i>Η Εποχή των άκρων. Ο σύντομος Εικοστός Αιώνας, 1914-1991</i>, Αθήνα: Θεμέλιο, 1995. • Ι.Σ. Κολιόπουλος, <i>Νεώτερη Ευρωπαϊκή Ιστορία, 1789-1945</i>, Θεσσαλονίκη: Βάνιας, 1990. • Charls Tilly, <i>Οι ευρωπαϊκές επαναστάσεις, 1492-1992</i>, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 1998.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τριώνων διαλέξεων της διδάσκουσας, ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ</p>	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΕΣ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ *Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [12]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B6 / B7
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / Β'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΑ [ανάθεση] / ΜΑΡΙΝΑ ΠΑΠΠΑ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mvara@asfa.gr / mpappa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Ως εκ τούτου, στόχος του μαθήματος είναι οι φοιτητές/-ήτριες μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος να έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και να έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές/-ήτριες θα: <ul style="list-style-type: none"> • έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και θα έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών τους. • είναι σε θέση να κατανοούν την ορολογία, τις γλωσσικές

	<p>δομές και τα υφολογικά στοιχεία των ακαδημαϊκών συγγραμμάτων τέχνης στην Αγγλική / Γαλλική γλώσσα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • είναι σε θέση να μελετούν και να αναλύουν αγγλόφωνα / γαλλόφωνα κριτικά κείμενα, δοκίμια και μελέτες για ζητήματα σχετικά με το αντικείμενο των σπουδών τους. • είναι σε θέση να αξιοποιούν τις ιστοσελίδες διεθνών μουσείων ως εργαλεία μελέτης έργων και σύνταξης κειμένων τέχνης. • έχουν εξοικειωθεί με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για την πρόσβαση σε αγγλόφωνη / γαλλόφωνη βιβλιογραφία. • είναι σε θέση να εντάσσονται αποτελεσματικά στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εστιάζει στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων, του ειδικού λεξιλογίου, των γνώσεων και των στρατηγικών που απαιτούνται για τη μελέτη αγγλόφωνων / γαλλόφωνων επιστημονικών κειμένων τέχνης ώστε να διευκολύνει την πρόσβαση των φοιτητών/τριών σε ξενόγλωσση βιβλιογραφία και να συνεισφέρει στη βελτίωση των επαγγελματικών προοπτικών τους στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Για την Αγγλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Acton, Mary, <i>Learning to Look at Modern Art</i>, London: Routledge, 2004. • Ades, Dawn (ed.), <i>The Dada Reader: a Critical Anthology</i>, Chicago: University of Chicago Press, 2006. • Chilvers, Ian, <i>The Oxford Dictionary of Art and Artists</i>, Oxford University Press, 2009. • Chilvers, Ian and John Graves-Smith, <i>A Dictionary of Modern and Contemporary Art</i>, Oxford: Oxford University Press, 2009. • Clarke, Michael and Deborah, <i>The Concise Dictionary of Art Terms</i>, Oxford: Oxford University Press, 2010. • Doherty, Tiarna and Anne T. Woollett, <i>Looking at Paintings: a Guide to Technical Terms</i>, Los Angeles: Paul Getty Museum, 2009. • Elderfield, John (ed.), <i>Modern Painting and Sculpture: 1880 to the Present at the Museum of Modern Art</i>, New York: Museum of Modern Art, 2004. • Ganz Blythe, Sarah and Edward D. Powers, <i>Looking at Dada</i>, New York: Museum of Modern Art, 2006. • Lynton, Norbert, <i>The Story of Modern Art</i>, London: Phaidon Press, 1994. • McCarthy, David, <i>Pop Art</i>, London: Tate Gallery

	<p>Pub., 2000.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nelson, Robert S. and Richard Shiff (eds), <i>Critical terms for Art History</i>, Chicago: The University of Chicago Press, 2003. • Pooke, Grant and Diana Newall, <i>Art History: The Basics</i>, Routledge, 2007. • Wilson, Simon and Jessica Lack, <i>The Tate Guide to Modern Art Terms</i>, London: Tate Publishing, 2008. • Turner, Jane, <i>The Grove Dictionary of Art: From Renaissance to Impressionism: Styles and Movements in Western Art 1400-1900</i>, St. Martin's Press, 2000. <p>Για τη Γαλλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kandinsky. V. <i>Du spiritual dans l' art et dans la peinture en particulier</i>. Paris, Gallimard 1988. • Apollinaire, G.: <i>Les peintres cubists. Méditations esthétiques</i>. Paris Éditions Christian de Bartillat 2013. • Jean Guichard-Meili: <i>Regarder la peinture: introduction a l' art contemporain</i>. Paris: Editions de Seuil 1960 • Catherine Millet: <i>L' art contemporain en France</i>. Paris: Flammarion 1987 • Eugène Pittard: <i>Histoire générale de l' art</i>. Paris: Flammarion 1950-51 [2 τόμοι]
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις, προβολή οπτικοακουστικού υλικού (μέσω λογισμικού ppt), συζητήσεις και εργασίες λεξιλογίου σε ομάδες, αξιοποίηση ιστοσελίδων διεθνών μουσείων στην εκπαιδευτική διαδικασία, παρουσίαση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για τον εντοπισμό ξενόγλωσσας βιβλιογραφίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις σε αίθουσες τέχνης και μουσεία.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΓΡΑΠΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [13]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ Ι / 1401-1914
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Πίσω από την αίθουσα Ντε Κίρικο
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801278
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	agiacumakatos@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική από το 1401 -έναρξη της μοντέρνας εποχής- ως το τέλος του 19 ^{ου} αιώνα (1914). Στόχος του μαθήματος είναι η κατανόηση των συναφών αρχιτεκτονικών φαινομένων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση να: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν την ιστορία μέσω των κτιρίων και των αστικών σχηματισμών,• να συνδέουν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα με τα αντίστοιχα ιστορικά και πολιτισμικά φαινόμενα και

	<ul style="list-style-type: none"> να συντάσσουν ιστορικές, κριτικές και θεωρητικές μελέτες σχετικές με την αρχιτεκτονική του απώτερου και πρόσφατου παρελθόντος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το περιεχόμενο του μαθήματος συνίσταται στη διερεύνηση των αρχιτεκτονικών ζητημάτων από την έναρξη της «μοντερνας εποχής» (Αναγέννηση) ως το τέλος του «μακριού 19 ^{ου} αιώνα» (1914).
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> J. Ackerman, <i>Origins, Imitation, Conventions</i>, Κέιμπριτζ, Μασαχουσέτη 2002 (Μιλάνο 2003). L. Benevolo, <i>Storia dell' architettura del Rinascimento</i>, Laterza, Ρώμη-Μπάρι 1978. L. Benevolo, <i>Storia della Città</i>, Ρώμη-Μπάρι 1982. M. Brusatin, G. Pizzamiglio, <i>The Baroque in Central Europe. Places, Architecture and Art</i>, ΝέαΥόρκη 1992. V. Franchetti Pardo, <i>Storia dell' urbanistica dal Trecento al Quattrocento</i>, Ρώμη-Μπάρι 1982. E. Kaufmann, <i>Architecture in the Age of Reason. Baroque and Post-Baroque in England, Italy and France</i>, Κέιμπριτζ, Μασαχουσέτη 1955 (Τορίνο 1966). H.W. Kruft, <i>Geschichte der Architekturtheorie von der Antike bis zum Gegenwart</i>, Μόναχο 1985 (Μπάρι 1988). P. Murray, <i>Architettura del Rinascimento</i>, Μιλάνο 1972. C. Norberg Schultz, <i>Architettura barocca e tardo barocca</i>, Μιλάνο 1971. P. Nuttgens, <i>The story of architecture</i>, Phaidon Press, Λονδίνο 1997 (Μιλάνο 2001). N. Pevsner, <i>An Outline of European Architecture</i>, Harmondsworth 1960 (Μιλάνο 1984). P. Portoghesi (επιμ.), <i>Dizionario Enciclopedico di Architettura e Urbanistica</i>, Ρώμη 1969. S. Settis, <i>Το μέλλον του 'κλασικού'</i>, μφ./επιμ. Α. Γιακουμακάτος, Νεφέλη, Αθήνα 2006. M. Tafuri, <i>L' architettura dell' Umanesimo</i>, Ρώμη-Μπάρι 1969. R. Wittkower, <i>Architectural Principles in the Age of Humanism</i>, Λονδίνο 1962 (Τορίνο 1964). R. Wittkower, <i>Art and Architecture in Italy: 1600 to 1750</i>, Harmonds. 1958 (Τορίνο 1972).
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή διάλεξης – ερευνητικές εργασίες – συχνή προβολή οπτικοακουστικού υλικού και χρήση διαδικτύου – εκπαιδευτικές εκδρομές
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΣΤ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ + ΓΡΑΠΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΟΣ + ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [14]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ7
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα από αίθουσα ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801271
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Μάθημα στο οποίο επιχειρείται μια επισκόπηση της ιστορίας της φωτογραφίας από τις αρχές της στη δεύτερη δεκαετία του 19ου αιώνα μέχρι τις μέρες μας. Γίνεται επίσης συζήτηση βασικών κειμένων της θεωρίας της φωτογραφίας. Βασικός στόχος του μαθήματος είναι μέσα από την ιστορική σπουδή της φωτογραφίας να εξοικειωθεί ο φοιτητής σε μια κριτική ματιά της εικόνας στον κόσμο που τον περιβάλλει.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τις βασικές χρήσεις της φωτογραφίας κατά το 19ο αιώνα,• να πλαισιώνουν ιστορικά το έργο σημαντικών φωτογράφων του

	<p>20ού αιώνα,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εκτιμούν τη σημασία βασικών κειμένων τη φωτογραφικής θεωρίας στην καθιέρωση της φωτογραφικής τέχνης και • να καλλιεργούν μια κριτική ματιά της εικόνας στον κόσμο που τους περιβάλλει.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Σειρά διαλέξεων πάνω στη θεωρία και την ιστορία της φωτογραφίας από το ξεκίνημά της κατά τη δεύτερη δεκαετία του 19ου αιώνα μέχρι και τα πρόσφατα χρόνια. Θα εξεταστούν αρχικά οι βασικές χρήσεις της φωτογραφίας κατά το 19ο αιώνα και στη συνέχεια θα επιχειρηθεί μια τεχνοϊστορική πλαισίωση του έργου σημαντικών φωτογράφων του 20ού αιώνα. Παράλληλα θα συζητηθούν κείμενα κλειδιά της φωτογραφικής θεωρίας (W. Benjamin, R. Barthes, S. Sontag).</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Μπαρτ, Ρολάν (1983), <i>Ο Φωτεινός Θάλαμος: Σημειώσεις για τη Φωτογραφία</i>, Αθήνα: Κέδρος.</p> <p>Jeffrey, Ian (1997), <i>Φωτογραφία: Συνοπτική Ιστορία</i>, Αθήνα: Εκδ. Περ. Φωτογράφος.</p> <p>Sontag, Susan (1973), <i>Περί Φωτογραφίας</i>, Αθήνα: Εκδ. Περ. Φωτογράφος.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Azoulay, Ariella (2008), <i>The Civil Contract of Photography</i>, New York: Zone. ➤ Barthes, Roland (2000), <i>Camera Lucida: Reflections on Photography</i>, London: Vintage. ➤ Batchen, Geoffrey (1999), <i>Burning with Desire: The Conception of Photography</i>, Cambridge, Massachusetts, London: MIT Press. ➤ Baudelaire, Charles (1995), <i>Αισθητικά Δοκίμια</i> (μτφ. Μ. Ρέγκου), Αθήνα: Printa. ➤ Clark, Graham (1997), <i>The Photograph</i>, Oxford, New York: Oxford University Press. ➤ Emerling, Jae (2012), <i>Photography: History and Theory</i>, London & New York: Routledge. ➤ Flusser, Villem, <i>Προς μία Φιλοσοφία της Φωτογραφίας</i> (1998) (μτφ. Ι. Duennebier, Η. Παπαϊωάννου), Θεσσαλονίκη: ΜΜΣΤ, University Studio Press. ➤ Frizot, Michel (1994), <i>Nouvelle Histoire de la Photographie</i>, Paris: Bordas. ➤ Goldberg, Vicki. (1991), <i>The Power of Photography: How Photographs changed our Lives</i>, New York: Abbeville Press. ➤ Grundberg, Andy (1987), <i>Photography and Art, Interaction since 1946</i>, New York: Cross River Press. ➤ Jeffrey, Ian (1980), <i>Photography: A Concise History</i>, London: Thames and Hudson. Υπάρχει στα ελληνικά.

- Jeffrey, Ian (2009), *How to read a photograph. Understanding, Interpreting and Enjoying the Great Photographers*, London: Thames and Hudson.
- **Marien Warner, Mary (2002), *Photography: A Cultural History*, London: Laurence King.**
- **Newhall, Beaumont (1982), *The History of Photography, from 1839 to the present. Completely revised and enlarged edition*, London: Secker and Warburg.**
- Newhall, Beaumont (ed.) (1980), *Photography: Essays and Images. Illustrated readings in the History of Photography*, London: Secker and Warburg.
- Rosenblum, Naomi (1994), *History of Women Photography*, New York, London, Paris: Abbeville Press Publishers.
- Rosenblum, Naomi (1997), *History of Photography*, New York, London, Paris: Abbeville Press Publishers.
- Scharf, Aaron (1969), *Art and Photography*, Baltimore: Penguin Press.
- Westerbeck and Meyerowitz (2001), *Bystander, A History of Street Photography*, Boston, New York, London: Little, Brown and Company (Bulfinch Press).
- **Sontag, Susan (1979), *On Photography*, London: Penguin.**
Υπάρχει στα ελληνικά.
- Szarkowski, John (1989), *Photography Until Now*, New York: The Museum of Modern Art.
- Szarkowski, John (1973), *Looking at Photographs, 100 Pictures from the Collection of The Museum of Modern Art*, New York: The Museum of Modern Art.
- Tagg, John (1993), *The Burden of Representation*, Minneapolis: The University of Minnesota Press.
- **Wells, Liz, (1997), *Photography: A Critical Introduction*, London and New York: Routledge.** Υπάρχει στα ελληνικά.

Exhibition Catalogues

- Jeffrey, Ian (1999), *Revisions: An Alternative History of Photography*, London: The National Museum of Photography, Film and Television.
- Szarkowski, John (1966), *The Photographer's Eye*, New York: The Museum of Modern Art.
- Weaver, Mike (ed.) (1989), *The Art of Photography 1839-1989*, London: The Royal Academy of Arts.

General Histories of Art

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Kemp, Martin (ed.) (2000), <i>The Oxford History of Western Art</i>, Oxford University Press. ➤ Μπελ, Τζούλιαν (2009), <i>Καθρέφτης του Κόσμου</i>, Αθήνα: Μεταίχμιο.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Εκτενής χρήση ψηφιακού εποπτικού υλικού.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [15]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Απέναντι από την αίθουσα Ντε Κίρικο
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801282
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ndaskalothanassis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές μεταβολές της τέχνης στον 20ό και 21ο αιώνα. Το μάθημα στοχεύει στην επίτευξη μαθησιακών στόχων, στην ανάπτυξη ικανοτήτων και δεξιοτήτων συναφών με τη θεματική του.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Α) Γνωσιακοί στόχοι: Ο μαθησιακός στόχος του μαθήματος είναι διττός. Αφενός <ul style="list-style-type: none"> • να εξοικειώσει τους φοιτητές με βασικές εξελίξεις στη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, προκειμένου • να αντιληφθούν τις βασικές μεταβολές της τέχνης στον

	<p>20ό και τον 21ο αιώνα.</p> <p>Αφετέρου</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοήσουν τα βασικά μεθοδολογικά προβλήματα στην έρευνα της σύγχρονης τέχνης, όπως αυτά διαμορφώνονται σε αλληλεπίδραση με άλλους τομείς των ανθρωπιστικών επιστημών. <p>Β) Ανάπτυξη ικανοτήτων:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η προσπέλαση βασικών τρόπων ανάγνωσης και ερμηνείας καλλιτεχνικών έργων. • Η εποπτεία της μοντέρνας και σύγχρονης κοινωνίας. • Η ένταξη κειμένων και δράσεων στο ιστορικό συγκείμενο. <p>Γ) Ανάπτυξη δεξιοτήτων:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δημιουργική σκέψη σε σύγχρονα πολιτισμικά ζητήματα και μεθοδολογικά προβλήματα. • Προσαρμογή σε νέα γνωσιολογικά και πραγματολογικά δεδομένα.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζει την ιστορία της δυτικής τέχνης από τα τέλη του 19ου μέχρι τον 21ο αιώνα. Ξεκινώντας από τις εξελίξεις στη διάρκεια του 19ου αιώνα όχι μόνο στις εικαστικές τέχνες, αλλά και στις εφαρμοσμένες τέχνες και το ντιζάιν, το μάθημα θα συνεχίσει με την ιστορία των καλλιτεχνικών πρωτοποριών του α' μισού του 20ού αιώνα (εξπρεσιονισμός, κυβισμός, φουτουρισμός, ντανταϊσμός, σουρεαλισμός, κονστρουκτιβισμός), θα συζητήσει τη σχέση τέχνης πολιτικής στις φιλελεύθερες δημοκρατίες και τα ολοκληρωτικά καθεστώτα, την καλλιτεχνική διασπορά κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, συνεχίζοντας με την μελέτη των καλλιτεχνικών κινημάτων κατά τον Ψυχρό Πόλεμο για να καταλήξει σε μια κριτική επισκόπηση της σύγχρονης τέχνης και της θεωρίας της.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Charles Joshua <i>et al.</i> (επιμ.). 1996. <i>Theories of Modern Art : A Source Book by Artists and Critics</i>, Berkeley: University of California Press.</p> <p>Arnason, H. 2004. <i>History of Modern Art</i>, Upper Saddle, NJ: Prentice Hall.</p> <p>Clark T. J. 1999. <i>Farewell to an Idea: Episodes from a History of Modernism</i>, New Haven, CO και Λονδίνο: Yale University Press.</p> <p>Herbert Read. 1978. <i>Ιστορία της μοντέρνας ζωγραφικής</i>, μτφρ. Α. Παππάς, Γ. Μανιάτης, Αθήνα: Υποδομή.</p> <p>Amelia Jones (επιμ.). 2006. <i>A Companion to Contemporary Art since 1945</i>. Malden: Blackwell.</p> <p>Terry Smith. 2009. <i>What is Contemporary Art ?</i>, Chicago: University of Chicago Press.</p> <p>Kristine Stiles (επιμ.). 1996. <i>Theories and Documents of Contemporary Art</i>, Berkeley, CA : University of California Press.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και</p>	<p>Παράδοση με οπτικό και ενίοτε οπτικοακουστικό υλικό, αναρτήσεις κειμένων στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του μαθήματος.</p>

Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [16]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT2112/ (με κωδικό)
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΙΗ ΖΗΚΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Απέναντι από το αμφιθέατρο De Chirico
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801288
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	fzika@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η προσέγγιση της δυνατότητας ορισμού της τέχνης ως αντικειμένου της φιλοσοφίας της τέχνης

	και στόχος του η εξέταση βασικών σχετικών εννοιών.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τα φιλοσοφικά ζητήματα που αφορούν την τέχνη, καθώς και συγκεκριμένες εννοιολογικές μετατοπίσεις, • να διακρίνουν την ιστορική από την αναλυτική/συστηματική προσέγγιση του ζητήματος ορισμού της τέχνης, με έμφαση στη δεύτερη, • να διακρίνουν και να συγκρίνουν αισθητική και φιλοσοφία της τέχνης • να ασχολούνται με θεωρητικά/φιλοσοφικά κείμενα πάνω στην τέχνη και • να συνθέτουν ένα θεωρητικό λόγο πάνω στην τέχνη.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η φιλοσοφία της τέχνης εστιάζει στο ερώτημα «Τι είναι τέχνη;» Το μάθημα εκκινεί από την κριτική προσέγγιση στη δυνατότητα ορισμού της τέχνης, όπως αυτή αναπτύχθηκε στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Εξετάζονται, συνοπτικά και κριτικά, βασικές έννοιες που έχουν προταθεί ιστορικά ως ουσιώδη γνωρίσματα της τέχνης: μίμηση/αναπαράσταση, μορφή/δομή, έκφραση, αισθητική εμπειρία. Η δυσκολία ανεύρεσης ικανοποιητικού ορισμού οδηγεί σε σύγχρονες αντι-ουσιοκρατικές τοποθετήσεις όπως η ιστορικο-θεωρητική προσέγγιση του A. Danto, η λειτουργική προσέγγιση του N. Goodman και η θεσμική θεωρία του G. Dickie, οι οποίες, με τη σειρά τους, αντιμετωπίζονται κριτικά στη διαμόρφωση του σύνθετου θεωρητικού και καλλιτεχνικού τοπίου που χαρακτηρίζει την ύστερη νεωτερικότητα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Φ. Ζήκα, <i>Απορία τέχνες και σκέψεις κατεργάζεται: Φιλοσοφικές έρευνες στη σύγχρονη τέχνη</i> , Άγρα, 2018 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 77117094 A. Danto, <i>Τι είναι αυτό που το λένε τέχνη</i> , Μεταίχμιο, 2014 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 41958308 A. Μουρίκη, <i>Μεταμορφώσεις της αισθητικής</i> , Νεφέλη, 2003 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 10337 <ul style="list-style-type: none"> • R. Barthes, <i>Εικόνα – μουσική – κείμενο</i>, Πλέθρον, 1997 • W. Benjamin, <i>Δοκίμια για την τέχνη</i>, Κάλβος, 1978 • N. Carroll, <i>Philosophy of Art: A Contemporary Introduction</i>, Routledge, 1999 • A. Danto, <i>Η μεταμόρφωση του κοινότοπου</i>, Μεταίχμιο, 2000 • N. Δασκαλοθανάσης (επιμ.), <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη</i>, ΑΣΚΤ, 2006 • O. Hanfling (ed.), <i>Philosophical Aesthetics</i>, Blackwell/The Open University, 1992 • C. Harrison & P. Wood (eds.), <i>Art in Theory 1900 to 2000: An Anthology of Changing Ideas</i>, Blackwell Publishing, 2002 • M. Heidegger, <i>Η προέλευση του έργου τέχνης</i>, Δωδώνη, 1986

	<ul style="list-style-type: none"> • E. Gombrich, <i>Τέχνη και ψευδαίσθηση</i>, Νεφέλη, 1995 • N. Goodman, <i>Γλώσσες της τέχνης</i>, Εκκρεμές, 2005 • T. Gracyk, <i>The Philosophy of Art: An Introduction</i>, Polity Press, 2012 • C. Janaway, <i>Reading Aesthetics and Philosophy of Art</i>, Oxford, Blackwell, 2006 • Β. Κιντή (επιμ.), <i>Φιλοσοφία και τέχνη</i>, Εκδόσεις Οκτώ, 2008 • D. Matravers, <i>Introducing Philosophy of Art in Eight Case Studies</i>, Acumen Publishing, 2012 • Neill & A. Ridley (eds.), <i>Arguing About Art</i>, Routledge, 2002 • P. Osborne, <i>Anywhere or Not at All: Philosophy of Contemporary Art</i>, Verso, 2013 • Π. Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης τον 20ό αιώνα</i>, ΑΣΚΤ, 2006 • R. Wollheim, <i>Η τέχνη και τα αντικείμενά της</i>, ΑΣΚΤ, 2009
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> • Διαλέξεις με χρήση Powerpoint. • Χρήση υλικού αναρτημένου στο eClass (άρθρα, σημειώσεις). • Ανάλυση και συζήτηση κειμένων (αποσπάσματα) κατά τη διάρκεια του μαθήματος. • Επισκέψεις σε εκθέσεις ή/και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συναφείς προς το μάθημα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ - Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ (ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [17]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ Ι: ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΝΑΤΟΥΡΑΛΙΣΜΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΤΕΝΙΣΗ ΣΟΦΙΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Δίπλα στη Μικρή Θεωρητικών
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	sdenissi@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές τάσεις και τα ρεύματα της ευρωπαϊκής λογοτεχνικής παράδοσης από τα τέλη του 19 ^{ου} ως τα μέσα του 20 ^{ου} αι. με κύριο άξονα τον ρομαντισμό. Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με αντιπροσωπευτικά έργα της εν λόγω περιόδου της νεοελληνικής γραμματείας μέσα από την επαφή μέσα από αντιπροσωπευτικά κείμενα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> να διακρίνουν τα διαφορετικά λογοτεχνικά ρεύματα που αναπτύχθηκαν από τα μέσα του 18^{ου} μέχρι τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα,

	<ul style="list-style-type: none"> • να προσεγγίζουν με τρόπο επιστημονικό τα λογοτεχνικά έργα που παράχθηκαν μέσα στο πλαίσιο αυτών των ρευμάτων, • να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν το παραχθέν έργο με το κοινωνικο-πολιτισμικό πλαίσιο της εποχής του και • να συνδέουν το λογοτεχνικό έργο με το καλλιτεχνικό έργο του αντιστοίχου ρεύματος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Τα ευρωπαϊκά λογοτεχνικά ρεύματα από τον προ-ρομαντισμό μέχρι και το νατουραλισμό.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Annick Benoit-Dusausoy, Guy Fontain, <i>Ευρωπαϊκά Γράμματα, Ιστορία της Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας</i>, 3 τομ. Αθήνα : Εκδ. Σοκόλη, 1992. • Damian Grant, <i>Ρεαλισμός</i>, η γλώσσα της κριτικής, Αθήνα : Ερμής, 1972 (α' εκδ. ελλ.). • Eric Auerbach, <i>Μίμησις</i>, Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2005. • M. H. Abrams, <i>Ο καθρέφτης και το φως</i>, Αθήνα: Εκδόσεις κριτική, 2001. • Pam Morris, <i>Realism, the New Ctitical Idiom</i>, London & N. York: Routledge, 2003. • Βίλχελμ Μύλμαν, <i>Ευρωπαϊκή λογοτεχνία και παγκόσμιος πολιτισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1997.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα διδάσκεται με τη χρήση power-point, έντυπου υλικού που υπάρχει στο e-class, συχνές προβολές ντοκιμαντέρ είτε για κάποιο από τα ρεύματα είτε για κάποιους από τους συγγραφείς τα οποία λειτουργούν ενισχυτικά για την τόνωση του ενδιαφέροντος των φοιτητών. Επιπλέον, προσφέρεται η δυνατότητα, σε όσους το επιθυμούν, να δώσουν ενδιάμεσες εξετάσεις προόδου του μαθήματος ώστε να συνειδητοποιήσουν που υπάρχουν συγγραφικές αδυναμίες ή αδυναμίες στην κατανόηση της ύλης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ [προαιρετικά] ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [18]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ6
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [ανάθεση]
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	mpapa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το φαινόμενο της αγωγής και η επιστημονικότητα της σχετικής με αυτό επιστημονικής περιοχής, της Παιδαγωγικής. Στόχος του μαθήματος είναι η επισκόπηση των παραγόντων και των μέσων αγωγής, των παιδαγωγικών συστημάτων και των διαφαινόμενων σύγχρονων παιδαγωγικών τάσεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">να κατανοούν το ρόλο της εκπαίδευσης στη σύγχρονη εποχή και ειδικότερα την αποστολή του παιδαγωγού, να βοηθήσει και να συμβάλει στην ελεύθερη γνωστική, συναισθηματική, ψυχοκινητική ανάπτυξη και εξέλιξη των μαθητών του. Επίσης, θα έχουν καλλιεργήσει τις δεξιότητες που απαιτούνται προκειμένου να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">να οργανώνουν καινα διεξάγουν αποτελεσματικά και με επιτυχία, οποιαδήποτε μορφή διδασκαλίας και παιδαγωγικής επικοινωνίας, σε ατομικό ή

	<p>ομαδικό επίπεδο.</p> <p>Περαιτέρω, θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναδεικνύουν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία των μαθητών, κινητοποιώντας και δραστηριοποιώντας τα παιδιά, με αυτενέργεια και βιωματικές παιδαγωγικές μεθόδους, • να βελτιώσουν την ποιότητα της κοινωνικής ζωής στον περίγυρό τους και να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του εργασιακού περιβάλλοντος, καθώς έχουν εμβαθύνει στις θεωρίες των Επιστημών της Αγωγής, έχοντας μελετήσει το ιστορικό, φιλοσοφικό, ψυχολογικό και κοινωνιολογικό πλαίσιο.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Η επιστημονικότητα της Παιδαγωγικής. Αποσαφήνιση των παιδαγωγικών όρων ιστορικά και το φαινόμενο της αγωγής στη διαχρονική του διάσταση. Παράγοντες και μέσα αγωγής. Σκοπός της αγωγής. Νεότερα και σύγχρονα παιδαγωγικά συστήματα. Διεπιστημονική, διαθεματική και διακλαδική θεώρηση των σύγχρονων τάσεων της Παιδαγωγικής. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού, η αποτελεσματική διαχείριση της σχολικής τάξης και η έρευνα στην παιδαγωγική επιστήμη.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Αλτουσέρ Λ.: <i>Ιδεολογία και ιδεολογικοί μηχανισμοί του Κράτους</i>, Αθήνα 1937. • Apple Michael: <i>Εκσυγχρονισμός και συντηρητισμός στην εκπαίδευση</i>, εκδ.: Μεταίχμιο, Αθήνα 2002. • Βάνεγκεμ Ραούλ: <i>Το τέλος της εξάρτησης /Προειδοποίηση προς τους μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου</i>, Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 1996. • Βο Dan Andersen: <i>Το κόκκινο βιβλιαράκι των μαθητών</i>, μτφρ.: Ε. Βαρίκα, Αθήνα 1975. • Γέμτος Π.: <i>Οι κοινωνικές Επιστήμες</i>, εκδ.: Τηπωθήτω, Αθήνα 1996. • Γέρου Θ.: <i>Αντιδημοκρατική εκπαίδευση</i>, Αθήνα 1975. • Γκίβαλος Μ.: <i>Επιστήμη, γνώση και μέθοδος</i>, εκδ.: Νήσος, Αθήνα 2003. • Γκότοβος Θ.: <i>Παιδαγωγική αλληλεπίδραση</i>, Αθήνα 1983. • Γληνός Δ.: <i>Ένας άταφος νεκρός</i>, Αθήνα 1925. • Γληνός Δ.: <i>Έθνος και Γλώσσα</i>, Αθήνα 1976. • Claparède E.: <i>Ψυχολογία του παιδιού και πειραματική παιδαγωγική</i>, τόμος Α', μτφρ.: Χ. Πάτσης, εκδ.: Νέο σχολείο, Αθήνα 1951. • Claparède E.: <i>Ψυχολογία του παιδιού και πειραματική παιδαγωγική</i>, τόμος Γ', μτφρ.: Χ. Πάτσης, εκδ.: Νέο σχολείο, Αθήνα 1951. • Goleman D. (1996): <i>Η Συναισθηματική Νοημοσύνη</i>. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. • Goleman D. (1999): <i>Η Συναισθηματική Νοημοσύνη στο χώρο της Εργασίας</i>. Έκδοση 5η. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. • Δανασσής-Αφεντάκης Α.: <i>Σύγχρονες τάσεις αγωγής</i>. Αθήνα 1995. • Δανασσής-Αφεντάκης Α.: <i>Θεματική της παιδαγωγικής Επιστήμης</i>. Αθήνα 1992. • Δανασσής-Αφεντάκης Α.: <i>Παιδαγωγική Ψυχολογία, τ. Α', Μάθηση και Ανάπτυξη, Συνειρμική κοινωνικο-γνωστική θεώρηση</i>. Αθήνα

	<p>2000.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δελμούζου Α.: <i>Παιδεία και κόμμα</i>, εκδ.: Αλκιώτη, Αθήνα 1974. • Δελμούζος Α.: <i>Το κρυφό Σχολειό 1908-1911</i>, Αθήνα 1930. • Δημαράς Α.: <i>Το αλφαβητάρι με τον ήλιο</i>, Αθήνα 1976. • Δημαράς Α.: <i>Η Μεταρρύθμιση που δεν έγινε</i>, τόμοι Α' και Β', εκδ.: Ερμής, Αθήνα 1973-1974. • Habermas Jurgen: <i>Κείμενα γνωσιοθεωρίας και κοινωνικής κριτικής</i>, μτφρ.: Α. Οικονόμου, εκδ.: Πλέθρον, Αθήνα 1990. • Highet Gilbert: <i>Η τέχνη να διδάσκεις</i>, μτφρ.: Ε. Πανέτσου, εκδ.: Ίκαρος, Αθήνα 1954. • Ιμβριώτη Ρ.: <i>Παιδεία και κοινωνία</i>, Αθήνα 1978. • Illich Ivan: <i>Κοινωνία χωρίς σχολεία</i>, εκδ.: ΒΕΡΓΟΣ, Αθήνα 1976. • Feyerabend Paul: <i>Ενάντια στη μέθοδο</i>, Εκδόσεις Σύγχρονα Θέματα, Αθήνα 1972. • Haensch Dietrich: <i>Η καταπιεστική οικογένεια</i>, Επίκουρος, Αθήνα 1973. • Λένιν Β.: <i>Για την εκπαίδευση</i>, Αθήνα 1976. • Lurcat Lilliane: <i>Η αποτυχία και η αδιαφορία στο δημοτικό σχολείο</i>, εκδ.: Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1981. • MacBeath John: <i>Η αυτοαξιολόγηση στο σχολείο-Ουτοπία και πράξη</i>, εκδ.: Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001. • Marples Roger: <i>Οι σκοποί της εκπαίδευσης</i>, Μεταίχμιο, Αθήνα 2003. • Μαρκούζε, Πόππερ, Φίσερ, Λούκατς: <i>Επανάσταση ή μεταρρύθμιση</i>, εκδ.: Γλάρος, Αθήνα 1984. • Meighan Rol.: <i>Ευέλκτο σχολείο</i>, εκδ.: Σπηλιώτη, Αθήνα 2002. • Neill A.: <i>Ελευθερία όχι αναρχία</i>, εκδ.: Μπουκουμάνη, Αθήνα 1975. • Neill A.: <i>Θεωρία και πράξη της αντιαυταρχικής εκπαίδευσης</i>, εκδ.: Μπουκουμάνη, Αθήνα 1972. • Παπάς Α.: <i>Η αντιπαιδαγωγικότητα της παιδαγωγικής</i>, Αθήνα 1999. • Ράσσελ Μπέρτραντ: <i>Εκπαίδευση και κοινωνική τάξη</i>, εκδ.: Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1980. • Reich Wilhelm: <i>Τα παιδιά του μέλλοντος</i>, εκδ.: Αποσπερίτης, Αθήνα 1984. • Reich Wilhelm: <i>Άκου Ανθρωπάκο</i>, εκδ.: Αποσπερίτη, Αθήνα 1983. • Snyders G.: <i>Σχολείο, τάξη και πάλη των τάξεων</i>, Εκδ.: Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1981. • Stirner Max.: <i>Οι λανθασμένες αρχές της Παιδείας μας</i>, εκδ.: Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 2000.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις, παρουσιάσεις με χρήση ΗΥ, ερωτήσεις, διάλογος.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [19]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II / 1871-2018
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	agiaccumakatos@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορία, θεωρία και κριτική της αρχιτεκτονικής από το 1870 ως το 2015. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση και κατανόηση με τα συναφή ζητήματα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα, • να πραγματοποιούν ανάγνωση της ιστορίας μέσω των κτιρίων και των αστικών σχηματισμών, • να συνδέουν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα με τα αντίστοιχα ιστορικά και πολιτισμικά φαινόμενα και • να συντάσσουν ιστορικές, κριτικές και θεωρητικές μελέτες σχετικές με την αρχιτεκτονική του απώτερου και πρόσφατου παρελθόντος.

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Βασικοί άξονες περιεχομένου: Η «Σχολή του Σικάγου» στην Αμερική, οι ιστορικές πρωτοπορίες στην Ευρώπη, το μοντέρνο κίνημα, η μεταπολεμική αρχιτεκτονική, η σύγχρονη συνθήκη.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Benevolo, <i>Storia dell' architettura moderna</i>, Ρώμη-Μπάρι 1997. • B. Zevi, <i>Storia dell' architettura moderna</i>, Τορίνο 1996. • W. Curtis, <i>Modern Architecture since 1900</i>, Λονδίνο 1996. • C. Davies, <i>A New History of Modern Architecture</i>, Laurence King, Λονδίνο 2017. • J.-L. Cohen, <i>The Future of Architecture Since 1889</i>, Phaidon, Λονδίνο 2012. • H.W. Kruft, <i>Geschichte der Architekturtheorie</i>, Μόναχο 1985 (Ρώμη-Μπάρι 1987). • Π. Μιχελής, <i>Η αρχιτεκτονική ως τέχνη</i>, Αθήνα 1940. • P. Nuttgens, <i>The story of architecture</i>, Phaidon Press, Λονδίνο 1997 (Μιλάνο 2001). • N. Pevsner, <i>An Outline of European Architecture</i>, Harmondsworth 1960 (Μιλάνο 1984). • P. Portoghesi (επιμ.), <i>Dizionario Enciclopedico di Architettura e Urbanistica</i>, Ρώμη 1969. • M. Tafuri, F. Dal Co, <i>Architettura Contemporanea</i>, Μιλάνο 1992. • D. Watkin, <i>Ιστορία της Δυτικής Αρχιτεκτονικής</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2005. • Α. Γιακουμακάτος, <i>Ιστορία της ελληνικής αρχιτεκτονικής. 20^{ος} αιώνας</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2003-2016⁴. • Α. Γιακουμακάτος, <i>Η αρχιτεκτονική και η κριτική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2001-2009². • Α. Γιακουμακάτος, <i>Στοιχεία για τη νεότερη ελληνική αρχιτεκτονική. Πάτροκλος Καραντινός</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2003. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Ελληνική αρχιτεκτονική στον 20ό και 21ο αιώνα. Ιστορία-θεωρία-Κριτική</i>, Gutenberg, Αθήνα 2016. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Pietro Maria Bardi. Ταξίδι στην Ελλάδα</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2016. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Στέλιος Γιαμαρέλος-Α. Κωτσιόπουλος, Για το μεταμοντέρνο στην αρχιτεκτονική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2018.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή διάλεξης – ερευνητικές εργασίες – συχνή προβολή οπτικοακουστικού υλικού και χρήση διαδικτύου – εκπαιδευτικές εκδρομές
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΣΤ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ + ΓΡΑΠΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΟΣ + ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [20]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕ ΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΒΡΑΤΣΚΙΔΟΥ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Απέναντι από την αίθουσα Ντε Κίρικο
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801282
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	evratskidou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Περιεχόμενο του μαθήματος είναι η νεοελληνική τέχνη. Στόχος του μαθήματος είναι να διαμορφώσει ο φοιτητής μια εικόνα της γένεσης και εξέλιξης της ελληνικής τέχνης μετά την Τουρκοκρατία και τη διαμόρφωση του νεοελληνικού κράτους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να εξηγήσουν την εμφάνιση της νεοελληνικής τέχνης,• να ορίσουν τα χαρακτηριστικά της και

Προγράμματος Σπουδών]	<ul style="list-style-type: none"> • να τη συγκρίνουν με τις αντίστοιχες δυτικοευρωπαϊκές μορφές τέχνης, από τις οποίες επηρεάστηκε, αφομοιώνοντας ή απορρίπτοντας, εν ολίγοις • να ερμηνεύσουν το φαινόμενο 'νεοελληνική τέχνη' και να αξιολογήσουν τις εκφάνσεις του.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Νεοελληνική τέχνη αποκαλούμε τη μορφή τέχνης που επικρατεί στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Πρόκειται για μια διαδικασία η οποία συνίσταται στην εγκατάλειψη της βυζαντινής αφαιρετικής παράδοσης (μεταβυζαντινή τέχνη) και στην υιοθέτηση της αναγεννησιακής νατουραλιστικής παράδοσης. Εμφανίζεται σχηματικά με δύο «Σχολές», την Επτανησιακή –ήδη από το 18 ^ο αιώνα– και τη Σχολή του Μονάχου, καθώς και διάφορους άλλους καλλιτέχνες, οι οποίοι δεν εντάσσονται στις δύο αυτές σχηματικές ταξινομήσεις. Το πρώτο μισό του 20 ^{ού} αιώνα οι έλληνες καλλιτέχνες αρχίζουν να στρέφονται στο Παρίσι, του οποίου οι επιρροές θα παραμείνουν κυρίαρχες όλο αυτό το διάστημα, παράλληλα όμως και με κάποιες γερμανικές, ιδιαίτερα σημαντικές. Πραγματοποιείται εν ολίγοις η επαφή με τα ευρωπαϊκά μοντερνικά κινήματα και διαμορφώνεται έτσι σταδιακά ένας ελληνικός μοντερνισμός, ο οποίος, μέσω της αναζήτησης της ελληνικότητας, προσπαθεί να συνδυάσει το καινούργιο με την ελληνική παράδοση.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία</u>	Αντώνης Κωτίδης, <i>Μοντερνισμός και "παράδοση"</i> , τ. 2, University Studio Press A.E., Αθήνα, 2011
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με τη μορφή διάλεξης Συζήτηση
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [21]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΡΑΤΩ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑ [ανάθεση] / ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗ [επικουρία]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	mchatzi@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι διάφορες πτυχές της εικαστικής πράξης. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με ζητήματα της εικαστικής πράξης μέσω της διδασκαλίας στα εργαστήρια του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ και διαλέξεων με σχετικό αντικείμενο.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν ζητήματα της εικαστικής πράξης,• να διακρίνουν διάφορες πτυχές της και να εκτιμούν τη σημασία τους και• να συνθέτουν σύντομη εργασία (έργο) με θεματική που να απορρέει από το αντικείμενο του μαθήματος και προεκτάσεις του.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Εισαγωγή στην εικαστική πρακτική.

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία</u>	Δημήτρης Μυταράς, <i>Η γλώσσα της τέχνης</i> , Ίδρυμα Ευγενίδου, Αθήνα, 2012
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διαλέξεις με χρήση ppt Workshops
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ (Εικαστική ή/και θεωρητική)
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [22]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΣΕΛΙΔΑ	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορική πλαισίωση της τεχνοκριτικής και της θεωρίας της τέχνης ως γνωστικών αντικειμένων. Βασικός στόχος είναι να δοθεί μια ευρεία επισκόπηση απόψεων γύρω από την τέχνη με έμφαση στην περίοδο από το 18ο και ως τον 20ό αιώνα, οπότε και αναδύεται η αυτονομία των πεδίων της τεχνοκριτικής και της ιστορίας της τέχνης αντίστοιχα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να πλαισιώνουν ιστορικά την τεχνοκριτική και την ιστορία-θεωρία της τέχνης,• να διακρίνουν και να κατανοούν την κριτική ορολογία και τις σχετικές έννοιες πριν τη θεσμική καθιέρωση της τεχνοκριτικής και• να αντιμετωπίζουν κριτικά το φαινόμενο της τέχνης στην

	<p>ιστορική του διάσταση.</p> <p>Έμφαση δίνεται ακόμη στην κριτική αντιμετώπιση της έννοιας των θεσμών και πώς αυτοί επιδρούν σε κάθε εποχή στον τρόπο που γίνεται αντιληπτή η τέχνη.</p>
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγή: Τεχνοκριτική και Ιστορία της Τέχνης. Έννοιες και ορισμοί. 2. Η προϊστορία των περί τέχνης λόγων: η αρχαία «έκφρασις», βιογραφία του καλλιτέχνη, η σύγκριση με την ποίηση. 3. Η Θεωρία της τέχνης στην Αναγέννηση. 4. Η διαμάχη ανάμεσα στους «παλιούς και τους μοντέρνους»: διαχρονικά ζητήματα κλασικισμού και νεωτερικότητας στην κριτική της τέχνης. 5. Η γαλλική Ακαδημία και η γέννηση του θεσμού των Σαλόν, 17^{ος}-18^{ος} αι. 6. Θεωρία και κριτική της τέχνης στη Γαλλία, 19^{ος} αι. 7. Ποιητές, λογοτέχνες ή επαγγελματίες τεχνοκρίτες; Η διαμάχη ανάμεσα στην «υψηλή» τεχνοκριτική και τους επαγγελματίες του τύπου / Το σύστημα «εμπόρου-τεχνοκρίτη» (système marchand-critique). 8. Τεχνοκριτική και εικαστικές πρωτοπορίες στις αρχές του 20^{ού} αι. (Κυβισμός, Φουτουρισμός, Σουρεαλισμός, Αφαίρεση). 9. Η φορμαλιστική κριτική στις αρχές του 20^{ού} αιώνα. 10. Η κριτική και ο αφηρημένος εξπρεσιονισμός. 11. Μεταμοντέρνα κριτική και θεωρία.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>ALBERTI, Leon Battista, <i>Περί Ζωγραφικής</i> (εισαγ., μετφρ.: Μ. Λαμπράκη-Πλάκα), Αθήνα, Καστανιώτης, 1994</p> <p>BROOKNER, Anita, <i>The Genius of the future. Diderot, Stendhal, Baudelaire, Zola, Goncourt, Huysmans</i>, Londres- New York, Phaidon, 1971</p> <p>CARRIER, David, <i>Museum Skepticism: A history of the display of art in public galleries</i>, Duke University Press, 2006</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Writing About Visual Art</i>. Νέα Υόρκη, Allworth Press, 2003 - <i>Principles of Art History Writing</i>. Πενσυλβάνια, The Penn State University Press, 1991 <p>CROW, Thomas (επιμ.), <i>Diderot on Art I, II</i> (μτφ. J. Goodman), Νιου Χέιβεν και Λονδίνο, Yale University Press, 1995</p> <p><i>Charles Baudelaire Critique d' art</i>, édition établie par Claude Pichois, Paris, Gallimard, 1992</p> <p>DIDEROT, Denis, <i>Αισθητικά</i>, Αθήνα, Εστία, 2002</p> <p>DRESDNER, Albert, <i>La Genèse de la critique d' art dans le contexte historique de la vie culturelle européenne</i>, Paris, ENSBA, 2005</p> <p>ELKINS, James, "Art Criticism", in Jane Turner (ed.). <i>Grove Dictionary of Art</i>, Oxford University Press, 1996</p> <p>FRANGNE, Pierre-Henry et POINSOT Jean-Marc (dir.), <i>L' invention de la critique d' art. Actes du colloque international tenu à l' université de Rennes 2, les 24 et 25 juin 1999</i>, Rennes, Presses universitaires de Rennes, 2002</p> <p>FUMAROLI, Marc, «Critique d' art, littérature et politique à Paris. De Félibien à Baudelaire», <i>Revue d' histoire littéraire de la France</i>, 2011/2, Vol. 111, p. 305-331</p>

	<p>GAMBONI, Dario, <i>La Plume et le pinceau. Odilon Redon et la littérature</i>, Paris, Minuit, 1989</p> <p>GEE Malcolm, <i>Art Criticism since 1900</i>, Manchester-New York, Manchester University Press, 1993</p> <p>HADJINICOLAOU, Nicos, «La 'fortune critique' et son sort: sur le problème de l'histoire de l'appréciation des œuvres d'art», <i>Histoire et critique des arts</i>, 3 novembre 1977, p. 7-15</p> <p>HARRISON, Charles, et al., <i>Art in Theory 1648-1815</i>, London, Wiley-Blackwell, 1991</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Art in Theory 1815-1900</i>, London, Wiley-Blackwell, 1998 - <i>Art in Theory 1900-1990</i>, London, Wiley-Blackwell, 1993 <p>KEARNS James, <i>Théophile Gautier, Orator to the Artists: Art Journalism in the Second Republic</i>, Oxford, 2007</p> <p>LA FONT DE SAINT-YENNE, Étienne, <i>Réflexions sur quelques causes de l'état présent de la peinture en France: avec un examen des principaux ouvrages exposés au Louvre le mois d'août 1746</i>, The Hague, Jean Neaulme, 1747</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>La Peinture en procès. L'invention de la critique d'art au siècle des Lumières</i>, René Demoris et Florence Ferran, Presses de la Sorbonne nouvelle, 2004 - <i>La Promenade du critique influent. Anthologie de la critique d'art en France 1850-1900</i>, textes réunis et présentés par Jean-Paul Bouillon, Nicole Dubreuil-Blondin, Antoinette Ehrard et Constance Naubert-Riser, Paris, Hazan, 1990- nouvelle édition revue, corrigée et mise à jour par Jean-Paul Bouillon et Catherine Méneux, Hazan, 2010 - <i>La Querelle des Anciens et des Modernes</i>, édition établie et annotée par Anne-Marie Lecoq, précédé de «Les abeilles et les araignées», essai de Marc Fumaroli, Paris, Gallimard, 2001 <p>LEMAIRE, Gérard-Georges, <i>Histoire de la critique d'art. 50 questions</i>, Paris, Klincksieck, 2018</p> <p>MCWILLIAM, Neil, <i>A Bibliography of Salon Criticism in Paris from the Ancien Régime to the Restoration: 1699-1827</i>, London, 2008</p> <p>MERRILL, Linda, <i>A Pot of Paint: Aesthetics on trial in Whistler v. Ruskin</i>, Washington, Smithsonian Institution Press, 1992</p> <p>ORWICZ, Michael R. (ed.), <i>Art Criticism and its institutions in nineteenth-century France</i>, Manchester, New York, Manchester University Press, 1994</p> <p>REED, Christopher (ed.), <i>A Roger Fry Reader</i>. Σικάγο και Λονδίνο, The University of Chicago Press, 1996</p> <p>SHELTON, Andrew, <i>Ingres and his Critics</i>, Cambridge, 2006</p> <p>VALVERDE, Isabel, <i>Moderne-Modernité. Deux notions dans la critique d'art française de Stendhal à Baudelaire, 1824-1863</i>, Frankfurt am Main, Peter Lang, 1994</p> <p>VENTURI, Lionelo, <i>History of Art Criticism</i>, New York, E.P. Dutton, 1936</p> <p>WELLEK, René, <i>Une histoire de la critique moderne. La Critique française, italienne et espagnole (1900-1950)</i>, Paris, José Corti, 1996</p> <p>WILDE, Oscar, <i>Ο Κριτικός ως δημιουργός</i> (μετφρ. Σ. Τσακνιάς). Αθήνα, Στιγμή, 1984</p> <p>WHITE, Harry & Cynthia, <i>Canvases and Careers: Institutional Change in the French Painting World</i>, John Wiley & Sons, 1965</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p>	<p>Το μάθημα εξελίσσεται στη βάση σειράς διαλέξεων. Έργα τέχνης σχολιάζονται υπό το πρίσμα του θεωρητικού λόγου της εποχής τους</p>

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>αλλά και (κυρίως) υπό το πρίσμα μεταγενέστερων συνθέσεων. Ενθαρρύνεται η συμμετοχή των φοιτητών που καλούνται να συζητήσουν πάνω στα έργα και στα θεωρητικά κείμενα προκειμένου να αναδειχτεί η ιστορικότητα των εκάστοτε απόψεων πάνω στα αντικείμενα.</p> <p>Οι φοιτητές επίσης θα εξοικειωθούν με σύγχρονα ψηφιακά εργαλεία της τεχνοκριτικής/ψηφιακούς καταλόγους με σκοπό την επικαιροποιημένη εκμάθηση στις μεθόδους της τεχνοκριτικής.</p>
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [23]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΙΙ: ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΣ / ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΤΕΝΙΣΗ ΣΟΦΙΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	sdenissi@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές τάσεις και τα ρεύματα της ευρωπαϊκής λογοτεχνικής παράδοσης από τα τέλη του 19 ^{ου} ως τα μέσα του 20 ^{ου} αι. με κύριο άξονα τον μοντερνισμό. Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με αντιπροσωπευτικά έργα της εν λόγω περιόδου μέσα από την επαφή μέσα από αντιπροσωπευτικά κείμενα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να περιγράφουν τα διαφορετικά λογοτεχνικά κινήματα που αναπτύχθηκαν από τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα μέχρι τα μέσα του 20^{ου} και• να διακρίνουν τα βασικά τους χαρακτηριστικά,• να κρίνουν με τρόπο επιστημονικό τα λογοτεχνικά έργα που παράχθηκαν μέσα στο πλαίσιο αυτών των κινήματων,• να συγκρίνουν, δηλ. να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν το παραχθέν έργο με το κοινωνικο/πολιτισμικό πλαίσιο της

	<p>εποχής του και</p> <ul style="list-style-type: none"> να συνδέουν το λογοτεχνικό έργο με το καλλιτεχνικό έργο του αντιστοίχου κινήματος.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	Τα ευρωπαϊκά λογοτεχνικά κινήματα από το Συμβολισμό μέχρι και το Μοντερνισμό.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> Annick Benoit-Dusauso, Guy Fontain, <i>Ευρωπαϊκά Γράμματα, Ιστορία της Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας</i>, 3 τομ., Αθήνα : Εκδ. Σοκόλη, 1992. Maurice Nadeau, <i>Ιστορία του σουρρεαλισμού</i>, Αθήνα: Πλέθρον, 2004. Peter Childs, <i>Modernism, the New Critical Idiom</i>, London & N. York: Routledge, 2000. Peter Faulkner, <i>Μοντερνισμός, η γλώσσα της κριτικής</i>, Αθήνα : Ερμής, 1982 (α' ελλ. εκδ.). Βίλχελμ Μύλμαν, <i>Ευρωπαϊκή λογοτεχνία και παγκόσμιος πολιτισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1997. <i>Μοντερνισμός, η ώρα της αποτίμησης</i>, Αθήνα: Εταιρεία Σπουδών (Σχολή Μωραΐτη), 1996. Νάσος Βαγενάς, «Για ένα ορισμό του μοντέρνου στην ποίηση», <i>Η ειρωνική γλώσσα, κριτικές μελέτες για τη νεοελληνική γραμματεία</i>, Στιγμή, 1994.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	Το μάθημα διδάσκεται με τη χρήση power-point, έντυπου υλικού που υπάρχει στο e-class, προβολές ντοκιμαντέρ είτε για κάποιο από τα κινήματα είτε για κάποιους από τους συγγραφείς, είτε για κάποιο από τα αναλυόμενα λογοτεχνικά έργα τα οποία λειτουργούν ενισχυτικά για την τόνωση του ενδιαφέροντος των φοιτητών. Επιπλέον προσφέρεται η δυνατότητα, σε όσους το επιθυμούν, να δώσουν ενδιάμεσες εξετάσεις προόδου του μαθήματος ώστε να συνειδητοποιήσουν που υπάρχουν συγγραφικές αδυναμίες ή αδυναμίες στην κατανόηση της ύλης.
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ [ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ] ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [24]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ6
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mpapa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η προσέγγιση βασικών ζητημάτων ψυχολογίας της εκπαίδευσης. Το μάθημα στοχεύει στην κατανόηση από πλευράς των φοιτητών των δομικών στοιχείων της ψυχολογίας καθώς και ό,τι συνιστά και επηρεάζει τη συμπεριφορά του ανθρώπου σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο, μέσα από μια παιδαγωγική και ανθρωπιστική προσέγγιση.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τους βασικούς παράγοντες που συνιστούν και επηρεάζουν τη μάθηση και • να αξιολογούν τις ψυχολογικές και εκπαιδευτικές διαδικασίες που θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της διδασκαλίας και τη δημοκρατική διαχείριση της ομάδας. • να επιλέγουν με κριτική και δημιουργική σκέψη την εκάστοτε καταλληλότητα μεταξύ πολλών και

	<p>διαφορετικών επιστημονικών μεθόδων διδασκαλίας και ψυχολογικών θεωριών, ευέλικτα και ανάλογα με τις ανάγκες και τις προκλήσεις που προκύπτουν κάθε φορά.</p> <p>Επίσης, θα διαθέτουν δεξιότητες στη χρήση μεθόδων και θεωριών της Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και θα δύνανται</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αντιμετωπίσουν διάφορα ζητήματα που προκύπτουν στο πλαίσιο της διδασκαλίας, (μαθησιακά προβλήματα, οικογενειακά προβλήματα, προβλήματα ένταξης στην ομάδα), προάγοντας έτσι την ομαλή και ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία, • να ενισχύουν και θα υποστηρίζουν με τις γνώσεις τους στην Εκπαιδευτική Ψυχολογία, την αρμονική και δημιουργική επαγγελματική συνεργασία σε όποιο περιβάλλον εργάζονται και • να ενδυναμώνουν τις σχέσεις παιδαγωγού-παιδαγωγούμενου, σε κλίμα ελευθερίας και αμοιβαίου σεβασμού.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Η έννοια της μάθησης. Μάθηση και ωρίμανση. Έννοια και αρχές της ενθάρρυνσης- αποθάρρυνσης. Η Θεωρία της συμπεριφοράς (behaviorism). Μάθηση με δοκιμή και πλάνη. Μάθηση με υποκατάσταση. Συντελεστική μάθηση. Μορφολογική ψυχολογία. Κοινωνικο-γνωστική μάθηση. Αθροιστική μάθηση. Η Ανάπτυξη (έννοια και χαρακτηριστικά). Η θεωρία της γνωστικής ανάπτυξης του J Piaget. Η διαχείριση των ανθρώπων και η έρευνα στην εκπαιδευτική ψυχολογία.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Βοσνιάδου, Σ.: <i>Εισαγωγή στην Ψυχολογία</i>, τ. Α΄ & Β΄ εκδ. Gutenberg, 2002. • Bruner, J.: <i>Η διαδικασία της Παιδείας</i>, Αθήνα, εκδ. Καραβία. • Δανασσής, Α.: <i>Μάθηση και Ανάπτυξη</i>, τ. Α΄, Αθήνα, 2000. • Δανασσής, Α.: <i>Παιδαγωγική Ψυχολογία-Μάθηση και Ανάπτυξη</i>, τ. Α΄, Αθήνα, 2000. • Καψάλης, Χ.: <i>Παιδαγωγική Ψυχολογία</i>, Θεσσαλονίκη, 1983. • Kamii, C. & Devries, R.: <i>Η θεωρία του Jean Piaget και η προσχολική αγωγή</i>, Δίπτυχο. • Κολιάδης, Ε.: <i>Θεωρίες μάθησης και Εκπαιδευτική Πράξη</i>, Τόμος Β' (Κοινωνικογνωστικές θεωρίες), Αθήνα, 1997. • Κολιάδης, Ε. : <i>Θεωρίες μάθησης και εκπαιδευτική πράξη</i>, τ. Α΄, Γ΄, Αθήνα, 1991. • Μπασέτας, Κ., <i>Ψυχολογία της Μάθησης</i>, Ατραπός, Αθήνα, 2002. • Παρασκευόπουλος, Ι.: <i>Εξελικτική Ψυχολογία</i>, τ. Α΄, Β΄, Γ΄, Αθήνα, 1985. • Παρασκευόπουλος, Ι. & Χαραλαμπίδης, Ι.: <i>Ψυχολογία Ατομικών Διαφορών</i>, Αθήνα, 1974. • Πιαζέ, Ζ.: <i>Η ψυχολογία της νοημοσύνης</i>, Αθήνα,

	<p>Καστανιώτης, 1987.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Piaget, J.: <i>Το μέλλον της εκπαίδευσης</i>, Υποδομή, Αθήνα, 1979. • Piaget, J.: <i>Ψυχολογία και παιδαγωγική</i>, Νέα σύνορα, Αθήνα, 1989. • Rogers, C.: <i>A Theory of Therapy, Personality and Interpersonal Relationships as Developed in the Clientcentered Framework</i>, McGraw-Hillm, New York, 1959. • Skinner, B. F.: <i>The Technology of Teaching</i>, New York, Appleton, 1968. • Στεφανής Κ., Σολδάτος Κ., Μαυρέας Β.: <i>Ταξινόμηση ICD-10 Ψυχικών Διαταραχών της Συμπεριφοράς. Κλινικές περιγραφές και οδηγίες για τη διάγνωση</i>, εκδ. Βήτα, Αθήνα, 1992. • Stones, E.: <i>Εισαγωγή στην Παιδαγωγική ψυχολογία</i>, μτφρ. Α. Δανασσής-Αφεντάκη, Αθήνα, Γρηγόρης, 1978. • Thorndike, E.L.: <i>Educational Psychology: The psychology of learning</i>, New York, Teachers College, 1913. • Φράγκος, Χ.: <i>Ψυχοπαιδαγωγική (Θέματα Παιδαγωγικής, Ψυχολογίας, Παιδείας, Διδακτικής και Μάθησης)</i>, Αθήνα, 1984. • Φραγκουδάκη, Α.: <i>Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης. Θεωρίες για την κοινωνική ανισότητα στο σχολείο</i>, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα, 1985.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις, παρουσιάσεις με χρήση Η/Υ, ερωτήσεις, διάλογος.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [25]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 615
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΟΥΣΣΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3) [Οι συμμετέχοντες/ουσες διαιρούνται σε δύο τμήματα]
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	vroussou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών/τριών με την ερευνητική διαδικασία, τη μεθοδολογία έρευνας, την οργάνωση του υλικού, τη συγγραφή επιστημονικών εργασιών και την παρουσίαση εργασιών.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση των μαθημάτων οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να σχεδιάζουν το αρχικό ερευνητικό στάδιο και να διατυπώνουν τους στόχους και τα ερευνητικά/ές ερωτήματα/υποθέσεις της εργασίας τους, • να ερευνούν τη βιβλιογραφία/ δικτυογραφία ή/και τα αρχεία εντοπίζοντας/επισημαίνοντας τα απαραίτητα για την εργασία τους στοιχεία, να καταρτίζουν ερωτηματολόγια κλπ, • να διαχειρίζονται τις κάθε είδους ηλεκτρονικές πηγές (επιστημ. ιστότοπους, ψηφιοποιημένο υλικό κλπ),

	<ul style="list-style-type: none"> • να καταρτίζουν ένα προσχέδιο της εργασίας τους (δεδομένα, ερωτήματα, στόχοι, βασικές έννοιες κλπ) και έναν αρχικό πίνακα περιεχομένων, • να συγγράφουν την εργασία τους α) με συγκεκριμένη δομή (μέρη, πρόλογος, εισαγωγή, επιμέρους κεφάλαια, συμπεράσματα κλπ- σύνδεση παραγράφων, μερών κλπ) και με τεκμηρίωση ερμηνεύοντας και σχολιάζοντας τα αποτελέσματα της έρευνας τους βάσει των ερωτημάτων που έχουν θέσει και β) με μορφή σύμφωνα με το τυπικό που ορίζει το Τμήμα (εξώφυλλα, περίληψη στην ελληνική ή/και ξένη γλώσσα, πρόλογος, πίνακας περιεχομένων κλπ), • να επιμελούνται γλωσσικά την εργασία τους, • να γνωρίζουν τα τρέχοντα συστήματα παραπομπών και αναγραφής βιβλιογραφίας, • να ελέγχουν με βάση συγκεκριμένη λίστα διορθώσεων και τα κριτήρια αξιολόγησης που έχει θέσει το Τμήμα την τελική μορφή της εργασίας τους διορθώνοντας αβλεψίες/λάθη κλπ, • να παρουσιάζουν την εργασία τους και να υποστηρίζουν τις απόψεις και τα συμπεράσματά τους σε καθορισμένο χρόνο προφορικά και με υποστηρικτικό υλικό (εικόνες, ppt).
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Γενικά για τη σύνταξη επιστημονικών εργασιών: είδη, επιλογή θέματος, αρχικά προβλήματα (μια διδακτική ενότητα) • Μεθοδολογικός σχεδιασμός για την έναρξη της αρχικής έρευνας και το σχεδιασμό της εργασίας (μια διδακτική ενότητα) • Αναζήτηση πηγών βιβλιογραφική/ δικτυογραφική-έρευνα ηλεκτρονικών πηγών/αρχειακή έρευνα για την αναζήτηση του υλικού (δύο διδακτικές ενότητες-ασκήσεις) • Έλεγχος και κριτική ανάγνωση του υλικού που έχει συγκεντρωθεί (μια διδακτική ενότητα) • Σχεδιασμός, οργάνωση και δομή της εργασίας: πρόλογος, εισαγωγή, κεφάλαια, υποκεφάλαια, πίνακας περιεχομένων, περίληψη. Σύνδεση μερών και παραγράφων, τεκμηρίωση, σχολιασμός, ερμηνεία συμπερασμάτων κλπ. Ακαδημαϊκή γραφή γλωσσική επιμέλεια (τρεις διδακτικές ενότητες) • Παραθέματα-υποσημειώσεις-βιβλιογραφία: τρόποι παράθεσης (δύο διδακτικές ενότητες-ασκήσεις) • Κριτήρια (αυτο)ελέγχου της εργασίας (μία διδακτική ενότητα) • Παρουσίαση- Υποστήριξη- δημιουργία υποστηρικτικού υλικού (εικόνες, ppt) (δύο διδακτικές ενότητες-ασκήσεις)
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Μπουρλιάσκος, Β. 2010. <i>Πώς γράφεται μια επιστημονική εργασία. Πρακτικός οδηγός, συγγραφή επιστημονικής εργασίας και βιβλιογραφική έρευνα</i>. Αθήνα: Διόνικος</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ</p>	<p>Διαλέξεις, Χρήση ΤΠΕ</p>

ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδακτικό υλικό, ανακοινώσεις & επικοινωνία μέσω της πλατφόρμας eClass Τακτική επικοινωνία μέσω e-mail
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Τακτικές μικρές εργασίες/ Παρουσίαση άρθρων/ γραπτές εξετάσεις
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [26]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ 17ου ΑΙΩΝΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 002
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΥΣΙΚΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nlitsardopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι διάφορες εκφάνσεις της ζωγραφικής παραγωγής των Κάτω Χωρών κατά το 17 ^ο αιώνα και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με αυτές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά της εικαστικής παραγωγής του 17^{ου} αιώνα στις Κάτω Χώρες και της μετέπειτα αναδυόμενης τάσης του μπαρόκ στη Γαλλία,• να εξηγούν τα παραπάνω μέσα από τα σημαντικά πολιτικά, θεολογικά και κοινωνικά συμφραζόμενα της περιόδου και• να αξιολογούν τη σημασία των σχετικών θεωρητικών αντιλήψεων (βλ. κριτική), πρακτικών, πηγών και λογοτεχνικών παραδόσεων.

<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Στο μάθημα αυτό εξετάζεται η ζωγραφική παραγωγή στις Κάτω Χώρες κατά τον 17ο αιώνα. Βασική έμφαση δίνεται στη σύνδεση της παραγωγής αυτής με τους κατακτητικούς πολέμους της Ισπανίας, με τα κοινωνικά και ιδεολογικά ζητήματα που αναδύθηκαν μέσα από τους πολέμους αυτούς και με τις θρησκευτικές διαμάχες της περιόδου που απηχούνται στη χρήση και στη σημασιοδότηση της τέχνης. Σημαντικοί άξονες γύρω από τους οποίους εξετάζεται η ζωγραφική αυτή παραγωγή αποτελούν επίσης οι αντιλήψεις θεωρητικών και κριτικών της τέχνης της εποχής, συλλεκτικές και εργαστηριακές πρακτικές, λογοτεχνικές πηγές και αφηγηματικές παραδόσεις. Ένα καίριο ερώτημα που διατρέχει αυτή την επισκόπηση αφορά στην αντίληψη του όρου «μπαρόκ».</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Svetlana Alpers. <i>Rembrandt's Enterprise. The Studio and the Market</i>. Chicago: The University of Chicago Press, 1988. • Svetlana Alpers. <i>The Making of Rubens</i>. New Haven and London: Yale University Press, 1995. • Eva-Gesine Baur, Ingo F. Walther (επιμ.). <i>Rococo</i>. Köln: Taschen, 2007. • Giovan Pietro Bellori. <i>The lives of the modern painters, sculptors and architects</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2005. • Albert Boime. <i>Art in the Age of Revolution. 1750-1800. A Social History of Modern Art</i>. Τόμος Ι. Chicago, London: The University of Chicago Press, 1987. • Jan Bremmer, Herman Roodenburg. <i>Πολιτισμική Ιστορία του Χιούμορ. Από την Αρχαιότητα έως τη Σημερινή Εποχή</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πολύτροπον, 2005. • Christopher Brown, Jan Kelch, Pieter van Thiel. <i>Rembrandt: The Master and his Workshop</i> (2 Τόμοι: <i>Paintings, Drawings and Prints</i>). New Haven and London: Yale University Press, National Gallery Publications, 1991. • Duncan Bull et al. <i>Rembrandt, Caravaggio</i>. Zwolle: Waanders, 2006. • E.M. Burns. <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία. Ο Δυτικός Πολιτισμός. Νεότεροι Χρόνοι</i>. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2006, σσ. 168-275. • Thomas Crow. <i>Painters and Public Life in Eighteenth-Century Paris</i>. New Haven and London. Yale University Press, 1985. • Eddy de Jongh, "Realism and Seeming Realism in Seventeenth-Century Dutch Painting", σσ. 21-56 και Eric J. Sluifster, "Didactic and Disguised Meanings? Several Seventeenth-Century Texts on Painting and the Iconological Approach to Dutch Paintings of this Period", σσ. 78-87, στο Wayne Franits, <i>Looking at Seventeenth-Century Dutch Art</i>, Cambridge: Cambridge University Press, 1997. • Michel Delon (επιμ.). <i>Denis Diderot. Salons</i>. Paris: Gallimard, 2008. • Marie-Laure de Rochebrune, Catherine Gougeon (επιμ.). <i>Le goût à la grecque. Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα. Η</i>

γέννηση του Νεοκλασικισμού στη γαλλική τέχνη. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη, 2009.

- Zirka Filipczak, *Picturing Art in Antwerp 1550-1700*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1987.
- Ronald Forsyth Millen, Robert Erich Wolf. *Heroic Deeds and Mystic Figures. A New Reading of Rubens' Life of Maria de' Medici*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1989.
- David Freedberg. "The Representation of Martyrdoms During the Early Counter-Reformation in Antwerp". *The Burlington Magazine* CXVIII (March 1976), σσ. 128-138.
- Elise Goodman (επιμ.). *Art and Culture in the Eighteenth Century. New Dimensions and Multiple Perspectives*. London: Associated University Presses, Newark: University of Delaware Press, 2001.
- John Goodman (επιμ., μτφ.). *Diderot on Art*. 2 Τόμοι. New Haven, London: Yale University Press, 1995.
- Arnold Hauser. *Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Αναγέννηση, Μανιερισμός, Μπαρόκ*. Τόμος Β'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 215-280.
- Arnold Hauser. *Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Ροκοκό, Κλασικισμός, Ρομαντισμός*. Τόμος Γ'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 10-53.
- E. Haverkamp-Begemann. *Rembrandt: The Nightwatch*. Princeton: Princeton University Press, 1982.
- Helen Hills (επιμ.). *Rethinking the Baroque*. Surrey: Ashgate Publishing, 2011.
- Melissa Hyde. *Making up the rococo: Francois Boucher and his critics*. Los Angeles: Getty Research Institute, 2006.
- Jonathan Israel. *The Dutch Republic. Its Rise, Greatness, and Fall. 1477-1806*. Oxford: Clarendon Press, 1998.
- Michael Jaffé. *Rubens and Italy*. Oxford: Phaidon Press, 1977.
- Wouter Kloek. «Η ολλανδική ζωγραφική του 17^{ου} αιώνα. Η τέχνη των ταλαντούχων ειδικών», στο Ταμβάκη, Paalberg, σσ. 19-37.
- Michael Levey. *Rococo to Revolution. Major Trends in Eighteenth-Century Painting*. London: Thames and Hudson, 1966, σσ. 9-163.
- Walter Liedtke, Michiel C. Plomp, Axel Ruger. *Vermeer and the Delft School*. New York, New Haven: The Metropolitan Museum of Art, Yale University Press, 2001.
- Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου. «Ανάμεσα στη ζωγραφική καθημερινών σκηνών και στην ιστορική ζωγραφική. Όψεις της καλλιτεχνικής παραγωγής και αντίληψης κατά το δεύτερο μισό του δέκατου όγδοου αιώνα», στο Marie-Laurede Rochebrune, Catherine Gougeon (επιμ.). *Le goût à la grecque. Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα. Η γέννηση του Νεοκλασικισμού στη γαλλική τέχνη*. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη, 2009.
- Kristin Lohse Belkin. *Rubens*. London: Phaidon Press, 1998.
- Ger Luijten, Ariane van Suchtelen (επιμ.) *Dawn of the Golden Age. Northern Netherlandish Art 1580-1620*. Amsterdam, Zwolle: Rijksmuseum: Waanders Uitgevers, 1993.

- Walter S. Melion. *Shaping the Netherlandish Canon. Karel van Mander's Schilder-Boeck*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1991.
- John Michael Montias. *Artists and Artisans in Delft. A Socio-Economic Study of the Seventeenth Century*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1982.
- J.M. Montias, "Cost and Value in Seventeenth-Century Dutch Art", *Art History*, 10, 1987, 455-466.
- Margaret Morgan Grasselli, Pierre Rosenberg. *Watteau 1684-1721*. Paris: Réunion des Musées Nationaux, 1984.
- Ντούλα Μουρίκη. *Αναγέννηση, μανιερισμός, μπαρόκ: ζωγραφική-γλυπτική*. Αθήνα, 1975.
- Jeffrey Muller, "The Quality of Grace in the Art of Anthony van Dyck", στο Wheelock, Barnes, Held, σσ. 27-38.
- Jeffrey M. Muller. "Private Collections in the Spanish Netherlands: Ownership and Display of Paintings in Domestic Interiors", στο Sutton, 1993, σσ. 195-206.
- Gabriel Naughton. *Chardin*. London: Phaidon Press, 1996.
- Ντενί Ντιντερό. *Αισθητικά*. Αθήνα: Εστία, 2003.
- H. Perry Chapman. *Rembrandt's Self- Portraits. A Study in Seventeenth-Century Identity*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1990
- Patrick Ramade, Martin Eidelberg. *Watteau et la fête galante*. Paris: Réunion des Musées Nationaux, 2004.
- Pierre Rosenberg. *The Age of Louis XV. French Painting 1710-1774*. Ohio: The Toledo Museum of Art, 1975.
- Pierre Rosenberg, Renaud Temperini. *Chardin: suivi du catalogue des oeuvres*. Paris: Flammarion, 1999.
- Rémy Saisselin. "The Rococo as a Dream of Happiness". *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*. Vol. 19, No. 2 (Winter, 1960), σσ. 145-152.
- Simon Schama. *The Embarrassment of Riches. An Interpretation of Dutch Culture in the Golden Age*. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press.
- Anne I. Schroder. "Reassessing Fragonard's Later Years: The Artist's Nineteenth-Century Biographers, the Rococo, and the French Revolution", στο Elise Goodman (επιμ.). *Art and Culture in the Eighteenth Century. New Dimensions and Multiple Perspectives*. London: Associated University Presses, Newark: University of Delaware Press, 2001, σσ. 39-58.
- Seymour Slive. *Rembrandt and his Critics*. New York: Hacker Art Books, 1988.
- Seymour Slive. *Dutch Painting 1600-1800*. New Haven and London: Yale University Press, 1995.
- Peter Sutton et al. *The Age of Rubens*. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993.
- Peter C. Sutton et al. *Masters of 17th-Century Dutch Landscape Painting*. Amsterdam, Boston, Philadelphia: Rijksmuseum, Museum of Fine Arts, Philadelphia Museum of Art, 1987.
- Peter C. Sutton et al. *Masters of Seventeenth-Century Dutch Genre Painting*. London: Weidenfeld and Nicolson, 1984.
- Αγγέλα Ταμβάκη (επιμ.). *Έλληνες θεοί και ήρωες στον*

	<p>καιρό του Ρούμπενς και του Ρέμπραντ. Αθήνα, Dordrecht: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Ολλανδικό Ινστιτούτο, Dordrechts Museum, 2000.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αγγέλα Ταμβάκη, Sander Paalberg (επιμ.). <i>Ο χρυσός αιώνας της ολλανδικής ζωγραφικής από τη συλλογή του Μουσείου της Dordrecht</i>. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2002. • Rolf Toman. (επιμ.). <i>Μπαρόκ. Αρχιτεκτονική Γλυπτική Ζωγραφική</i>. Αθήνα: Ελευθερουδάκης, σσ. 372-480. • Anna Tummers and Koenraad Jonckheere (επιμ.). <i>Art market and connoisseurship: a closer look at paintings by Rembrandt, Rubens and their contemporaries</i>. Amsterdam: Amsterdam University Press, 2008. • Jan van der Stock (επιμ.). <i>Antwerp story of a metropolis. 16-17th century</i>. Anvers: Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, 1993. • Ernst van de Wetering. <i>Rembrandt: the painter at work</i>. Amsterdam: Amsterdam University Press, 1997. • Ernst van de Wetering. Stichting Foundation Rembrandt Research Project. <i>A Corpus of Rembrandt Paintings IV: The Self-Portraits</i>. Dordrecht: Springer, 2005. • John Varriano. <i>Caravaggio: The Art of Realism</i>. Pennsylvania: Pennsylvania University Press, 2006. • Hans Vlieghe. <i>Flemish Art and Architecture. 1585-1700</i>. New Haven and London: Yale University Press, 1998. • Hans Vlieghe. <i>Saints</i>, στο Ludwig Burchard (επιμ.) <i>Corpus Rubenianum</i>. London, New York: Phaidon Press, 1972. • Genevieve Warwick (επιμ.). <i>Caravaggio: realism, rebellion, reception</i>. Newark: University of Delaware Press, 2006 • Mariët Westermann, <i>Rembrandt</i>. London: Phaidon Press, 2000. • Arthur K. Wheelock, Peter C. Sutton. <i>Rembrandt's late religious portraits</i>. Washington, Chicago: National Gallery of Art, University of Chicago Press, 2005. • Arthur K. Wheelock, Jr., Susan J. Barnes, Julius S. Held. <i>Anthony van Dyck</i>, Washington: National Gallery of Art, 1990. • Heinrich Wölfflin. <i>Renaissance and Baroque</i>. Ithaca, N.Y.: Cornell University Press, 1967. • Χρύσανθος Χρήστου. <i>Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του 17^{ου} αιώνα. Το Μπαρόκ</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Αθηνών, 1985, σσ. 264-516. • Michael Zell. <i>Reframing Rembrandt: Jews and the christian image in seventeenth-century Amsterdam</i>. Berkeley: University of California Press, 2002.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση μιας σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του σχετικού φωτογραφικού υλικού και από την ανάγνωση και τον σχολιασμό γραπτών πηγών της περιόδου.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ/ΕΠΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.</p>

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
---------------------------------	----------

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [27]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΤΟ ΝΕΡΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 031
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	akaniari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Στη διάλεξη θα εξετάσουμε τους τρόπους με τους οποίους διαπλέκεται η ιστορία της τέχνης από τη νεωτερικότητα έως τη σύγχρονη εποχή με τη φυσική πραγματικότητα του νερού ως πεδίου μυθοπλασίας αλλά προέκτασης της ανθρώπινης εμπειρίας και ζωής.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να αναγνωρίζουν τους τρόπους με τους οποίους διαπλέκεται η ιστορία της τέχνης από τη νεωτερικότητα έως τη σύγχρονη εποχή με τη φυσική πραγματικότητα του νερού.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται)	ΚΑΝΕΝΑ

για την παρακολούθηση του μαθήματος)	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Από τις υδατογραφίες του Turner, στις πινελιές του Hockney, έως και τις γοργόνες της Kusama και του Kris Ofili, τα συντριβάνια της Kara Walker αλλά και τα νούφαρα του Monet ή τις γοργόνες του Matisse, και τα έργα της Agar την cameraless photography της Derges φανταστικά και εικαστικά πλάσματα κατοικούν και παράγονται με οδηγό το νερό, κυριολεκτικά (όπως οι υδατογραφίες του Turner) ή ως ένα πρόβλημα παρατήρησής του και ως προσπάθεια απόδοσης μορφής σε αυτό. Για το νερό ως επιφάνεια παρατήρησης και διακοσμητικό μοτίβο μιλά ο Leonardo στην Πραγματεία του αλλά και το χρησιμοποιεί ως μέσο εξερεύνησης με άξονα την ίδια τη γεωλογία του τοπίου, το «σώμα της γης» όπως το ορίζει ο Martin Kemp μιλώντας για τη σκέψη του, και τον ποταμό Arno. Το νερό είναι προϋπόθεση αλλά και μέσο για το εικαστικό έργο, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπει στην εικόνα ή στο έργο για το θεατή ένα άνοιγμα στη φαντασία: είναι η αίσθηση του νερού μετά από μια βουτιά στη θάλασσα ως αντικείμενο ορατό στο έργο ή το απίθανο σενάριο συνάντησης με ένα φανταστικό πλάσμα της μυθολογίας στο βυθό μιας ζωγραφισμένης εικόνας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΑ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [28]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 500
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΘΩΜΑΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	thsymeonidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι τα νεότερα ζητήματα αισθητικής θεωρίας, όπως αυτά διατυπώθηκαν κατά το 2 ^ο μισό του 20 ^{ου} αιώνα. Στόχος είναι τόσο οι ειδικές γνώσεις, όσο και η ανάπτυξη ικανοτήτων και δεξιοτήτων αναφορικά με τη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές: <ul style="list-style-type: none">• θα διαθέτουν ειδικές γνώσεις αναφορικά με τα ποικίλα ρεύματα της αισθητικής και της φιλοσοφικής παράδοσης (αναλυτική αισθητική, φαινομενολογία, δομισμός και μεταδομισμός) του δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα, άρα είναι σε θέση να προσδιορίζουν τα ιδιαίτερα περιεχόμενά τους,• θα έχουν αναπτύξει δεξιότητες στην κριτική ανάγνωση φιλοσοφικών, καλλιτεχνικών και αισθητικών κειμένων και

	<ul style="list-style-type: none"> • Θα είναι σε θέση να συγκροτούν επιχειρήματα αναφορικά με τη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Το μάθημα εξετάζει ορισμένα νεότερα ζητήματα της αισθητικής θεωρίας, τα οποία αντλούνται από θεωρήσεις που διατυπώθηκαν στο δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, εκτίθενται αρχικά οι διαφορετικές αισθητικές τοποθετήσεις σχετικά με τα ζητήματα του ορισμού της τέχνης, της οντολογίας του έργου τέχνης, της γλώσσας και των άλλων διεργασιών εκσυμβολισμού, της διάκρισης μεταξύ αισθητικής και καλλιτεχνικής διάστασης, καθώς και της σχέσης της τέχνης με την πραγματικότητα. Στη συνέχεια, εξετάζονται οι συντεταγμένες της δημιουργικής διαδικασίας, οι σχέσεις της τέχνης με την ιστορία και την κοινωνία, η διεργασία αυτονόμησης του πεδίου της τέχνης, καθώς και η έννοια της κριτικής δραστηριότητας. Με την ανάγνωση χαρακτηριστικών αποσπασμάτων αντλημένων από ποικίλες φιλοσοφικές παραδόσεις (αγγλόφωνη, γαλλόφωνη, γερμανόφωνη), επιδιώκεται η ανάδειξη της σημασίας της συγκρότησης επιχειρημάτων στη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:	<ul style="list-style-type: none"> • Κομεττί, Μοριζό, Πουιβέ, <i>Ζητήματα αισθητικής</i>. • Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης τον 20ό αιώνα</i>. • Βόλχαϊμ, <i>Η τέχνη και τα αντικείμενά της</i>.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>Σειρά διαλέξεων με παρουσίαση των βασικών ρευμάτων της αισθητικής φιλοσοφίας του εικοστού αιώνα και ανάγνωση αποσπασμάτων από φιλοσοφικά και αισθητικά κείμενα. Χρήση του διαδικτύου για την αποστολή αποσπασμάτων κειμένων αισθητικής φιλοσοφίας και τη διαμόρφωση ενός αρχείου κειμένων προς συζήτηση και ανταλλαγή επιχειρημάτων. Οι φοιτητές προετοιμάζονται κατ' αυτό τον τρόπο να αντιμετωπίσουν το επόμενο στάδιο της μαθητείας τους, το σεμιναριακό πλαίσιο.</p>
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>Εξετάσεις με ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΥΟ ΘΕΜΑΤΩΝ επιλεγμένων ανάμεσα από πέντε προτεινόμενα ερωτήματα.</p>
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [29]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ 18ο ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 032
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	5ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	--
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΧΑΡΑ ΚΟΛΟΚΥΘΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	charakolokytha@aol.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα έχει σχεδιαστεί με τη μορφή διαλέξεων και στοχεύει στην εξοικείωση προπτυχιακών φοιτητών με την ιστορία της τεχνοκριτικής κατά το 18ο και 19ο αιώνα μέσα από μελέτες περίπτωσης (Richardson, Baumgarten, Kant, Winckelmann, Diderot, La Font de Saint-Etienne, Baudelaire, Ruskin, Gautier, Champfleury) και την εξέταση, θεωρητικά και πρακτικά, των τρόπων ανάλυσης ενός έργου τέχνης, την κατανόηση της επίδρασης των αισθητικών κινήτρων, του φιλοσοφικού, εικαστικού και κοινωνικού πλαισίου στη διαμόρφωση του κριτικού λόγου περί τέχνης κάθε εποχής. Οι διαλέξεις αποσκοπούν στην εξέταση της επίδρασης που αποκτά ο τεχνοκριτικός λόγος στην πρόσληψη και κριτική τύχη του έργου τέχνης, αλλά και στον ίδιο τον καλλιτέχνη, και της παρακολούθησης του τρόπου με τον οποίο η τεχνοκριτική γεννιέται στο περιθώριο πριν την καθοριστική μετατροπή της σε θεσμό.

<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Μετά το πέρας των διαλέξεων οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ να κατανοούν βασικές έννοιες αναφορικά με την ιστορία της τεχνοκριτικής κατά την υπό εξέταση περίοδο και να αναγνωρίζουν βασικούς εκπροσώπους της, ▪ να αντιλαμβάνονται την τεχνοκριτική ως διαμεσολάβηση ανάμεσα στο έργο και το κοινό του, ▪ να αναγνωρίζουν τα κίνητρα και το πλαίσιο του τεχνοκριτικού λόγου, ▪ να ξεχωρίζουν τα διαφορετικά είδη γραφής και τις 'σχολές' τεχνοκριτικής, ώστε να τα προσαρμόζουν στο ιστορικό και εικαστικό γίνεσθαι κάθε εποχής, ▪ να εξετάζουν θεωρητικά και πρακτικά τους τρόπους ανάλυσης έργων τέχνης, ▪ να προσεγγίζουν με κριτική σκέψη ζητήματα που σχετίζονται με τη θεωρία της τέχνης, ▪ να γνωρίζουν έργα τέχνης και κινήματα που πυροδότησαν τον κριτικό λόγο και διάλογο περί τέχνης κατά το 18ο και 19ο αιώνα.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Ο όρος 'τεχνοκριτική' διατυπώθηκε για πρώτη φορά από το Βρετανό ζωγράφο και συγγραφέα Jonathan Richardson τον πρεσβύτερο κατά τις πρώτες δεκαετίες του 18ου αιώνα. Ως δεδομένο είδος γραφής, η τεχνοκριτική, καθιερώθηκε ωστόσο από τον Diderot και το θεσμό των καλλιτεχνικών εκθέσεων της Ακαδημίας του Λούβρου από το 1737 και μετά, μολοντί είναι σαφές πως τα στοιχεία που συνέστησαν το είδος αυτό προϋπήρχαν και δεν περιορίστηκαν στο εικαστικό περιβάλλον της Γαλλίας. Οι διαλέξεις δομούνται σε δύο κύριους άξονες που αφορούν τους δύο ιστορικούς αιώνες που εξετάζονται στη θεματική του μαθήματος (18ος και 19ος αιώνες). Στις δύο εισαγωγικές διαλέξεις εξετάζονται βασικές έννοιες και σκέψεις αναφορικά με τον κριτικό λόγο περί τέχνης. Γίνεται αναφορά σε προγενέστερα δείγματα γραφής που τον διαμόρφωσαν και επισημαίνεται η διάκριση μεταξύ τεχνοκριτικών, θεωρητικών και ιστορικών προσεγγίσεων για την τέχνη. Οι επόμενες πέντε διαλέξεις αφιερώνονται στο 18ο αιώνα με μια εισαγωγική εποπτεία της τέχνης της περιόδου αυτής, την επικράτηση του θεσμού των Σαλόν και τη συγκρότηση ενός νέου φιλότεχνου κοινού, την εμφάνιση των πρώτων ανώνυμων κειμένων κριτικής της σύγχρονης τέχνης μέσα από τις γνωστές φυλλάδες (feuilletons) που διανέμονται στους επισκέπτες των εκθέσεων, το ζήτημα της λογοκρισίας και τις αλλαγές που επέφερε η Γαλλική Επανάσταση, τις περιπτώσεις των Diderot, Richardson, Winckelmann, La Font de Saint-Etienne και Baumgarten, την εξέταση και αξιολόγηση της τέχνης όπως διαμεσολαβείται από τον τεχνοκριτικό λόγο της περιόδου. Η δεύτερη ενότητα του μαθήματος αφιερώνεται εξολοκλήρου στην κριτική της τέχνης το 19ο αιώνα. Οι διαλέξεις πραγματεύονται την αντιπαλότητα μεταξύ του Ρομαντισμού και του Νεοκλασικισμού όπως καταγράφεται στη σύγχρονη τεχνοκριτική που πλέον δημοσιεύεται στον περιοδικό τύπο της εποχής. Εξετάζεται η κριτική υποδοχή των Ingres (<i>Το Μαρτύριο του Saint-Symphorien</i> κ.ά.) και Delacroix (<i>Η Ελευθερία οδηγεί τον Λαό</i> κ.ά.), βασικών πρωταγωνιστών αυτής της αντιπαράθεσης. Ακολουθούν μελέτες περίπτωσης για τους Gautier, Ruskin, Stendhal, Baudelaire, Huysmans κ.ά. Εξετάζεται η κριτική τύχη των έργων του Manet και τα πρώτα βήματα των ιμπρεσιονιστών που ήρθαν σε απόλυτη ρήξη με την παράδοση και μεταμόρφωσαν ριζικά το πεδίο της τεχνοκριτικής βάζοντας τα θεμέλια για την καθιέρωση της φορμαλιστικής κριτικής της τέχνης που θα επικρατήσει καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα:</p>	<p>ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΥΔΟΞΟΣ: Στίβεν Άισενμαν, Τόμας Κρόου, Μπράιαν Λούκασερ, Λίντα Νόκλιν, Ντέιβιντ</p>

<p>(για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Φίλιπς, Φράνσες Πολ, <i>Η Τέχνη του Δεκάτου Ενάτου Αιώνα. Μια Κριτική Ιστορία</i>, Αθήνα, Επίκεντρο, 2021. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 102072287</p> <p>Ή</p> <p>Τίτινα Κορνέζου, <i>Οι Κανόνες της Τέχνης και η Μαγεία της Ζωγραφικής. Καλλιτεχνικοί Θεσμοί στη Γαλλία, 17ος-18ος αιώνας</i>, Αθήνα, Gutenberg, 2020. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 94645844</p> <p>Walter Benjamin, <i>Η Έννοια της Τεχνοκριτικής στον Γερμανικό Ρομαντισμό</i>, μτφρ. Χρ. Γεμελιάρης, Αθήνα, Ηριδάνος, 2020.</p> <p>Τίτινα Κορνέζου, <i>Οι Κανόνες της Τέχνης και η Μαγεία της Ζωγραφικής. Καλλιτεχνικοί Θεσμοί στη Γαλλία, 17ος-18ος αιώνας</i>, Αθήνα, Gutenberg, 2020.</p> <p>Στίβεν Άισενμαν, Τόμας Κρούου, Μπράιαν Λούκασερ, Λίντα Νόκλιν, Ντέιβιντ Φίλιπς, Φράνσες Πολ, <i>Η Τέχνη του Δεκάτου Ενάτου Αιώνα. Μια Κριτική Ιστορία</i>, Αθήνα, Επίκεντρο, 2021.</p> <p>Kerr Houston, <i>An Introduction to Art Criticism: histories, strategies, voices</i>, Boston, Pearson, 2013. [http://www.escueladecritica.org/wp-content/uploads/2018/01/histor_yartcriticism.pdf]</p> <p>Andrew Carrington Shelton, <i>Ingres and his critics</i>, Cambridge University Press, 2005.</p> <p>Ντενί Ντιντερό, <i>Αισθητικά</i>, Αθήνα, Εστία, 2003.</p> <p>Chris Murray, <i>Key Writers on Art: Antiquity to the Nineteenth Century</i>, London and N.Y., Routledge, 2003.</p> <p>Emile Zola, <i>Κείμενα για την Τέχνη</i>, Αθήνα, Printa, 2003.</p> <p>Νίκος Χατζηνικολάου, <i>Νοήματα της Εικόνας</i>, Αθήνα, ΠΕΚ, 2001.</p> <p>James Elkins, 'Art Criticism,' <i>The Grove Dictionary of Art</i>, 1996, In Grove Art Online / Oxford Art Online. http://www.oxfordartonline.com/subscriber/article/grove/art/T004330</p> <p>Michael Orwicz (ed.), <i>Art Criticism and its Institutions in 19th century France</i>, Manchester University Press, 1994.</p> <p>Richard Wrigley, <i>The Origins of French Art Criticism from the Ancien Régime to the Restauration</i>, Oxford, Oxford University Press, 1993.</p> <p>Thomas E. Crow, <i>Painters and Public Life in Eighteenth-Century</i>, Paris, New Haven and London, Yale University Press, 1985.</p> <p>Richard Wrigley, 'Censorship and Anonymity in 18th cent French Art Criticism,' <i>Oxford Art Journal</i>, 6, 2, 1983, pp.17-28.</p> <p>Arnold Hauser, <i>Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης</i>, Τόμος III, Αθήνα, Κάλβος, 1981.</p> <p>Nicos Hadjinicolaou, 'La liberté guidant le peuple" de Delacroix devant son premier public,' <i>Actes de la Recherche en Sciences Sociales</i> 28, 1979, pp. 3-26.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Τρόπος παράδοσης: Διάλεξη • Χρήση ΤΠΕ • Προτζέκτορας – Η/Υ • Βιβλιογραφία • Πηγές • Σημειώσεις – e-class • Σύγγραμμα – Εύδοξος</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Οι φοιτητές θα αξιολογηθούν με γραπτό διαγώνισμα που θα περιλαμβάνει την ανάλυση και το σχολιασμό δύο τεχνοκριτικών κειμένων σύγχρονων της εποχής που εξετάζεται στο μάθημα και, προαιρετικά και συμπληρωματικά, με πρόοδο (εργασία) που θα προηγηθεί της εξεταστικής.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [30]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ ΣΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ: ΜΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 613
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΛΑΤΣΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	dvalatsou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Στόχοι μαθήματος: α/ να εισαγάγει τους φοιτητές στο αναδυόμενο γνωστικό πεδίο των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών, β/ να εξοικειώσει τους φοιτητές με τη βασική βιβλιογραφία, καθώς και γ/ να παρουσιάσει στους φοιτητές την ποικιλία και το εύρος του νέου πεδίου μέσα από την παρουσίαση παραδειγματικών προγραμμάτων Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών στο διαδίκτυο.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών ως αναδυόμενου γνωστικού πεδίου, • να διακρίνουν τις βασικές έννοιες, μεθόδους και πρακτικές στις οποίες συνίσταται και • να συνθέτουν επιχειρήματα αναφορικά με τις δυνατότητες και τα όριά του.

<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA Χρειάζεται γνώση της αγγλικής γλώσσας.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Στο πλαίσιο του μαθήματος θα παρουσιαστεί συστηματικά το σχετικά πρόσφατο γνωστικό πεδίο των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών (Digital Humanities). Πρόκειται για ένα νέο διεπιστημονικό πεδίο που εντοπίζεται και διαμορφώνεται στο σημείο σύζευξης και συχνά ώσμωσης των ψηφιακών τεχνολογιών και των Ανθρωπιστικών Επιστημών. Με αναφορά στις σχετικές αναλύσεις θεωρητικών αυτού του νέου γνωστικού πεδίου, θα παρουσιαστούν και θα μελετηθούν οι βασικές θεωρητικές έννοιες, οι μέθοδοι αλλά και οι πρακτικές που το χαρακτηρίζουν. Θα διερευνηθεί επίσης το ερώτημα κατά πόσο η <i>ψηφιακότητα</i> επιδρά στην ίδια την οντολογία των Ανθρωπιστικών Επιστημών. Θα συζητηθούν ερωτήματα όπως ενδεικτικά «Τι είναι οι Ψηφιακές Ανθρωπιστικές Επιστήμες;», «Ποια είναι η ιστορία τους;», «Ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά τους;», «Υπάρχουν κριτικές προσεγγίσεις στο νέο αυτό γνωστικό πεδίο και ποιες είναι αυτές;». Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην παρουσίαση ποικίλων Digital Humanities Projects με στόχο την καλύτερη κατανόηση τόσο των χαρακτηριστικών όσο και των δυνατοτήτων αλλά και των ορίων του νέου γνωστικού πεδίου.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Μπιλάλης, Μήτσος, <i>Το παρελθόν στο δίκτυο. Εικόνα, τεχνολογία και ιστορική κουλτούρα στη σύγχρονη Ελλάδα (1994-2005)</i>, Αθήνα: Historein, EKT/EIE, 2015. • Gold, Matthew K., (Ed.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2012. • Gold, Matthew K. και Lauren F. Klein (Eds.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2016. • Lunenfeld, Peter, Anne Burdick, Johanna Drucker, Todd Presner και Jeffrey Schnapp, <i>Digital Humanities</i>, Cambridge, Massachusetts: The MIT Press, 2012. • Schreibman, Susan, Ray Siemens, John Unsworth (Eds.), <i>A Companion to Digital Humanities</i>, Blackwell, 2004. • Schreibman, Susan, Ray Siemens, John Unsworth (Eds.), <i>A New Companion to Digital Humanities</i>, Blackwell, 2016. • Terras, Melissa, Julianna Nyhan and Edward Vanhoutte (Eds.), <i>Defining Digital Humanities: A Reader</i>, Ashgate, 2013.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>- <i>Διάλεξη</i> με χρήση υλικού αναρτημένου στο eclass (επιστημονικά κείμενα κ.ά.), παρουσιάσεις powerpoint, χρήση προβολέα για προβολή βίντεο ή/και οπτικοακουστικών αρχείων, παρουσίαση και ανάλυση παραδειγμάτων DH projects, κ.ά.</p> <p>- <i>Ασκήσεις κατανόησης</i>: ανάλυση και συζήτηση επιστημονικών κειμένων και της σχετικής βιβλιογραφίας (στην ελληνική και αγγλική γλώσσα). Μικρές γραπτές ασκήσεις κριτικής ανάγνωσης και ανάλυσης κειμένων ή/και DH projects.</p> <p>- <i>Επιστημονικοί διάλογοι</i>: αν κριθεί απαραίτητο, υπάρχει η δυνατότητα πρόσκλησης ειδικών επιστημόνων για διεξαγωγή επιστημονικού διαλόγου με τη διδάσκουσα και εμβάθυνσης σε επιμέρους ειδικά θέματα.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>α/ Συμμετοχή στο μάθημα, β/ ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους.</p>

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [31]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 614
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mpapa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διαχρονική θεώρηση της παιδαγωγικής επιστήμης και στόχος του σε αυτό τον ορίζοντα είναι η εμπειριστατωμένη κατανόηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοούν το ρόλο των πολλών διαφορετικών παιδαγωγικών συστημάτων και ειδικότερα την αποστολή του παιδαγωγού, να βοηθήσει και να συμβάλει στην ελεύθερη γνωστική, συναισθηματική, ψυχοκινητική ανάπτυξη και εξέλιξη των μαθητών του,• να καλλιεργήσουν τις δεξιότητες που απαιτούνται προκειμένου να μπορούν να επιλέξουν κάθε φορά και

	<p>να οργανώσουν αποτελεσματικά και με επιτυχία, οποιαδήποτε μορφή διδασκαλίας και παιδαγωγικής επικοινωνίας, σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αντιλαμβάνονται τις προκλήσεις της εκπαίδευσης και να έχουν την ικανότητα να επιλύουν τα προβλήματα που προκύπτουν κατά την εκπαιδευτική διαδικασία και • να βελτιώσουν το παιδαγωγικό κλίμα σε όποιο περιβάλλον και αν βρίσκονται και να αναδεικνύουν τους πολλούς και διαφορετικούς τρόπους διαχείρισης της σχολικής τάξης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΣΜΟΥ Οι απόψεις του Ρατιχίου Η συμβολή του Κομενίου — Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΥ Ο εμπειρισμός του J. Locke Ο φυσιολογισμός του J.J. Rousseau — Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ Ο φιλανθρωπισμός του Basedow Ο κατεξοχήν ανθρωπισμός Η συμβολή του Pestalozzi Η συμβολή του Frobel Ενοποίηση της ζωής στην εργασία Το παιχνίδι — Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Η συμβολή του Schleiermacher Το σύστημα του Herbart Ο ψυχικός κόσμος Το διδακτικό σύστημα Κριτική του ερβαρτιανού συστήματος — Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ J. DEWEY Ο πραγματισμός, Πορεία της διδασκαλίας Η κοινωνικοποίηση του σχολείου Καθοδηγούμενη αυτενέργεια Η συμβολή του G. Kerschensteiner Ελεύθερη διανοητική εργασία Γνωρίσματα της σχολικής εργασίας — ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Το σύστημα του Claparede Ατομικές διαφορές Αρχές της λειτουργικής αγωγής Έννοια και έρευνα της ευφυΐας Η συμβολή του Dottrens Προσωπική και κοινωνική αγωγή Η μέθοδος Decroly Η ελεύθερη ομαδική εργασία Η θεωρία του Blonskij Παράμετροι του Βιομηχανικού σχολείου Η οργάνωση του σχολείου — Η ΑΝΤΙΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Βασικές αρχές της αντιαυταρχικής αγωγής Κριτική του Summerhill Η κριτική του E. Fromm — Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Η φαινομενολογία του σχολείου Ivan Illich.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Συλλογικό, <i>Οι μεγάλοι παιδαγωγοί. Από τον Πλάτωνα και τον Σωκράτη ως τον Τζων Ντιούι και τη Μαρία Μοντεσσόρι</i>, Μτφρ. Κώστας Ι. Κίτσος, Γλάρος, Αθήνα, 1983</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ Η/Υ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ.
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στο τέλος του εξαμήνου
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [32]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 220
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα από αίθουσα ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801271
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Με αφετηρία την εκ του σύνεγγυς ανάγνωση ορισμένων θεμελιωδών θεωρητικών-κριτικών κειμένων για τη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη οι φοιτητές θα κληθούν να αξιοποιήσουν τις γνώσεις τους στην ιστορία και τη θεωρία της τέχνης για να μιλήσουν και να γράψουν για έργα/εκθέσεις της επιλογής τους από την εκάστοτε τρέχουσα εικαστική δραστηριότητα. Στόχος να εξοικειωθούν με τη χρήση εργαλείων της σύγχρονης θεωρίας στην τεχνοϊστορική πρακτική.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να χρησιμοποιούν εργαλεία της σύγχρονης θεωρίας στην τεχνοϊστορική πρακτική, • να συντάσσουν τεχνοκριτικά κείμενα για τρέχουσες εκθέσεις.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Σεμιναριακός κύκλος που εστιάζεται στη συζήτηση σημαντικών κειμένων της κριτικής/θεωρίας της τέχνης από τα μέσα του 20ού αιώνα μέχρι και σχετικά πρόσφατα και κατόπιν στην παραγωγή από την πλευρά των φοιτητών κειμένων για τρέχουσες εκθέσεις. Στο πρώτο μέρος του μαθήματος θα τεθούν υπό συζήτηση κείμενα της δεκαετίας του 1950 για τη ζωγραφική του Αφηρημένου Εξπρεσιονισμού (Cl. Greenberg, H. Rosenberg, M. Fried), το "Other Criteria" του L. Steinberg όπου απαντά πρώιμα (1972) ο όρος «μεταμοντερνιστική πρακτική», κείμενα του B. ο' Doherty από τη δεκαετία του 1970 και του 1980 και άρθρα από τον κύκλο του περιοδικού <i>October</i> από τη δεκαετία του 1980 και μετά. Στόχος του πρώτου αυτού μέρους είναι να ανιχνευθεί ιστορικά το υπέδαφος της τρέχουσας θεωρητικής παραγωγής. Στο δεύτερο μέρος οι φοιτητές θα κληθούν να επιλέξουν μια έκθεση και να γράψουν γι' αυτήν.

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- **Buck-Morss, S.**, *Η Διαλεκτική του Βλέπειν*. Ηράκλειο: ΠΕΚ 2009.
- **Bürger, Peter**, *Θεωρία της Πρωτοπορίας* (μτφ. Γ. Σαγκριώτης). Αθήνα: Νεφέλη 2010 (1974).
- **Carrier, David**, *Artwriting*. Amherst: The University of Massachusetts Press 1987.
- **Clark, T.J.**, *Farewell to an Idea. Episodes from a History of Modernism*. Νιου Χέιβεν και Λονδίνο: Yale University Press 1999.
- **Elkins, James**, *Stories of Art*. Νέα Υόρκη και Λονδίνο: Routledge 2002.
- **Foster Hal, Krauss Rosalind κ.ά.**, *Η Τέχνη από το 1900. Μοντερνισμός, Αντιμοντερνισμός, Μεταμοντερνισμός*. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο 2007 (2004).
- **Fried, Michael**, *Absorption and Theatricality. Painting and Beholder in the Age of Diderot*, Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1980.
- **Fried, Michael**, *Art and Objecthood*, Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1998.
- **Gaiger Jason and Wood Paul**, *Art of the Twentieth Century. A Reader* (eds). Νιου Χέιβεν και Λονδίνο: Yale University Press 2003.
- **Greenberg, Clement**, *Τέχνη και Πολιτισμός* (μτφ.-επιμ. Ν. Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Νεφέλη 2007.
- **Harris, Jonathan**, *Writing Back to Modern Art after Greenberg, Fried and Clark*. Νέα Υόρκη και Λονδίνο: Routledge 2005.
- **Harrison, Wood (eds.)**, *Art in Theory 1900-1990*. Οξφόρδη: Blackwell 1992.
- **Harrison, Charles**, *Since 1950. Art and its criticism*, Νιου Χέιβεν και Λονδίνο: Yale University Press 2009.
- **Jones, Caroline**, *Eyesight Alone: Clement Greenberg and the Bureaucratization of the Senses*. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 2005.
- **Krauss, Rosalind E.**, *The Originality of the Avant-Grade and Other Modernist Myths*, Κέμπριτζ Μασ. και Λονδίνο: The MIT Press 1985.
- **Krauss, Michelson, Bois κ.ά.**, *October. The second decade, 1985-1996*, Κέμπριτζ Μασ. και Λονδίνο: The MIT Press 1997.
- **O' Brian, John (ed.)**, *Clement Greenberg. The Collected Essays and Criticism 1-4*. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1993.
- **O' Doherty, Brian**, *Collected Essays* (ed. by Liam Kelly), Όκλαντ: University of California Press 2018.
- **Rosenberg, Harold**, *The tradition of the new*, Νέα Υόρκη: Da Capo Press 1994 (1959).
- **Steinberg, Leo**, *Other Criteria: Confrontations with Twentieth-Century Art*, Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 2007 (1972).
- **Williams, Gilda**, *How to write about contemporary art*, Λονδίνο: Thames & Hudson 2014.
- **Δασκαλοθανάσης, Νίκος (επιμ.)**, *Από τη μιμητιστική στην εννοιολογική τέχνη. Μια κριτική ανθολογία*. Αθήνα: ΑΣΚΤ 2006.
- **Ιωαννίδης, Κώστας**, «Τείχη και περάσματα στη γλυπτική του R. Serra», *demo1* (MIET) 2014.

<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα εξελίσσεται με αφετηρία τέσσερις αρχικές διαλέξεις όπου τίθενται από τον διδάσκοντα οι βασικές έννοιες με αφετηρία επιλεγμένα κείμενα. Ακολουθούν συζητήσεις επί προεπιλεγμένων κειμένων όπου οι συμμετέχοντες πρέπει να δουλέψουν. Ο κύκλος των συναντήσεων ολοκληρώνεται με παρουσιάσεις εργασιών των συμμετεχόντων και με συζήτηση επ' αυτών. Σε κάθε μάθημα γίνεται χρήση ppt.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Αξιολογείται συνολικά η παρουσία των συμμετεχόντων κατά τη διάρκεια των συζητήσεων, η παρουσίαση της εργασίας τους μπροστά στο κοινό του σεμιναρίου και η τελική γραπτή εργασία.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [33]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ ΕΩΣ ΤΟΝ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 230
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΒΡΑΤΣΚΙΔΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	evratskidou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διεξοδική μελέτη της καλλιτεχνικής κινητικότητας που αναπτύχθηκε στον ελλαδικό χώρο από τις αρχές του 19ου αιώνα έως την περίοδο του Μεσοπολέμου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να ασχολούνται διεξοδικά με επιλεγμένα δείγματα καλλιτεχνικής παραγωγής αλλά και λόγου (επιστολές, ημερολόγια, δημοσιευμένα κείμενα και μελέτες),• να διερευνούν τις μεταμορφώσεις των αναπαράστασεων και των προσλήψεων του ελληνικού μοντέλου στο ευρωπαϊκό φαντασιακό, αλλά και τα φαινόμενα των πολιτισμικών διασταυρώσεων που συνδέονται με την καλλιτεχνική

	κινητικότητα.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η εκ του σύνεγγυς μελέτη του Παρθενώνα, ένας εθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος, τα ουτοπικά οράματα των σαινσιμονιστών, η σαγήνη της Ανατολής, η ζωγραφική των μοναστηριών του Άθω, η οικείωση της αναπάντεχα «μοντέρνας» κυκλαδίτικης αρχιτεκτονικής: τέτοια είναι ορισμένα μόνο από τα εναύσματα της έντονης καλλιτεχνικής κινητικότητας που αναπτύχθηκε στον ελλαδικό χώρο από τις αρχές του 19ου αιώνα έως την περίοδο του Μεσοπολέμου. Οι φοιτητές/τριες καλούνται να ασχοληθούν διεξοδικά με επιλεγμένα δείγματα καλλιτεχνικής παραγωγής αλλά και λόγου (επιστολές, ημερολόγια, δημοσιευμένα κείμενα και μελέτες), που προέκυψαν στο πλαίσιο ταξιδιών, επιστημονικών αποστολών ή και μακροχρόνιων παραμονών δυτικοευρωπαϊών αρχιτεκτόνων, ζωγράφων, γλυπτών και φωτογράφων στον ελλαδικό χώρο. Η προσέγγιση των τεκμηρίων αυτών επιτρέπει να διερευνήσουμε τις μεταμορφώσεις των αναπαραστάσεων και των προσλήψεων του ελληνικού μοντέλου στο ευρωπαϊκό φαντασιακό, αλλά και τα φαινόμενα των πολιτισμικών διασταυρώσεων που συνδέονται με την καλλιτεχνική κινητικότητα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [34]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΟΣΟ ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΚΟΝΤΑ: BYZANTIO & BENETIA (11^{ος} – 15^{ος} ΑΙΩΝΑΣ)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 217
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το συμβολικό αποτύπωμα των δυο πόλεων, της Κωνσταντινούπολης και της Βενετίας, στην τέχνη και στόχος του να εξοικειώσει τους φοιτητές με ζητήματα της πολυσχιδούς σχέσης των δυο εμβληματικών πόλεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατέχουν βασικές αρχές της• έρευνας,• ανάλυσης,• σύνθεσης και• κριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών που θα αντλήσουν από ένα σώμα διεθνούς, εξειδικευμένης και επίκαιρης βιβλιογραφίας η οποία άπτεται άμεσα του αντικειμένου του μαθήματος. Απώτερος στόχος είναι:

	<ul style="list-style-type: none"> να συνθέτουν ένα άρτιο επιστημονικό κείμενο για το ζήτημα της αρεσκείας τους που ωστόσο συνάδει με το αντικείμενο και τους γενικούς θεματικούς άξονες του εν λόγω σεμιναρίου.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Η Κωνσταντινούπολη και η Βενετία, οι πιο πλούσιες και εμβληματικές χριστιανικές πόλεις του μέσου και ύστερου μεσαίωνα, απείχαν πολλά ναυτικά μίλια η μία από την άλλη και τουλάχιστον έξι εβδομάδες ταξιδιού δια θαλάσσης. Παρόλα αυτά οι τύχες τους δέθηκαν από μια μακρόχρονη παράδοση, αμοιβαίες αμυντικές ανάγκες, το εμπόριο και τον πολιτισμό. Σκοπός του σεμιναριακού μαθήματος είναι να εξετάσει την αμφίθυμη και πολυτάραχη σχέση ανάμεσα στις δύο εμβληματικές πόλεις αλλά και το συμβολικό τους αποτύπωμα, όπως αυτά μαρτυρούνται μέσα από την τέχνη.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> A. Διαλέτη, Γ. Πλακωτός, Α. Πούπου, <i>Ιστορία της Βενετίας και της Βενετικής Αυτοκρατορίας, 11^{ος} – 18^{ος} αι. Κοινωνία, Οικονομία, Πολιτισμός</i>, Αθήνα, 2015 F. C. Lane, <i>Venice. A Maritime Republic</i>, London, 1973 H. Maguire and R. Nelson, <i>San Marco, Byzantium and the Myths of Venice</i>, Washington D.C., 2010 <i>The Treasury of San Marco</i>, The Metropolitan Museum of Art, exhibition catalogue, New York, 1984 O. Demus, <i>The Mosaics of Saint Marco in Venice</i>, 4 vols, Chicago and London 1984 M. Georgopoulou, <i>Venice's Mediterranean Colonies. Architecture and Urbanism</i>, Cambridge, 2001 M. Georgopoulou, "Late Medieval Crete and Venice: An Appropriation of Byzantine Heritage", <i>The Art Bulletin</i>, 77/3 (1995), 479-496 A. Drandaki, "A Maniera Greca: Content, Context, and Transformation of a Term", <i>Studies in Iconography</i>, 35 (2014), 39-72 O. Γκράτσιου, <i>Η Κρήτη στην Ύστερη Μεσαιωνική Εποχή. Η μαρτυρία της εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής</i>, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, 2010 O. Gratsiou, "Venetian Monuments in Crete: a controversial heritage", D. Damaskos and D. Plantzos, eds, <i>A Singular Antiquity. Archaeology and Hellenic Identity in twentieth-century Greece</i>, Athens, 2008, 209-222 O. Γκράτσιου, «Τόσο κοντά και τόσο μακριά. Κρήτη και Βενετία 1211-1669», <i>Κρητικά Χρονικά ΛΖ'</i> (2017), 63-92 <p>ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ</p> <p>1. Η γένεση μιας πόλης-κράτους Διάβασμα: Γ. Πλακωτός, «Μεταξύ Ανατολής και Δύσης: Η συγκρότηση της Βενετικής Αυτοκρατορίας», <i>Ιστορία της Βενετίας και της Βενετικής Αυτοκρατορίας, 11ος – 18ος αι. Κοινωνία, Οικονομία, Πολιτισμός</i>, Αθήνα, 2015, 40-73 P. Fortini Brown, "The Self-Definition of the Venetian Republic", in A. Mohlo, K. Raaflaub, and J. Emlen, eds, <i>City States in Classical Antiquity and Medieval Italy: Athens and Rome, Florence and Venice</i>, Stuttgart, 1991, 511-548</p> <p>2. Η Βενετία και η Τέταρτη Σταυροφορία Διάβασμα:</p>

	<p>T. M. Madden, "The Venetian Version of the Fourth Crusade: Memory and the Conquest of Constantinople in Medieval Venice", <i>Speculum</i> 87/2 (2012), 311-344</p> <p>D. Perry, "Paul the Martyr and Venetian Memories of the Fourth Crusade", in N. Paul and S. Yeager, eds, <i>Remembering the Crusades. Myth, Image and Identity</i>, Baltimore, 2012, 215-232</p> <p>3. Η Βενετία και ο Άγιος Μάρκος: η τέχνη της οικειοποίησης και ο μύθος της Βενετίας</p> <p>Διάβασμα:</p> <p>E. Rodini, "Mapping Narrative at the church of San Marco: a study in visual storytelling", <i>Word & Image</i> 14/4 (1998), 387-396</p> <p>M. Vickers, "Wandering Stones: Venice, Constantinople and Athens", in K.-L. Selig and E. Sears, eds, <i>The Verbal and the Visual. Essays in Honor of William Sebastian Heckscher</i>, New York, 1990, 225-242</p> <p>R. Nelson, "High Justice: Venice, San Marco, and the spoils of 1204" (και στα ελληνικά), <i>Η Βυζαντινή Τέχνη μετά την Τέταρτη Σταυροφορία. Η Τέταρτη Σταυροφορία και οι επιπτώσεις της</i>, Ακαδημία Αθηνών, Αθήνα, 2007</p> <p>H. Klein, "Re-fashioning Byzantium in Venice, ca. 1200-1400", in H. Maguire and R. Nelson, eds, <i>San Marco, Byzantium and the Myths of Venice</i>, Washington D.C., 2010</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ψηφιδωτός διάκοσμος του Αγίου Μάρκου • Η Pala d'Oro • Η τέχνη των σπολίων (γλυπτικός διάκοσμος) • Τα ιερά λείψανα <p>4. Η Βενετία στο Βυζάντιο</p> <p>Διάβασμα:</p> <p>L. Bevilacqua, "Venice in Byzantium: Migrating Art along the Venetian Routes in the Mediterranean (11th – 15th centuries)", in F. Daim, D. Heher, C. Rapp, eds, <i>Menschen, Bilder, Sprache, Dinge. Byzanz zwischen Orient und Okzident 9.1</i>, Mainz, 2018, 137-154</p> <p>5. Βενετική Κρήτη</p> <p>Διάβασμα:</p> <p>P. Fortini Brown, "Ritual Geographies in Venice's Mediterranean Empire", in Jurdjevic, Mark and Rolf Strøm-Olsen, eds, <i>Rituals of Politics and Culture in Early Modern Europe: Essays in Honour of Edward Muir</i>, Toronto, 2016, 43-64</p> <p>O. Gratsiou, "Venetian Monuments in Crete: A controversial Heritage", in D. Damaskos and D. Plantzos, eds, <i>A Singular Antiquity. Archaeology and Hellenic Identity in twentieth-century Greece</i>, Athens, 2008, 209-222</p> <p>A. Drandaki, "Between Byzantium and Venice: Icon painting in Venetian Crete in the fifteenth and sixteenth century", in <i>The Origins of El Greco. Icon Painting in Venetian Crete</i>, Onassis Foundation, 2009, 11-18</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κοσμική και εκκλησιαστική αρχιτεκτονική στην Βενετική Κρήτη • Η τέχνη των φορητών εικόνων στην Κρήτη κατά τον 15ο αιώνα • Maniera greca – maniera latina • Το πρόβλημα (:) της υβριδικότητας και η συνύπαρξη των δύο δογμάτων
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Προηγούνται οι εισαγωγικές εισηγήσεις της διδάσκουσας για την παρουσίαση και ανάλυση των βασικών θεματικών αξόνων του σεμιναρίου και εν συνεχεία ακολουθεί η μελέτη και συζήτηση μιας προεπιλεγμένης βιβλιογραφίας, η οποία ασχολείται με σειρά ζητημάτων που αφορούν στην έρευνα και κατανόηση της βυζαντινής φορητής εικόνας. Αποτελεί προϋπόθεση ότι οι φοιτητές θα έρχονται προετοιμασμένοι σε κάθε συνάντηση, έχοντας προηγουμένως μελετήσει τη βιβλιογραφία που θα έχει υποδείξει η διδάσκουσα.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με την ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ</p>

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Ο κάθε φοιτητής επιλέγει σε συνεργασία με τον διδάσκοντα ένα θέμα με βάση το οποίο θα συγγράψει την εργασία του, η οποία θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 3.000 και 4.000 λέξεων. Επίσης κατά κανόνα, σε τακτή ημερομηνία, η οποία προκαθορίζεται από τον διδάσκοντα μετά την παράδοση των θεμάτων, ο φοιτητής προβαίνει σε προφορική παρουσίαση της εργασίας του – ανάλογα με τον βαθμό στον οποίον έχει προχωρήσει την επεξεργασία του θέματος – ενώπιον των υπολοίπων φοιτητών που παρακολουθούν το Σεμινάριο και ακολουθεί συζήτηση. Η γραπτή εργασία παραδίδεται εμπρόθεσμα στον διδάσκοντα είτε κατά την πρώτη είτε κατά τη δεύτερη εξεταστική περίοδο. Η μη παράδοση της εργασίας την τακτή ημερομηνία συνεπάγεται την απώλεια του μαθήματος και την εκ νέου παρακολούθηση το προσεχές εξάμηνο του ίδιου – εάν προσφέρεται – ή άλλου σεμιναρίου. Ο βαθμός του σεμιναρίου εξαρτάται από την ποιότητα της προφορικής παρουσίασης και του περιεχομένου της γραπτής εργασίας και από την ενεργό συμμετοχή του φοιτητή στις συζητήσεις, οι οποίες αφορούν τα ερευνητικά ζητήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο του σεμιναρίου.</p>
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [35]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ 20^{ου} ΚΑΙ 21^{ου} ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 403
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	kkalfa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Οι φοιτητές αναμένεται να εξοικειωθούν με τις παραγόμενες μορφές της αρχιτεκτονικής του 20ού και 21ου αιώνα σε σχέση με τις ιστορικές πρωτοπορίες του τέλους του 19ου αιώνα και των δύο πρώτων δεκαετιών του 20ού.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Συγκεκριμένα, μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν και να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα ζητήματα σχετικά με την ιστορία και θεωρία της αρχιτεκτονικής και ιδιαίτερα τις σχέσεις της μοντέρνας και σύγχρονης αρχιτεκτονικής με τις ιστορικές καλλιτεχνικές πρωτοπορίες,• να αναγνωρίζουν στις παραγόμενες μορφές της αρχιτεκτονικής τις επιρροές και συγκεκριμένες ιστορικές σχέσεις με τα ιστορικά

	<p>avant-garde καλλιτεχνικά κινήματα,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοήσουν την κομβική σημασία των σχέσεων μεταξύ ιστορικών πρωτοποριών και νεότερης αρχιτεκτονικής, • να κατανοούν αυτές τις σχέσεις σε συνέχεια με τις σύγχρονες ιστοριογραφικές προσεγγίσεις, και να μπορούν να προσδιορίζουν τις κεντρικές εννοιολογικές κατηγορίες και αξιολογικές κρίσεις του κάθε καλλιτεχνικού κινήματος και των σχέσεών του με τα αρχιτεκτονικά ρεύματα, • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική τους αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος, και • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζει ζητήματα όπως: ανάλυση του περιεχομένου κάθε κινήματος των ιστορικών πρωτοποριών (τέλη 19ου αιώνα-δεύτερη δεκαετία 20ού αιώνα). Εμβάθυνση στο πειραματικό έργο των αρχιτεκτόνων των ιστορικών πρωτοποριών. Συμβολή στη νέα ιδέα της μητρόπολης. Σχέσεις αρχιτεκτονικής και τέχνης στο εσωτερικό των πρωτοποριών. Μεταφορά και επίδραση των πρωτοποριών στην εκφραστική γλώσσα των εκδοχών του μοντέρνου κινήματος. Αντανακλάσεις των πρωτοποριών στη σύγχρονη αρχιτεκτονική ως το κίνημα της αποδόμησης και τις εκφράσεις του 21ου αιώνα.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bürger, P., <i>Theory of the Avant-Garde</i>, Minneapolis, University of Minnesota Press, 1984 • Hannah, D., <i>Event-Space: Theatre Architecture and the Historical Avant-Garde</i>, New York, London, Routledge, 2018 • Ockman, J. (επιμ.), <i>Architecture production</i>, New York, Princeton Architectural Press, 1988 • Συλλογικό, <i>Έννοιες της Μοντέρνας Τέχνης: Από τον Φωβισμό στον Μεταμοντερνισμό</i>, Αθήνα, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2010
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το σεμινάριο δομείται ακολουθώντας την ιστορική σύμβαση της κατάταξης των ιστορικών πρωτοποριών σε διακριτά και σαφώς οριοθετημένα καλλιτεχνικά κινήματα για λόγους ευκολότερης κατανόησης. Σε κάθε συνάντηση όμως βασικός στόχος θα είναι καταρχήν να δούμε πώς προέκυψαν ιστορικά αυτές οι ταξινομήσεις (μέσα από διακηρύξεις, μανιφέστα και άλλα κείμενα αλλά και, δευτερογενώς, μέσα από τους κριτικούς και θεωρητικούς της τέχνης), αλλά και να τις αποσταθεροποιήσουμε κατά κάποιον τρόπο μέσα από την εξέταση ακριβώς των επαφών τέχνης και αρχιτεκτονικής.</p> <p>Σχεδόν κάθε παράδοση αποτελείται από:</p> <p>α) τις <i>θεωρητικές διαλέξεις</i>, που συνοδεύονται με πλούσιο οπτικό (ή και οπτικοακουστικό) υλικό και όπου επιδιώκεται η ενεργή συμμετοχή των φοιτητών και η δημιουργία συζητήσεων και διαλόγου,</p> <p>β) το εργαστηριακό τμήμα. Τα εργαστήρια στηρίζονται στην από κοινού ανάλυση προεπιλεγμένων <i>κειμένων</i>, τα οποία θα έχουν ήδη μοιραστεί στους φοιτητές στα προηγούμενα μαθήματα.</p> <p>Από τη μέση του εξαμήνου και μέχρι το τέλος του, στο εργαστηριακό τμήμα θα συζητείται επίσης η πορεία της ερευνητικής δουλειάς των</p>

	φοιτητών για την ολοκλήρωση της εργασίας του μαθήματος.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, στην ποιότητα της προφορικής παρουσίασης, καθώς και στην ποιότητα του περιεχομένου της γραπτής εργασίας.</p> <p>Αναλυτικά, η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με τους εξής τρόπους:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....25% ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....65% - ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ10 %
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [36]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ: ΔΙΕΘΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 612
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	adialla@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	<p>Συνήθως οι ιστορίες που αφηγούμαστε για τη νεότερη και σύγχρονη εποχή έχουν ως πλαίσιο αναφοράς το έθνος και τη σημασία του για τη νεωτερικότητα. Τι συμβαίνει εάν αλλάξει το πλαίσιο έρευνας και αντί για τα κλειστά σύνορα εξετάσουμε τη διαδικασία της νεωτερικότητας ή των νεωτερικοτήτων εμφανίζοντας στη διαπερατότητα των συνόρων;</p> <p>Στο μάθημα, με μεθοδολογικό εργαλείο τη βιογραφία, στόχος είναι να τεθεί σε συζήτηση η κινητικότητα των ανθρώπων που στη εποχή της επιτάχυνσης όλων των μέσων επικοινωνίας διέσχιζαν κρατικά, εθνικά και πολιτισμικά</p>

	<p>σύνορα. Το ευρύτερο πλαίσιο για την πραγμάτευση του θέματος θα διαγραφεί με την εξέταση εννοιών όπως αυτοκρατορία, αποικιοκρατία, παγκοσμιοποίηση, επανάσταση.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν μακροϊστορικές διαδικασίες οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών και πολιτισμικών μετασχηματισμών στη νεότερη εποχή • να τις εξηγούν μέσα από μια μικρο-ιστορική προοπτική, ώστε • να αποτιμούν κριτικά προσεγγίσεις που στοχεύουν να ιστοριοποιήσουν την σύγχρονη συνθήκη της παγκοσμιοποίησης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA Χρειάζεται επαρκής γνώση της ελληνικής γλώσσας, γνώσεις της αγγλικής, καθώς και στοιχειώδης εξοικείωση των φοιτητών με τη λογική της βιβλιογραφικής μελέτης και όχι της μελέτης μέσα από ένα εγχειρίδιο.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>1^η Ενότητα: Εισαγωγικά-Έννοιες [Μικροϊστορία, Εθνική Ιστορία, Πλανητική Ιστορία, Αυτοκρατορία, Διεθνική Ιστορία, Βιογραφία]</p> <p>2^η Ενότητα: Το Ατλαντικό Σύστημα [Αφρική, Αμερική και Ευρώπη, 1550-1807]</p> <p>3^η Ενότητα: Επαναστάτες και αντεπαναστάτες στην εποχή των επαναστάσεων</p> <p>4^η Ενότητα: Μετανάστευση και Αυτοκρατορία</p> <p>5^η Ενότητα. Καλλιτέχνες εν κινήσει</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Giovanni Levi (1991), "On Microhistory" from Burke, Peter, <i>New perspectives on historical writing</i>, pp. 93-113, Cambridge: Polity Press. • Γκεόργκ Ίγγερς, <i>Η Ιστοριογραφία στον 20^ο αιώνα</i>, Νεφέλη, 1999, κ.φ θ. «Από την μακρο- στη μικροστορία: Η ιστορία της καθημερινής ζωής». 134-155. • Georg G. Iggers & Edward Wang, Smukherjee, <i>Παγκόσμια Ιστορία της Σύγχρονης Ιστοριογραφίας</i>, Αθήνα, Νεφέλη, 2015. • Χριστίνα Κουλούρη, «Οι δύο όψεις του ποταμού: Υπερεθνική εναντίον εθνοκεντρικής Ιστοριογραφίας», στο <i>Από ποιον, για ποιον και πώς γράφεται η Ιστορία. Επιστημονικό Συμπόσιο (12-13 Δεκεμβρίου 2018)</i>, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Αθήνα, 2011, https://www.academia.edu/1506495/ • Michael Espagne, «Πολιτισμικές μεταφορές και η πολιτισμική ιστορία της Ελλάδας», <i>Ελληνικότητα και ετερότητα: Πολιτισμικές διαμεσολαβήσεις και 'εθνικός χαρακτήρας' στον 19^ο αιώνα</i>, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ, Επιμέλεια: Άννα Ταμπάκη – Ουρανία Πολυκανδριώτη, Τόμος Α', Αθήνα 2016, 21-45. • Brice Cossart, "Global lives": Writing Global, History with a Biographical Approach", <i>UPF Journal of World History</i>, 5, 2013, 1-14. • Michael Hardt-Antonio Negri, <i>Αυτοκρατορία</i>, Αθήνα, Scripta, 2002. • Τσβετάν Τόντοροφ, <i>Η κατάκτηση της Αμερικής. Το πρόβλημα</i>

	<p>του Άλλου, Αθήνα, 2004, κφ. «Δουλοκτησία, Αποικιοκρατία, Επικοινωνία», 255-274.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Natalie Zemon Davies, <i>Slaves on Screen. Film and Historical Vision</i>, Cambridge, Massachusetts, Harvard University Press, 2000, ch. "Ceremony and Revolt: Burn! And The Last Supper", 41-68. • Κωσταντίνα Ζάνου, "Διανοούμενοι-Γέφυρες' στη μετάβαση από την προεθνική στην εθνική εποχή", <i>Ιστορικά</i>, 30 (58), 2013, Ανάτυπο. • Γιάννα Τζουρμανά, «Πατριώτες και Πολίτες. Επανάστασεις στη Νότια Αμερική και την Ευρώπη στον αρχόμενο 19^ο αιώνα», στο Μ. Δαμηλάκου, Χ. Λούκος (επιμ.), <i>200 χρόνια από τα επαναστατικά κινήματα για την ανεξαρτησία της Λατινικής Αμερικής, 1810-2010</i>, Αθήνα, ΕΜΝΕ, 2011, 51-70. • A. James Hammerton, «Φύλο και μετανάστευση», in Philippa Levine (ed), Άννα Κατακατσούλη (επιστημονική επιμέλεια), <i>Φύλο και Αυτοκρατορία</i>, Αθήνα, Πεδίο, 2016, 219-252. • Χρύσανθος Χρήστου, <i>Η ευρωπαϊκή ζωγραφική του 19^{ου} αιώνα</i>, 1983. • Μίρκα Παλιούρα, <i>Θεόδωρος Ράλης, Με το βλέμμα στην Ανατολή</i>, Αθήνα, Μουσείο Μπενάκη, 2014. • David Schimmelpenninck van der Oye, "Vasilij V. Vereshchagin's Canvases of Central Asian Conquest", <i>Cahiers d'Asie centrale</i> Numéro 17/18 (2009), 179-209. • Paul Bushkovitch, <i>Ιστορία της Ρωσίας. Πολιτική, Οικονομία, Κοινωνία, Θρησκεία, Τέχνες και Επιστήμες από τον 9^ο αιώνα έως την περεστρόικα</i>, Αθήνα, Αιώρα, 2016. <p>Άλλο εποπτικό υλικό:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ships of Slave. Middle Passage-Documentary World History</i>, World History Movies, Steven Spielberg • <i>The Last Supper</i>, film by Tomás Gutiérrez Alea • http://kapodistriias.digitalarchive.gr/thedigitalarchive.php
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, με τη χρήση νέων τεχνολογιών (βίντεο, ταινίες, ιστότοποι, βάσεις δεδομένων), ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ τις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [37]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 602
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΛΠΙΔΑ ΡΙΚΟΥ [ΓΠΔ 407/1980]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	erikou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Προσέγγιση της τέχνης σε μια ανθρωπολογική προοπτική.

<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, θα έχουν επιτύχει τα ακόλουθα μαθησιακά αποτελέσματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ΓΝΩΣΗ του αντικείμενου της τέχνης μέσα από την ανθρωπολογική της προσέγγιση, • ΧΡΗΣΗ λογικής, διαισθητικής και δημιουργικής σκέψης στην κατασκευή ορισμών και τον επαναπροσδιορισμό τους, • Χειρωνακτική ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ και χρήση μεθόδων, υλικών, εργαλείων και οργάνων στη μεθοδολογία της εθνογραφικής μελέτης, • ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ γνώσεων, δεξιοτήτων και προσωπικών, κοινωνικών, μεθοδολογικών δυνατοτήτων σε ζητήματα Ετερότητας και ορισμού του Άλλου, καθώς και της ανθρωπολογικής προσέγγισης των αντικειμένων της τέχνης, και • ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ παρουσίασης εργασιών και portfolios για ανεύρεση εργασίας ή μετεκπαίδευση στο σχετικό αντικείμενο έρευνας ή αξιοποίηση των γνώσεων σε ένα διεπιστημονικό διευρυμένο φάσμα και την καθημερινή ζωή.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Βασικές αρχές κοινωνικής και φυσικής ανθρωπολογίας, εθνογραφία, ιστορία της τέχνης του 20ού και 21ου αιώνα.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Heskovits M. J., <i>Cultural Relativism, Perspectives in Cultural Pluralism</i>, Vintage Books, NY, 1973. • Burnett Tylor E., <i>Anthropology and Introduction to the Study of Man and Civilization</i>, London, D. Appleton and Co, 1881. • Boas F., <i>The Relation of Darwin to Anthropology. Notes for a Lecture</i>. Boas Papers (B/ B61.5), American Philosophical Society, Philadelphia, 2001. • Kuper A., <i>The Invention of Primitive Society: Transformation of an Illusion</i>, 1988. • Gennep A.V., <i>The Rites of Passage</i>, Chicago, University of Chicago, 1960. • Durkheim E., <i>The Rules of Social Method</i> (1895). In: Appelrouth Scott, Edles Laura-Desfor, <i>Classical and Contemporary Sociological Theory. Text and Readings</i>. Thousand Oaks, C.A: Pine Forge Press, pp. 95-102, 2007. • Walters M., <i>Feminism: A very short Introduction</i>, Oxford University, 2005.

<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Διάλεξη με power point • Διαδραστική μεθοδολογία • Scrapbooks από τους φοιτητές (σημειωματάρια, ημερολόγια ιδεών). Ριζωματική μεθοδολογική προσέγγιση από το γενικό στο ειδικό και αντίστροφα • Επισκέψεις σε βιβλιοθήκες και καλλιτέχνες, ερευνητές σχετικά με το αντικείμενο • Ειδικά θεματικά εργαστήρια
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ:</p>	<p>ΤΕΛΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [38]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 611
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [ανάθεση]
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	mpapa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Ζητήματα διδακτικής μεθοδολογίας με στόχο την εξοικείωση των φοιτητών με τη διδακτική πράξη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να λειτουργούν αυτόνομα σε οποιοδήποτε εκπαιδευτικό περιβάλλον και να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τη σχολική τάξη, • να συνθέτουν δημιουργικά τις διαφορετικές μεθόδους διδασκαλίας, με κριτική και διαλεκτική σκέψη, • να διαχειρίζονται εξατομικευμένα τις όποιες δυσκολίες προκύπτουν κατά τη διδασκαλία, και • να οργανώνουν και να υλοποιούν προγράμματα διδασκαλίας με τρόπο δημιουργικό και να

	αναδεικνύουν τις δυνατότητες των μαθητών.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ιστορικό και φιλοσοφικό πλαίσιο της διδασκαλίας, οργανωτικές διαστάσεις στο μεθοδολογικό σχεδιασμό του σχολείου, μοντέλα διδασκαλίας, σκοποί και στόχοι της διδασκαλίας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αναλυτικά προγράμματα και curricula στην κοινωνία της γνώσης, λειτουργική και επιστημονική διάσταση, ολιστικό-οικολογικό ΑΠ, η φαντασία και η δημιουργικότητα στο σχολείο, διδακτικές αρχές μεθοδολογίας, στρατηγικές διδασκαλίας, δασκαλοκεντρική διδασκαλία, μαθητοκεντρική διδασκαλία, ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, διαφοροποιημένη διδασκαλία, διαχρονικό, επικοινωνιακό, διαθεματικότητα, ο ρόλος του εκπαιδευτικού.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	[Στο συγκεκριμένο μάθημα δίνονται σημειώσεις.] <ul style="list-style-type: none"> • Γκότοβος, Α., Μαυρογιώργος, Γ. & Παπακωνσταντίνου, Π. (2000). <i>Κριτική Παιδαγωγική και Εκπαιδευτική Πράξη</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Κοσσυβάκη, Φ. (1998). <i>Κριτική επικοινωνιακή διδασκαλία</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Φλουρής, Γ. (1995). <i>Αναλυτικά Προγράμματα για μια Νέα Εποχή στην Εκπαίδευση</i>. Αθήνα: Γρηγόρης. • Φρυδάκη, Ε. (2009). <i>Η Διδασκαλία στην τομή της Νεωτερικής και της Μετανεωτερικής Σκέψης</i>. Αθήνα: Κριτική. • Χατζηγεωργίου, Γ. (1998). <i>Γνώθι το Curriculum. Γενικά και Ειδικά Θέματα Αναλυτικών Προγραμμάτων και Διδακτικής</i>. Αθήνα: Ατραπός. • Χρυσ αφίδης, Κ. (2000). <i>Βιωματική – επικοινωνιακή διδασκαλία</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Frey, K. (1998). <i>“Η Μέθοδος Project”</i>. Μια μορφή συλλογικής εργασίας στο σχολείο ως θεωρία και πράξη. Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη. • Highet, G. (1954). <i>Η τέχνη να διδάσκεις</i>. Αθήνα: Ίκαρος. • Stenhouse, L. (2000) [1975]. <i>Εισαγωγή στην Έρευνα και την Ανάπτυξη του Αναλυτικού Προγράμματος, μετ. Αθ. Τσάπελης</i>. Αθήνα: Σαββάλας.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ Η/Υ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στο τέλος του εξαμήνου
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [39]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ: ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 013
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ncharokopos@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Από τα ελληνορωμαϊκά χρόνια μέχρι σήμερα, η κλασική παράδοση αποτελεί κομβικό σημείο αναφοράς για τη συγκρότηση, αναδιαμόρφωση και μετεξέλιξη της δυτικής τέχνης. Στο μάθημα θα παρουσιασθούν και συζητηθούν σημαίνοντα ορόσημα της εικαστικής πρόσληψης του κειμενικού και υλικού πολιτισμού της κλασικής αρχαιότητας από τη ρωμαϊκή έως τη σύγχρονη εποχή και θα δοθεί βάρος στην ανάλυση των ιστορικών και καλλιτεχνικών συμφραζομένων εντός των οποίων λαμβάνει χώρα η συνάντηση «κλασικού» και (εκάστοτε) «σύγχρονου». Με αυτό τον τρόπο, οι προσληπτικές διαδικασίες δεν θα εξετασθούν υπό την οπτική γωνία μιας στατικής-μιμητικής ενσωμάτωσης αρχαίων εικονογραφικών θεμάτων και τεχνικών, αλλά ως μια δυναμική-δημιουργική, συνεχώς ανανεούμενη και ανακαθοριζόμενη ενασχόληση με το κλασικό, μέσω της

	<p>οποίας καλλιτέχνες, παραγγελιοδότες και θεατές αναδιατάσσουν και επανερμηνεύουν την κλασική κληρονομιά σύμφωνα με τα εικαστικά, ιστορικά, ιδεολογικά και κοινωνικά προτάγματα που επιθυμούν να διατυπώσουν. Πέραν του δυτικοευρωπαϊκού χώρου, θα συζητηθεί παραδειγματικά και η ελλαδική πρόσληψη του κλασικού στη γλυπτική, ζωγραφική και αρχιτεκτονική του 19ου και 20ού αιώνα. Συνεπώς, το μάθημα, μελετώντας τη δυναμική δομή της προσληπτικής λειτουργίας, συνδράμει στην πληρέστερη κατανόηση τόσο του <i>αρχαίου</i> ως προσλαμβανόμενου όσο και του <i>σύγχρονου</i> ως προσλαμβάνοντος.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν εικονογραφικούς τύπους της κλασικής αρχαιότητας όπως αυτοί προσλαμβάνονται και μετασχηματίζονται στη νεότερη τέχνη, • να κατανοούν και ταξινομούν <i>τα δυναμικά και συνεχώς αναπροσδιοριζόμενα</i> χαρακτηριστικά της προσληπτικής διαδικασίας της αρχαίας τέχνης από τη νεότερη και σύγχρονη εικαστική και αρχιτεκτονική δημιουργία, • να εντάσσουν την εκάστοτε πρόσληψη στα ιστορικά και αισθητικά της συμφραζόμενα και να αποτιμούν τις γενεαλογικές μορφικές σχέσεις μεταξύ προσλαμβανόμενου και προσλαμβάνοντος και • να αξιολογούν την επιρροή παλαιότερων καλλιτεχνικών παραδόσεων (συγκεκριμένα της κλασικής τέχνης) στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτισμικής ταυτότητας.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Θεωρίες πρόσληψης στον καλλιτεχνικό χώρο και παράμετροι της πολιτιστικής οικειοποίησης Έννοια του κλασικού και περιεχόμενο των κλασικισμών και αντικλασικισμών στη δυτική ευρωπαϊκή τέχνη Επιβίωση, μετεξέλιξη και μεταμόρφωση εικονογραφικών τύπων της αρχαίας τέχνης (<i>τρεις διδακτικές ενότητες</i>). • Ιστορική ανασκόπηση της πρόσληψης της κλασικής τέχνης από τη ρωμαϊκή έως τη σύγχρονη εποχή βάσει επιλεγμένων παραδειγμάτων: αυγούστειος και αδριάνειος κλασικισμός / αναβιώσεις του κλασικού στον δυτικό και ανατολικό μεσαίωνα (<i>τρεις διδακτικές ενότητες</i>) / Αναγέννηση και αρχαιότητα / το κλασικό στο μπαρόκ (<i>δύο διδακτικές ενότητες</i>) / νεοκλασικισμός και ρομαντισμός, ο κλασικισμός στην Ελλάδα (<i>τρεις διδακτικές ενότητες</i>) / μοντέρνα τέχνη και αρχαιότητα / η επιστροφή της μορφής: ο ρόλος του κλασικού στη σημερινή τέχνη (<i>δύο διδακτικές ενότητες</i>).

	<p><i>Claim</i> (Οξφόρδη 2001)</p> <ul style="list-style-type: none"> Zacharia K. (επιμ.), <i>Hellenisms. Culture, Identity, and Ethnicity from Antiquity to Modernity</i> (Aldershot 2008) <p>*** Στην αναλυτική βιβλιογραφία περιλαμβάνονται και κατάλογοι εκθέσεων.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Σε κάθε ενότητα ο διδάσκων ανακεφαλαιώνει σύντομα τη διδαχθείσα ύλη και παρουσιάζει με τη μορφή διάλεξης τη διδακτέα ύλη του εκάστοτε μαθήματος. Συστατικό διδακτικό μέσο αποτελούν προετοιμασμένες παρουσιάσεις power point. Κατά την πορεία της διάλεξης οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά, περιγράφοντας τα βασικά στυλιστικά και εικονογραφικά στοιχεία έργων που συζητούνται, συσχετίζοντάς τα με άλλα έργα και χρησιμοποιώντας γνώσεις που απέκτησαν στα προηγούμενα μαθήματα. Κατά τη διάρκεια του εξαμήνου γίνεται αξιολόγηση του γνωστικού επιπέδου των εκπαιδευόμενων μέσω ερωτήσεων που τίθενται από τον διδάσκοντα.</p> <p>Όλες οι παρουσιάσεις power point, εμπλουτισμένες με υποτίτλους, σύντομα κατατοπιστικά κείμενα και βιβλιογραφία, αναρτώνται στην ηλεκτρονική σελίδα του μαθήματος. Στην τελευταία αναρτώνται επιπλέον ελληνόγλωσσα ή ξενόγλωσσα άρθρα, κείμενα προς συζήτηση, ενώ γίνεται και παραπομπή σε διδακτικό υλικό open access, ιστοσελίδες μουσείων, συλλογών, τρεχουσών εκθέσεων κλπ.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> Προφορικές ασκήσεις περιγραφής κατά το μάθημα. Τελική γραπτή εξέταση επί της συνολικής ύλης με ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων, σχολιασμό εικόνας ή/και ανάπτυξη θέματος.
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [40]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΚΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 619
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 / ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	gkougoulas@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορία της τέχνης των κόμικς, καθώς και οι θεωρητικές απόψεις που έχουν διατυπωθεί για τη γλώσσα και τη λειτουργία τους. Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με την τέχνη των κόμικς, μια τέχνη που μέχρι πριν από μερικές δεκαετίες δεν απολάμβανε την καθολική αποδοχή ιστορικών της τέχνης, κριτικών, παιδαγωγών και κοινού, αλλά σήμερα δείχνει να έχει καθιερωθεί ως μια σημαντική μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης με πολυπληθές κοινό και πολλούς καλλιτέχνες να την επιλέγουν για να αφηγηθούν ιστορίες. Μεταξύ άλλων, κατά τη διάρκεια των διαλέξεων θα αποσαφηνιστεί το τεχνικό λεξιλόγιο και η ορολογία που σχετίζεται με την τέχνη των κόμικς, θα γίνει μια ιστορική περιδιάβαση του είδους από το δέκατο όγδοο αιώνα μέχρι σήμερα, θα περιγραφεί η εξέλιξη του είδους στις ΗΠΑ, την Ιαπωνία, τη Γαλλία, την Ιταλία και άλλες χώρες με σημαντική παραγωγή αλλά και την Ελλάδα με τις ιδιαιτερότητές της και την σπουδαία σύγχρονη σκηνή της, θα συσχετιστούν οι εξελίξεις στα κόμικς τόσο με τις παράλληλες

	<p>εξελίξεις στις εικαστικές, οπτικές και αφηγηματικές τέχνες όσο και με τις εκάστοτε κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες και, τέλος, θα εξεταστούν θεωρητικές απόψεις γύρω από τα κόμικς και την ιδιαίτερη γλώσσα τους που έχει τη δυνατότητα να πολλαπλασιάζει και όχι απλώς να αθροίζει τα αποτελέσματα της συνύπαρξης του λόγου με την εικόνα με στόχο μια επιτυχημένη, ανεξαρτήτως έκτασης, αφήγηση.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> - να διακρίνουν τα βασικά στοιχεία και να διατυπώνουν την κατάλληλη ορολογία της τέχνης των κόμικς (σενάριο, σχέδια, ντεκουπάζ, διαδοχή, αφήγηση κ.ά.), - να επισημαίνουν τη συμβολή των παρακειμενικών στοιχείων και των “παρέργων” στη διαμόρφωση της αφήγησης (τίτλοι, πλαίσια, στήσιμο σελίδας, ονοματοποιίες, γραμματοσειρές, “άλλες εικόνες”, κ.λπ.), - να κατανοούν τις χρονικές εξελίξεις στην τέχνη των κόμικς και να τις συσχετίζουν με τα ιστορικά, πολιτικά, κοινωνικά κ.ά. γεγονότα, καθώς τα κόμικς κατά κανόνα αποτελούν μια μαζική τέχνη σε απεύθυνση σε μαζικό κοινό, - να κάνουν περιοδολογήσεις της τέχνης των κόμικς με βάση διαφορετικά κριτήρια, - να ερμηνεύουν τη θεματολογία των κυρίαρχων κόμικς κάθε εποχής με βάση την περιρρέουσα ατμόσφαιρα σε κοινωνικό επίπεδο, - να κατανοούν τη σημασία που είχε σε κάθε συγκεκριμένη εποχή η άνθιση συγκεκριμένων ειδών κόμικς και να μπορούν να ανακαλέσουν στη μνήμη τους χαρακτηριστικά δείγματα κάθε εποχής και τους δημιουργούς τους, - να ξεχωρίζουν τα διαφορετικά είδη κόμικς με βάση τη θεματική τους, τα σχέδιά τους, τις ιστορίες τους και να μπορούν να τα εντάξουν σε γενικές κατηγορίες, - να αντιλαμβάνονται ότι τα κόμικς είναι μια τέχνη με τεράστια παραγωγή και αμέτρητα είδη που απευθύνεται σε ένα δυνητικά απεριόριστο κοινό, - να αντιλαμβάνονται τα βασικά χαρακτηριστικά ξεχωριστών “σχολών” των κόμικς όπως τα manga ή τα underground, και να τα εντοπίζουν μετά από μια σύντομη ανάγνωση, - να εντοπίζουν βασικά στοιχεία της λειτουργίας της γλώσσας των κόμικς και να διατυπώνουν εν συντομία και με σαφήνεια ορισμένες από τις θεμελιώδεις αρχές της θεωρίας γύρω από αυτά.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγή, Ορολογία, Βασικές έννοιες. 2. Τα “κόμικς” της προ-ιστορίας – Μια διαδρομή μέχρι τα τέλη του 19^{ου} αιώνα (Bayeux Tapestry, Topffer, Rowlandson, Hogarth, Von Goez, Epinal, Penny Dreadfuls, κ.ά.). 3. Κόμικς και Μοντερνισμός 1: Τα κόμικς στις εφημερίδες των ΗΠΑ κατά το 1900. Από τον Jacob Riis στο Yellow Kid του Outcault. 4. Κόμικς και Μοντερνισμός 2: Winosr McCay και Little Nemo, George Herriman και Krazy Kat, Frank King και Gasoline Alley, Lyonel Feininger, Tijuana Bibles κ.ά.

	<ol style="list-style-type: none"> 5. Τα κόμικς του μεσοπολέμου: ηρωισμοί, περιπέτειες και χιούμορ. Το έργο του Segar και ο Popeye, ο Ταρζάν, ο Buck Rogers και η σταδιακή επέκταση των χωρικών και χρονικών πλαισίων δράσης των ηρώων. 6. Τα κόμικς με υπερήρωες: οι φιλοσοφικές διαστάσεις, οι καινοτομίες, η εξέλιξη. Η εποχή της αποδόμησης με τους Watchmen και τον Dark Knight. 7. Τα κόμικς, τα κινούμενα σχέδια και η βιομηχανία διασκέδασης του Walt Disney. Οι πολιτικές προεκτάσεις, οι υπερασπιστές και οι πολέμιοι. 8. Από το MAD στα Underground Comix: Η παρωδία απέναντι σε κινηματογράφο, διαφήμιση, καταναλωτισμό, μαζική κουλτούρα κ.ά. και η αμφισβήτηση ως πολιτική πράξη. 9. Εισαγωγή στα εναλλακτικά κόμικς: Οι δημιουργοί της νέας θεματογραφίας και των νέων ανθολογίων πέρα από τους περιορισμούς του mainstream. 10. Τα ευρωπαϊκά (και τα ελληνικά) κόμικς. 11. Τα ιαπωνικά κόμικς (manga). 12. Τα κόμικς ως πηγή έμπνευσης από εικαστικούς καλλιτέχνες (Lichtenstein, Warhol, Polke, Fahlstrom, Erro, Koons, Banksy, English κ.ά) και οι αντιδράσεις από τους δημιουργούς κόμικς. 13. Θεωρία και Αισθητική των κόμικς: από την τέχνη της διαδοχής του Eisner ως τις “άλλες εικόνες” του McCloud και από τους Κήνσορες και Θεράποντες του Eco ως τις φιλοσοφικές διαστάσεις του Carrier.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Roger Sabin, <i>Κόμικς ή Κόμιξ; Η Ιστορία μιας (σχεδόν) τέχνης</i>, εκδ. Terzo Books, 1997</p> <p>Λευτέρης Ταρλαντέζος, <i>Ιστορία των Κόμικς</i>, εκδ. Αιγόκερως, 2006</p> <p>Γιάννης Κουκουλάς, <i>Ένατη Τέχνη – Από το Παρελθόν στο Μέλλον</i>, εκδ. Futura, 2006</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Κάθε μάθημα διεξάγεται με τη χρήση εποπτικού υλικού και προβολής σε μεγάλη οθόνη μέσω powerpoint, ενώ συμπληρώνεται από προβολές video, συνεντεύξεων, αποσπασμάτων από ταινίες κ.λπ. Στην έναρξη κάθε μαθήματος οι φοιτητές θα παίρνουν από τον διδάσκοντα ένα δισέλιδο handout με τους άξονες και την περίληψη της εκάστοτε θεματικής που θα συνοδεύεται από εκτενή βιβλιογραφία.</p> <p>Το μάθημα (handout και powerpoint καθώς και πρόσθετα στοιχεία που αφορούν το εκάστοτε θέμα) θα ανεβαίνουν στο eClass, ενώ ο διδάσκων θα επιδιώξει την πληρέστερη δυνατή επικοινωνία με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες με κάθε πρόσφορο μέσο (προσωπικές συναντήσεις, ώρες γραφείου, ηλεκτρονική αλληλογραφία, messenger, ηλεκτρονικές πλατφόρμες κ.λπ.)</p> <p>Τέλος, φιλοδοξία του διδάσκοντα είναι να καταστούν εφικτές οι ομαδικές επισκέψεις των φοιτητών και να συνοδευτούν από ξεναγήσεις σε χώρους που σχετίζονται με τα κόμικς όπως το ετήσιο φεστιβάλ κόμικς του Comicdom, η Λέσχη Φίλων Κόμικς, εκθέσεις κόμικς, συζητήσεις σε συνέδρια κ.ά.</p>

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [41]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΙΚΡΟΤΕΧΝΙΑ: ΤΕΧΝΗ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 034
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΑΡΙΑ ΒΑΚΟΝΔΙΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mvakondiou@yahoo.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Κατανόηση της τέχνης και της τεχνολογίας των βυζαντινών τεχνέρων μικροτεχνίας, μέσα από τα υλικά κατάλοιπα και τις γραπτές πηγές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να προσεγγίζουν συνδυαστικά υλικά κατάλοιπα και γραπτές πηγές υλικών καταλοίπων και γραπτών πηγών, • να κατανοούν τον τρόπο χρήσης χημικών φασματογραφικών και άλλων αναλύσεων. • να αξιοποιούν τη βασική βιβλιογραφία για τη

	<p>μικροτεχνία και να αναζητούν ψηφιακούς καταλόγους για τη βυζαντινή τέχνη,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν μερικά ιδιαίτερα γνωστά τεχνέργα και σύνολα, • να κατανοούν τα υλικά και τη διαδικασία επεξεργασίας, • να διερευνούν τις πολλές και ποικίλες πληροφορίες που μπορούμε να αντλήσουμε από τη μελέτη των τεχνέργων.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	KANENA
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Εξετάζονται η τέχνη και η τεχνολογία των βυζαντινών τεχνέργων μικροτεχνίας. Πιο συγκεκριμένα, θα εξετάσουμε αντικείμενα κατασκευασμένα από ζωικά υλικά (ελεφαντόδοντο, οστό, μάργαρο), αντικείμενα από στεατίτη, γυάλινα σκεύη, έργα από ευγενή και βασικά μέταλλα ή κράματά τους και πολύτιμα σμάλτα. Μεταξύ των ζητημάτων που θα μας απασχολήσουν είναι η διαδικασία παραγωγής, η εξεύρεση των πρώτων υλών, οι κατασκευαστικές τεχνικές, με έμφαση στις περιπτώσεις τεχνολογικών καινοτομιών, και τέλος η πολυεπίπεδη αξία των έργων μικροτεχνίας –οικονομική, χρηστική, συμβολική–, καθώς και η ανάπτυξη και διάδοση της ιδιαίτερης εικονογραφίας τους.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Kitzinger Ernst, <i>Η βυζαντινή τέχνη εν τω γενέσθαι τα κύρια τεχνοτροπικά ρεύματα στην περιοχή Μεσογείου, 3ος-7ος αιώνας</i>, μτφ. Στέλλα Παπαδακη, Ηράκλειο 2004 [για τον Εύδοξο].</p> <p>Βασιλάκη Μαρία, <i>Μήτηρ Θεού: απεικονίσεις της Παναγίας στη βυζαντινή τέχνη</i>, Αθήνα 2000.</p> <p>Ευαγγελάτου Μαρία, Ελένη Παπασταύρου (επιμ.), <i>Ωρες Βυζαντίου. Έργα και Ημέρες στο Βυζάντιο: Το Βυζάντιο ως Οικουμένη</i>, Αθήνα 2001.</p> <p>Λοβέρδου-Τσιγαρίδα Αικατερίνη, <i>Οστέινα πλακίδια. Διακόσμηση ξύλινων κιβωτιδίων από τη χριστιανική Αίγυπτο</i>, Αθήνα 2000.</p> <p>Cutler Antony, <i>The Craft of Ivory: Sources, Techniques, and Uses in the Mediterranean World, A.D.</i>, Dumbarton Oaks 1985.</p> <p>Kalavrezou-Maxeiner Ioli, <i>Byzantine Icons in Steatite, I-II (ByzantinaVindobonensia XV/1-2)</i>, Βιέννη 1985.</p> <p>Leader-Newby Ruth, <i>Silver and Society in Late Antiquity: Functions and Meanings of Silver Plate in the Fourth to Seventh Centuries</i>, Aldershot 2004.</p> <p>Mango Mundell Marla, <i>Silver from Early Byzantium: the</i></p>

	<p><i>Kaper Koraon and Related Treasures</i>, Baltimore 1986.</p> <p>Oddy Andrew, Susan La Niece, «Byzantine Gold Coins and Jewellery. A Study of Gold Contents», <i>Gold Bulletin</i> 19 (1986), pp. 19-27.</p> <p>Oikonomidès Nicolas, «La couronne dite de Constantin Monomaque», <i>Travaux et Mémoires</i> 12 (1994), pp. 241-262.</p> <p>Tait Hugh, <i>Five thousand years of glass</i>, Λονδίνο 1999.</p> <p>Vikan Gary, «Art, Medicine and Magic in Early Byzantium», <i>DOP</i> 38 (1984), pp. 65-86.</p> <p>Weitzmann Kurt (επιμ.), <i>Age of spirituality: late antique and early Christian art, third to seventh century</i>, Νέα Υόρκη 1979.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις με προβολή power point, συζήτηση, ανάρτηση σχετικών μελετών στην ιστοσελίδα του μαθήματος.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [42]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΡΟΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 215
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΡΤΟΥΡΟ ΒΑΡΓΚΑΣ-ΕΚΟΜΠΑΡ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	avargas@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	<p>Το μάθημα αποτελεί εισαγωγικό μάθημα ειδίκευσης στην Ισπανοαμερικάνικη Τέχνη από την προκολομβιανή εποχή μέχρι σήμερα, με έμφαση στην ιστορική, κοινωνική και καλλιτεχνική ανάπτυξη.</p> <p>Η ύλη του μαθήματος στοχεύει οι φοιτητές/-τριες να εμβαθύνουν στην ιστορική εξέλιξη της τέχνης τις διάφορες ιστορικές περιόδους που συντέλεσαν στη διαμόρφωση της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης. Με αυτή την έννοια, το μάθημα εμβαθύνει στην εξέλιξη της τέχνης στη Λατινική Αμερική, από την προκολομβιανή εποχή μέχρι και σήμερα. Τέλος, βασικός στόχος του μαθήματος αποτελεί η εξοικείωση των φοιτητών/-τριών με την εξέλιξη της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης, με τις διάφορες μορφές πολιτιστικού συγκρητισμού και με τα σημαντικότερα έργα (ζωγραφικής, γλυπτικής και αρχιτεκτονικής).</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:	Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο /η φοιτητής/-

<p>[Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>ήτρια θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζει την ιστορική, κοινωνική εξέλιξη της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης από τα προκολομβιανά χρόνια μέχρι και σήμερα και τα σημαντικότερα έργα των διαφόρων περιόδων, • να διακρίνει τις ομοιότητες και τις διαφορές κάθε περιόδου, • να ταξινομεί τα διάφορα έργα στο ευρύτερο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο της εποχής, με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά της, • να συγκρίνει, να διαφοροποιεί και να συνδυάζει ιστορικές και πολιτισμικές καταστάσεις, χρησιμοποιώντας την κατάλληλη μεθοδολογία και σύγχρονη ορολογία στην ισπανική γλώσσα, • να εξηγεί και να διατυπώνει κρίσεις σχετικά με ερμηνευτικά ζητήματα ιστορικού και πολιτισμικού περιεχομένου στην Ισπανοαμερικάνικη Τέχνη, χρησιμοποιώντας την ισπανική γλώσσα, • να αξιολογεί τα σημαντικότερα έργα της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης, με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά της και να αντιμετωπίζει κριτικά και συγκριτικά τα έργα αυτά και • να επιδεικνύει κριτική ικανότητα και ικανότητα σύνθεσης. <p>Δεξιότητες και ικανότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών • Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις • Αυτόνομη εργασία • Ομαδική εργασία • Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής • Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης • Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>I. Εισαγωγή α. Στόχοι β. Η Λατινοαμερικάνικη Ταυτότητα</p> <p>II. Η Τέχνη στην Προκολομβιανή Αμερική α. Προέλευση του ανθρώπου της Αμερικής β. Έμπνευση και έκφραση γ. Η Πέτρα 1. Παλαιοϊνδιάνικη εποχή 2. Αρχαϊκή εποχή δ. Η Ίνα</p> <p>III. Η Τέχνη στην Προκολομβιανή Αμερική α. Ο Πηλός 1. Εποχή του Σχηματισμού β. Τα Μέταλλα</p>

	<p>1. Κλασική εποχή γ. <i>Η Προκολομβιανή Αρχιτεκτονική</i> 1. Η Αρχιτεκτονική Εξέλιξη 2. Ύστερη Κλασική εποχή IV. Η Τέχνη στη Μετακολομβιανή Αμερική α. <i>Η Τέχνη στην Αποικιοκρατική Αμερική</i> 1. Εικαστική Επιβολή 2. Το Τετκίκη 3. Το Αμερικάνικο Μπαρόκ β. <i>Η Λατινοαμερικάνικη Τέχνη στο 19^ο αι.</i> 1. Η Ακαδημία γ. <i>Η Λατινοαμερικάνικη Τέχνη στον 20^ο αι.</i> 1. Πρωτοποριακά Κινήματα 2. Ο Μουραλισμός</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Αρχαία Αμερικανική Τέχνη. Εικονογραφημένη Εγκυκλοπαίδεια Τέχνης.</i> Ελευθερουδάκης: Αθήνα, 2008. • Baoudin, Louis. <i>A Socialist Empire: The Incas of Peru.</i> D. Van Nostrand Company: New York, 2011. • Bethell, Leslie (Ed.). <i>The Cambridge History of Latin America.</i> T. I & T. II. Cambridge University Press: Cambridge, 1984. • Bushnell, Geoffrey. <i>Peru.</i> Thames & Hudson: New York, 1961. • Castedo, Leopoldo. "Historia del Arte Iberoamericano". 2 tomos. Madrid: Alianza Editorial, 1988. • Coe, Michael D. and Koontz, Rex. <i>Mexico. From the Olmecs to the Aztecs.</i> Thames & Hudson: New York, 2010. • Coe, Michael D. and Houston Stephen D. <i>The Mayas.</i> Thames & Hudson: New York, 2009. • Fiedel, Stuart J. <i>Prehistory of America.</i> Cambridge: Cambridge University Press, 2012. • Gutiérrez, Ramón y Gutiérrez V., Rodrigo "Historia del Arte Iberoamericano". Barcelona: Ed. Lunweg, 2006. • Kroeber, Alfred and Kluckhohn Clyde. <i>Culture: A critical review of concepts and definitions.</i> Vintage Books: New York, 1952. • Kubler, George. "Arte y Arquitectura en la América Precolonial". Manuales Arte Cátedra. Madrid: Cátedra, 2003. • Sejourne, Laurette. <i>América Latina. I. Antiguas Culturas Precolombinas.</i> Historia Universal Siglo XXI. Editorial SIGLO XXI. Madrid, 1987. • Varios. "Pintura, escultura y artes útiles en Iberoamérica, 1500-1825". Manuales Arte Cátedra. Editor Ramón Gutiérrez. Madrid: Cátedra, 1997. • Varios. "Pintura, escultura y fotografía en Iberoamérica, siglos XIX y XX". Manuales Arte Cátedra. Editores Rodrigo Gutiérrez y Ramón Gutiérrez. Madrid: Cátedra, 1997. • Willey R. Gordon and Phillips Philip. <i>Method and Theory in American Archaeology.</i> The University

	<p>Chicago Press. Chicago, 1958.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γκαλεάνο, Εδουάρδο. <i>Ανοιχτές Φλέβες της Λατινικής Αμερικής</i>. Αθήνα: Κουκκίδα, 2009. • Γκαλεάνο, Εδουάρδο. <i>Μνήμης της Φωτιάς</i>. Αθήνα: Πάπυρος, 2011. • Λουγκένα, Μαρία & Άλβα, Γκουάλτερ. <i>Ίνκα – Λαοί και Πολιτισμοί των Άνδεων</i>. Εκ. Καρακωτσόγλου: Αθήνα, 2000. • Λουγκένα, Μαρία. <i>Μάγια και Αζτέκοι – Ιστορία και Πολιτισμός των Προκολομβιανών Λαών του Αρχαίου Μεξικού</i>. Εκ. Καρακωτσόγλου: Αθήνα, 2002.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Τρόπος Παράδοσης: Πρόσωπο με πρόσωπο. Η διδασκαλία του μαθήματος δίνει τη δυνατότητα διαλόγου μεταξύ φοιτητών/-τριών και διδάσκοντος. Επιδιώκεται η ενασχόληση των φοιτητών/-τριών με εποπτευόμενες εργασίες/ασκήσεις και γενικότερα η αυτόνομη μάθηση. Παρέχεται έντυπη και ηλεκτρονική βιβλιογραφία.</p> <p>Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υποστήριξη Μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class • Παρουσιάσεις –διδασκαλία με εξειδικευμένο λογισμικό (ppt κ.λπ.) • Αξιοποίηση του Ίντερνετ και των μηχανών αναζήτησης για την εύρεση σχετικού ψηφιακού υλικού • Χρήση e-mail στην επικοινωνία με τους φοιτητές
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (3000 λέξεων)</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [43]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ: ΚΕΙΜΕΝΑ, ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟ 1945 ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 401
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kkalfa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι ιστορική και θεωρητική ανασυγκρότηση των αντικειμένων της αρχιτεκτονικής από το 1945 ως και σήμερα, και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με την αρχιτεκτονική στην πολιτισμική της διάσταση.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν και να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα ζητήματα σχετικά με την ιστορία και θεωρία της αρχιτεκτονικής και ιδιαίτερα τη νεώτερη ιστορία από το 1945 μέχρι σήμερα, και τα θεωρητικά ζητήματα που απασχολούν την υπό εξέταση περίοδο,• να διακρίνουν τα είδη, τις τυπολογίες και τη γενεαλογία των παραγόμενων μορφών της αρχιτεκτονικής,• να τα αντιστοιχούν με τους δημιουργούς της σε σχέση με τον

	<p>ιστορικό χρόνο αλλά και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να γνωρίζουν τα ιδεολογικά σχήματα που κάθε φορά συνοδεύουν και νομιμοποιούν αυτές τις μορφές και καταξιώνουν τους δημιουργούς, συνολικά καθορίζουν τη θέση της αρχιτεκτονικής στην κοινωνική ιεραρχία, • να κατανοούν τη σημασία της παραγωγής αρχιτεκτονικού λόγου [discourse] στην ιστορική εξέλιξη της αρχιτεκτονικής σκέψης και πρακτικής, σε συνέχεια με τις σύγχρονες ιστοριογραφικές προσεγγίσεις, • να προσδιορίζουν τις κεντρικές εννοιολογικές κατηγορίες και αξιολογικές κρίσεις του κάθε αρχιτεκτονικού παραδείγματος της υπό μελέτη περιόδου, • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική τους αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος και, ευρύτερα, • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA Καλό είναι οι φοιτητές/τριες να έχουν παρακολουθήσει το μάθημα Ιστορία της Αρχιτεκτονικής II.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα παρακολουθεί την ιστορική και θεωρητική ανασυγκρότηση των αντικειμένων της αρχιτεκτονικής από το 1945 ως και σήμερα, μέσα από την εξέταση της λεκτικής τεκμηρίωσης των αρχιτεκτονικών τεχνημάτων, των ποικίλων αναπαραστάσεων της, των προφορικών μαρτυριών, των δημοσιευμένων σχολιασμών – με λίγα λόγια, των κατατεθειμένων λόγων (αρχιτεκτονικών και ‘έξω-αρχιτεκτονικών’) που πάντοτε συνοδεύουν τα τελικά αρχιτεκτονικά έργα. Ακόμη, μέσα από τα πρόσωπα, που από ορισμένη θέση (στα πλαίσια ορισμένου κινήματος ή ρεύματος και παίζοντας έναν ορισμένο κοινωνικό ρόλο), τις έχουν καταθέσει. Εκεί, αναζητεί τους πολύπλοκους μηχανισμούς κεντρικής παραγωγής και εδραίωσης του αρχιτεκτονικού νοήματος και των διαφόρων αρχιτεκτονικών ιδεολογημάτων. Αναζητεί ακόμα τους μηχανισμούς διάχυσής της, της κυκλοφορίας της μέσα στα διεθνή δίκτυα με ιδιαίτερη έμφαση στη διάχυση και πρόσληψή της από το ελληνικό παράδειγμα. Αναζητεί την κυρίαρχη κάθε φορά θεώρηση για την αρχιτεκτονική, έχοντας ως οδηγό το ότι ο πολιτισμός αντλεί και μοιράζει αυτή τη θεώρηση μέσα από τις ευρύτερες ταξινομήσεις του, μέσα από τις αντιλήψεις του και τις θεωρήσεις του των άλλων πεδίων, των επιστημών, των τεχνών, της γλώσσας του. Εντασσόμενο στις σύγχρονες θεωρητικές αναζητήσεις, προσλαμβάνει την αρχιτεκτονική στην ευρεία, πολιτισμική της διάσταση.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dutta, A., et al., <i>Governing By Design: Architecture, Economy, and Politics in the Twentieth Century</i>, Pittsburgh, PA, University of Pittsburgh Press, 2012 • Goldhagen, S. W. (επιμ.), <i>Anxious Modernisms: Experimentation in Postwar Architectural Culture</i>, Cambridge, MA, The MIT Press, 2001 • Hays, K. M. (επιμ.), <i>Architecture Theory Since 1968</i>, Cambridge, MA, The MIT Press, 2000 • Τουρνικιώτης, Π., <i>Η Αρχιτεκτονική στη Σύγχρονη Εποχή</i>, Αθήνα,

	Futura, 2006
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα δομείται από τρεις ενότητες, καθεμία από τις οποίες έχει διαφορετική φύση. Οι κύριες διαμορφωτικές γραμμές ολόκληρης της υπό εξέταση περιόδου παρουσιάζονται στην πρώτη ενότητα με τον τίτλο <i>‘Ταράζοντας τα νερά’</i>, που είναι περισσότερο θεωρητική, παρακολουθώντας τις μεγάλες κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές στροφές, τις οικονομικές συγκυρίες, τους συγκεκριμένους στοχασμούς και τις πρακτικές, που άρχισαν να ταρακουνούν τις βεβαιότητες του Μοντέρνου. Η δεύτερη ενότητα, <i>‘Στην αντίπερα όχθη’</i>, που έχει περισσότερο τον χαρακτήρα μιας ιστορικής διερεύνησης (μέσα από την παρουσίαση ντοκουμέντων, μαρτυριών, πρωτογενούς βιβλιογραφίας), διερευνά τις κυριότερες θεματικές μιας περιόδου που διαρκεί περίπου από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 μέχρι τη δεκαετία 1990. Η τρίτη και τελευταία ενότητα με τίτλο <i>‘(ξανά-) Κολυμπώντας σε βαθιά νερά’</i> έχει αμιγώς σεμιναρικό χαρακτήρα, εξετάζοντας τις πιο πρόσφατες αρχιτεκτονικές αναζητήσεις, παράλληλα αφήνοντας χρόνο για τη συζήτηση και προετοιμασία των εργασιών.</p> <p>Σχεδόν κάθε παράδοση αποτελείται από:</p> <p>α) τις <i>θεωρητικές διαλέξεις</i>, που συνοδεύονται με πλούσιο οπτικό (ή και οπτικοακουστικό) υλικό και όπου επιδιώκεται η ενεργή συμμετοχή των φοιτητών και η δημιουργία συζητήσεων και διαλόγου,</p> <p>β) το εργαστηριακό τμήμα. Τα εργαστήρια στηρίζονται στην από κοινού ανάλυση προεπιλεγμένων <i>κειμένων</i>, τα οποία θα έχουν ήδη μοιραστεί στους φοιτητές στα προηγούμενα μαθήματα. Εκεί θα ανιχνεύονται <i>κατηγορίες</i> (οι έννοιες ή τα θέματα) που σταδιακά αναδεικνύονται σε κεντρικές για τα διάφορα αρχιτεκτονικά κινήματα του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα.</p> <p>Από τη μέση του εξαμήνου και μέχρι το τέλος του, στο εργαστηριακό τμήμα θα συζητείται η πορεία της ερευνητικής δουλειάς των φοιτητών για την ολοκλήρωση της εργασίας του μαθήματος.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ /ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, στο βαθμό που θα προκύψει από την τελική εξέταση και στη βαθμολόγησή του από την εργασία.</p> <p>Αναλυτικά, η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με τους εξής τρόπους:</p> <p>ΕΡΓΑΣΙΑ</p> <p>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....15%</p> <p>ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....80%</p> <p>ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ.....5 %</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [44]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 908
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΙΧΑΗΛ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ [ανάθεση], υπεύθ. καθηγήτρια: ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mdoulgeridis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι οι σύγχρονες τάσεις στη μουσειολογία και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με το εν λόγω πεδίο μελέτης και εμπειρίας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά το πέρας του σεμιναρίου οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να περιγράφουν και να προσδιορίζουν τις σύγχρονες τάσεις της μουσειολογίας (αρχιτεκτονικό κέλυφος, εκθεσιακού χώρους μουσείων κτλ.),• να εκτιμούν το σύγχρονο εκπαιδευτικό ρόλο των μουσείων ως χώρων δια βίου μάθησης και τις προεκτάσεις τους σε όλες τις κοινωνικές ομάδες συμπεριλαμβανομένων των μειονοτήτων (ΑμΕΑ, μετανάστες κλπ.),• να κρίνουν συμβολή της κοινωνιολογίας και της ψυχολογίας ως

	<p>εργαλεία προσέγγισης του κοινού για τη διάχυση της πολιτιστικής ανάτασης και ευεξίας,</p> <ul style="list-style-type: none"> να εκτιμούν την αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογιών στην υπηρεσία της πολιτιστικής και πολιτικής του μουσείου (στην Ιαπωνία, για παράδειγμα, με καλώδια αλλά και με οπτικές ίνες μεταδίδονται πληροφορίες για όλες τις δραστηριότητες του μουσείου. <p>Πρόκειται για μια αέναη δυνατότητα γνώσης και ανάγνωσης των εκθεμάτων του μουσείου. Ακόμα σε αρκετά μουσεία η περιήγηση γίνεται εκτός των χώρων του μουσείου, με τη βοήθεια της τρισδιάστατης οπτικής εμπειρίας, VR / Intelligent Museum).</p> <p>Τέλος, θα αποκτήσουν δεξιότητες στο</p> <ul style="list-style-type: none"> να αξιολογούν το Marketing στους χώρους του Μουσείου. <p>Οι παραπάνω γνώσεις θα βοηθήσουν τους υποψήφιους ιστορικούς της τέχνης και επιμελητές των έργων τέχνης</p> <ul style="list-style-type: none"> να διευρύνουν τον πληροφοριακό τους ορίζοντα και να εμπλουτίσουν το γνωστικό επίπεδο της επιστήμης τους με καινοτόμα και ρηξικέλευθη διάσταση.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Τα περιεχόμενα του μαθήματος έχουν οργανωθεί ως εξής:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Η Γέννηση του μουσείου 2) Η διακίνηση των ιδεών στο μουσείο διαμέσου των εκθέσεων 3) Το μουσείο ως χώρος διαφύλαξης και προβολής της πολιτισμικής μνήμης 4) Η διοικητική οργάνωση του μουσείου 5) Οργανωτική διάρθρωση των χώρων του μουσείου 6) Νέες τάσεις της Μουσειολογίας 7) Η Αρχιτεκτονική των μουσείων και η στρατηγική της ανάδειξης των μουσειολογικών αντικειμένων. <p>Τα παραπάνω θα δέχονται αλλαγές και προσαρμογές για το βέλτιστο αποτέλεσμα του σκοπού του μαθήματος.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία</u></p>	<p>Hooper-Greenhill-Eilean, <i>Το μουσείο και οι πρόδρομοί του</i>, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, 2006</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα καλύπτει ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων τόσο μέσω ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ ΟΣΟ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ. Για την επίτευξη αυτού του στόχου υπάρχει ήδη επικοινωνία και συμφωνία με πολύπειρους και έμπειρους επιμελητές εκθέσεων, καθώς και επιστήμονες όλων των κλάδων, για να καταθέσουν τη σοφία τους και την εμπειρία τους.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [45]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 005
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΑΥΣΙΚΑ ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nlitsardopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι θεωρητικές αντιλήψεις περί τέχνης κατά την Αναγέννηση σε συνδυασμό με την ενασχόληση με βασικές έννοιες αλλά και πρωτογενείς πηγές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:

	<ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τη σχέση ανάμεσα σε συγκεκριμένα έργα της Αναγέννησης και τις θεωρητικές αντιλήψεις της περιόδου, • να κατανοούν και να σχολιάζουν πρωτογενείς πηγές και λογοτεχνικά κείμενα της περιόδου και • να κρίνουν τις πρωτογενείς αλλά και τις μεταγενέστερες θεωρίες.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Στο μάθημα αυτό παρουσιάζονται σημαντικές αντιλήψεις και θεωρίες της τέχνης της ιταλικής Αναγέννησης, όπως των Alberti, Leonardo, Castiglione, Vasari, Dolce, Aretino, Federico Zuccaro, Cellini, Ghiberti, Lomazzo, οι επιστολές των Raffaello, Bronzino και Michelangelo, η ποίηση του Michelangelo. Τα κείμενά τους συζητούνται με άξονες κεντρικές ιδέες της περιόδου που αφορούν στην <i>istoria</i>, στο σχέδιο, στο χρώμα, στην προοπτική, στην έκφραση, στη «ρεαλιστική» αποτύπωση της φύσης, στη μίμηση αρχαίων προτύπων, στο κύρος των ζωγράφων και στη σχετική σπουδαιότητα της ζωγραφικής (<i>paragone</i>), στη σχέση με σημαντικούς πάτρωνες της τέχνης, στο <i>decorum</i>, στις έννοιες <i>sprezzatura</i>, <i>facilità</i>, <i>grazia</i>. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάζονται επίσης εξελικτικά σχήματα, π.χ. των Vasari και Dolce, όπως και ο βασικός προβληματισμός ανάμεσα στους θεωρητικούς της περιόδου, που αφορά στην αξιολογική σύγκριση ανάμεσα στη φλωρεντινή και στη βενετσιάνικη τέχνη. Υπό το πρίσμα αυτής της παρουσίασης συζητούνται: α. συγκεκριμένα έργα από την Αναγέννηση και η σχέση τους με βασικές θεωρητικές αντιλήψεις της περιόδου, β. αναζητούνται τα σημεία σύγκλισης και απόκλισης ανάμεσα στις διάφορες θεωρίες, καθώς και η συνεκτικότητά τους, γ. προβληματικοποιούνται οι πρωτογενείς θεωρίες αυτές μέσα από ορισμένες μεταγενέστερες θεωρητικές και κριτικές τοποθετήσεις.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Alberti, Leon Battista. <i>Περί Ζωγραφικής</i>. Αθήνα: Καστανιώτης, 2008. • <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της</i>. (Πρόλογος: Νίκη Λοϊζίδη, Επιμέλεια: Νίκος Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 2008. • Λαμπράκη Πλάκα, Μαρίνα. <i>Οι Πραγματείες Περί Ζωγραφικής. Αλμπέρτι και Λεονάρντο</i>. Ηράκλειο Κρήτης: Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, 1988. • Alberti, Leone Battista. <i>Ten Books on Architecture</i>. (μτφ: James Leoni, επιμ. Joseph Rykwert). London: Alec Tiranti, 1955. • Alberti, Leon Battista. <i>On Painting and On Sculpture</i>. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Cecil Grayson). London: Phaidon Press, 1972. • Da Vinci, Leonardo. <i>Treatise on Painting</i>. (μτφ.-σχόλια: A. Philip McMahon). Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1956. • Δοξαράς, Παναγιώτης (μτφ.), Ιωάννου Κ. Παναγιώτης (επιμ.). <i>Λεονάρντο Ντα Βίντσι, Λέον Μπαττίστα Αλμπέρτι, Αντρέα Πότσο. Δια την ζωγραφίαν. Οι πρώτες μεταφράσεις κειμένων τέχνης</i>. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2016. • Ιωάννου, Παναγιώτης Π. «<i>Trattato della pittura</i>: Ο άφαντος Λεονάρντο. Γύρω από την προϊστορία, την επώαση και την υποδοχή της πρώτης έκδοσης της <i>Πραγματείας περί ζωγραφικής</i> του da Vinci (1651), στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής</i>

Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της, σς. 297-319.

- Ιωάννου, Παναγιώτης Π. «Εκδόσεις της «Πραγματείας περί Ζωγραφικής» του Leonardo da Vinci: βιβλιογραφικός προσανατολισμός». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 1 (Χειμώνας 2013), σς. 175-178.
- Cennini, Cennino. (μτφ: Παναγιώτης Τέτσης). *Το βιβλίο της τέχνης, ή, πραγματεία περί της ζωγραφικής*. Αθήνα: Artigraf, 1990.
- Vasari, Giorgio. *Καλλιτέχνες της Αναγέννησης*. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Στέλιος Λυδάκης). Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1995.
- Vasari, Giorgio. *Lives of the Painters, Sculptors and Architects*. (μτφ: Gaston du C. de Vere). New York, London, Torino: Alfred A. Knopf, 1996 (2 τόμοι).
- Ιωάννου, Παναγιώτης (επιμ., μτφ.). «Οι Βίοι του Giorgio Vasari. Τα προοίμια στις τρεις εποχές (1550, 1568). Προοίμιο [στην Πρώτη εποχή]». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 5 (Καλοκαίρι 2016), σς. 141-161.
- Ασημακοπούλου, Ιάνθη, Πυτιχούτης Ντίνος (μτφ.). «Paragone ή η άμιλλα μεταξύ των τεχνών. Οι επιστολές του Bronzino και του Μιχαήλ Άγγελου στον Benedetto Varchi (1549)». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 5 (Καλοκαίρι 2016), σς. 162-167.
- Καστιλιόνε, Μπαλτασάρε. *Το Εγχειρίδιο του Καλού Αυλικού*. (μτφ: Κωνσταντίνα Παπαπετροπούλου). Αθήνα: Ερατώ, 2010.
- Javitch, Daniel (επιμ.). *The Book of the Courtier*. New York, London: W.W. Norton and Company, 2002.
- Hanning, Robert W., David Rosand (επιμ.). *Castiglione. The Ideal and the Real in Renaissance Culture*. New Haven and London: Yale University Press, 1983.
- Λεωτσάκος, Γιώργος (προλεγόμενα και μτφ). *Η Ζωή του Μπενβενούτο Τσελλίνι, Φλωρεντινού Ιστορημένη από τον ίδιο*. Αθήνα: Εκδόσεις Άγρα, 1994.
- Gardner, Victoria C. "Homines non nascuntur, sed figuntur: Benvenuto Cellini's Vita and Self-Presentation of the Renaissance Artist". *The Sixteenth Century Journal*. Vol. 28 (Summer 1997), σς. 447-465.
- Aretino, Pietro. *Lettres de l' Arétin. (1492-1556)*. (μτφ: André Chastel, Nadine Blamoutier). Editions Scala, 1988.
- Roskill, Mark. W. *Dolce's "Aretino" and Venetian Art Theory of the Cinquecento*. New York: New York University Press, 1968.
- Elkin, James, Robert Williams (επιμ.). *Renaissance Theory*. New York, London: Routledge, 2008.
- Helton, Tinsley (επιμ.). *The Renaissance. A Reconsideration of the Theories and Interpretations of the Age*. Westport, Connecticut: Greenwood Press, 1980.
- Winckelmann, Johann Joachim. *Σκέψεις για τη μίμηση των ελληνικών έργων στη ζωγραφική και τη γλυπτική*. (μτφ. Ν. Μ. Σκουτερόπουλος). Αθήνα: Ίνδικτος, 1996.
- Wölfflin, Heinrich. *Η κλασική τέχνη. Μια εισαγωγή στην ιταλική Αναγέννηση*. Εισαγωγή-Μετάφραση-Σχόλια: Στέλιος Λυδάκης. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1997.
- Burckhardt, Jacob. *Ο Πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία*. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1997.
- Lessing, Gotthold Ephraim. *Λαοσκόων ή περί των ορίων της*

ζωγραφικής και της ποιήσεως. (μτφ. Αριστομένης Προβελέγγιος). Αθήνα: Π.Σ. Σακκελαρίου, 1902.

- Ames-Lewis, Francis. *The Intellectual Life of the Early Renaissance Artist*. New Haven and London: Yale University Press, 2002.
- Blunt, Anthony. *Artistic Theory in Italy 1450-1600*. Oxford: Clarendon Press, 1959.
- Baxandall, Michael. *Words for Pictures. Seven Papers on Renaissance Art and Criticism*. New Haven and London: Yale University Press, 2003.
- Freedberg, David. *The Power of Images: studies in the history and theory of response*. Chicago: The University of Chicago Press, 1991.
- Kristeller, Paul Oscar. *Renaissance Thought and the Arts. Collected Essays*. Princeton: Princeton University Press, 1990.
- Smith, Paul, Carolyn Wilde (επιμ.). *A Companion to Art Theory*. Oxford: Blackwell, 2002.
- Alpers, Svetlana. "Art history and its exclusions: the example of Dutch art" in *Feminism and art history: questioning the litany*, στο Norma Broude and Mary D. Garrard (επιμ.). New York: Harper & Row, 1982, σς.183-99.
- Freedman, Barbara. *Staging the Gaze: Postmodernism, Psychoanalysis, and Shakespearean Comedy*. New York: Cornell University Press, 1991.
- Kemp, Martin. *Leonardo da Vinci. The Marvellous Works of Nature and Man*. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- Farago, Claire. *Leonardo da Vinci's Paragone: A Critical Interpretation with a New Edition of the Text in the Codex Urbino*. Leiden: Brill, 1992.
- Burke, Peter. *The Italian Renaissance. Culture and Society in Italy*. Princeton: Princeton University Press, 2000.
- Brooks, Julian. [Taddeo and Federico Zuccaro: artist-brothers in Renaissance Rome. Los Angeles: J. Paul Getty Museum, 2007.](#)
- Μιχαήλ Άγγελος. *Ποιήματα του Μιχαήλ Άγγελου*. Αθήνα: Κεραμεύς, 1945.
- Gilbert, Creighton. *Complete Poems and Selected Letters of Michelangelo*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1963.
- Stokes, Adrian. *Michelangelo. A Study in the Nature of Art*. London and New York: Routledge, 2002.
- Μάρεϋ, Λίντα. *Μιχαήλ Άγγελος*. Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, 1993.
- Gregory, Mina, Μαρίνα Λαμπράκη – Πλάκα. *Το φως του Απόλλωνα: Ιταλική Αναγέννηση και Ελλάδα*. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2003.
- Bellori, Giovan Pietro. *The lives of the modern painters, sculptors and architects*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005.
- Mancini, Giorgio, Baglione, Giovanni, Bellori, Giovanni Pietro. *Lives of Caravaggio*. London: Pallas Athene, 2005.
- Bellori, Giovanni Pietro. «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφίες, η οποία υπερβαίνει τη φύση (1664)» (μτφ. Τίτινα Κορνέζου). *Ιστορία της*

	<p>Τέχνης. Τεύχος 1 (Χειμώνας 2013), σς. 150-161.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κλάγκα, Νότη. «Η κριτική στον Καραβάτζο κατά τον 17^ο αιώνα», στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της</i>, σς. 321-358. • Warwick, Genevieve (επιμ.). <i>Caravaggio: realism, rebellion, reception</i>. Newark: University of Delaware Press, 2006. • Μουμτζίδου, Φανή. «Αφηγηματικοί θεσμοί και εκκλησιαστικοί θεσμοί κατά την ύστερη Αναγέννηση: Η περίπτωση Paolo Veronese», στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της</i>, σς. 359-377. • Belting, Hans. <i>Likeness and Presence. A History of the Image before the Era of Art</i>. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1994, σς. 546-556.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την ανάγνωση και το σχολιασμό γραπτών πηγών της περιόδου.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [46]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος:	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 018
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, υπεύθυνος καθηγητής: ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	aioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αποσκοπεί στο να γίνει κατανοητή η διαδικασία νοηματοδότησης του υλικού και της φόρμας, της σωματικότητας του έργου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοεί ότι μέσω του διπλόλου υλικό-φόρμα, ο καλλιτέχνης παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον εαυτό του και τον κόσμο. Κατά συνέπεια, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζει,

	<ul style="list-style-type: none"> • να ερμηνεύει και • να συγκρίνει τις κοσμοαντιλήψεις των καλλιτεχνών είτε ως συλλογικά υποκείμενα (άτομο-μονάδα) είτε ως ατομικά (άτομο-μονάδα).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Ασχολούμαστε με τον τρόπο που νοηματοδοτούνται οι εικαστικές μορφές και τα υλικά τους: σχέδιο, χρώμα, υφή, σύνθεση, χώρος ...</p> <p>Παράλληλα γίνεται αναφορά στο ιστορικό πλαίσιο του έργου και ότι περιλαμβάνει αυτό: οικονομία, κοινωνικές σχέσεις, ιδεολογίες (θρησκεία, πολιτική κ.λπ.) και πώς μεταπλάθονται σε εικαστική φόρμα. Πώς αποδίδονται δηλαδή μέσω της άρρηκτης εικαστικής γλώσσας.</p> <p>Εστιάζουμε σε μεγάλες πολιτισμικές ενότητες πριν τον Μοντερνισμό, Αίγυπτο, αρχαιότητα, Μεσαίωνα (δυτικό και ανατολικό), Αναγέννηση και εξής, μέχρι το Ρομαντισμό, τότε δηλαδή που το υποκείμενο-δημιουργός είναι, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο, συλλογικής υφής και όχι ατομικής.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	Το χρονικό της τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59369634 Έκδοση: 1 ^η έκδοση/1998 Συγγραφείς: E.H. Gombrich ISBN: 978-960-250-144-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με τη ΜΟΡΦΗ ΔΙΑΛΕΞΗΣ, ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [47]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟ ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 007
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ndaskalothanassis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Μια κριτική επισκόπηση της δυτικής τέχνης από το 1945 μέχρι σήμερα. Το μάθημα προτείνει μια συνολική προσέγγιση των καλλιτεχνικών φαινομένων από τις εικαστικές τέχνες στον κινηματογράφο, το ντιζάιν, την αρχιτεκτονική και την πολεοδομία, προσεγγίζοντάς τα από τη σκοπιά της κοινωνικής ιστορίας της τέχνης και ενσωματώνοντας θεωρητικά εργαλεία από το χώρο των μετα-αποικιοκρατικών σπουδών και των σπουδών φύλου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να διακρίνουν μορφολογικά και• να κατανοούν ιστορικά τις επιμέρους καλλιτεχνικές τάσεις που διαμορφώνονται κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

	<p>Επίσης, θα αποκτήσουν την ικανότητα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εντοπίζουν τις μορφολογικές και ιστορικές ιδιαιτερότητες της σύγχρονης τέχνης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Παρουσίαση και ανάλυση παραδειγματικών καλλιτεχνικών τάσεων που αναδύονται κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα εντός των ιστορικών της συμφραζομένων.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Νίκος Δασκαλοθανάσης (επιμ.): <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη: μια κριτική ανθολογία</i>. Μτφρ. Ελεάννα Πανάγου. Αθήνα: Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών 2006. • Τόνυ Γκόντφρεϋ: <i>Εννοιολογική τέχνη</i>. Μτφρ. Ειρήνη Οράτη. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη 2003. • [Tony Godfrey: <i>Conceptual Art</i>. Λονδίνο: Phaidon (Art & Ideas) 1998.] • Laurence Bertrand Dorleac: <i>Η άγρια τάξη: Βία, ανάλωση και ιερό στην τέχνη των δεκαετιών 1950 και 1960</i>. Μτφρ. Ελένη Αναστασάκη. Αθήνα: Νεφέλη 2009. • [Laurence Bertrand Dorléac: <i>L'ordre sauvage: violence, dépense et sacré dans l'art des années 1950-1960</i>. Παρίσι: Gallimard (artetartistes) 2004.]
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	ΔΙΑΛΕΞΗ, ΠΡΟΒΟΛΗ και ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, σύνδεση με το ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ και παρακολούθηση καλλιτεχνικού υλικού (εκθέσεις, συνεντεύξεις, μικρές ταινίες) ΣΥΖΗΤΗΣΗ, παράδοση σημειώσεων μέσω eClass.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ με βαθμολογική κλίμακα 1-10 (ερωτήματα ανάπτυξης, σχολιασμός έργων τέχνης).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [48]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ, ΓΛΥΠΤΙΚΗ, ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΚΗ ΚΡΗΤΗ (13ος-17ος αιώνας)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 104
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΑΡΙΑ ΒΑΚΟΝΔΙΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	mvakondiou@yahoo.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Διερεύνηση της αρχιτεκτονικής, γλυπτικής και ζωγραφικής που αναπτύχθηκαν στην Κρήτη όταν το νησί αποτελούσε τμήμα της βενετικής επικράτειας, δηλαδή από το 13 ^ο αιώνα μέχρι τα μέσα του 17 ^{ου} αιώνα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αξιοποιούν τη βασική βιβλιογραφία της τέχνης της βενετικής Κρήτης,• να αναγνωρίζουν τους σημαντικότερους ζωγράφους φορητών εικόνων και τα χαρακτηριστικά έργα τους,• να ελέγχουν όρους όπως «μεταβυζαντινός», «Κρητική αναγέννηση», «επιδράσεις», «forma greca», «forma latina».
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:	ΚΑΝΕΝΑ

<p>(Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Στο μάθημα εξετάζεται το ιδιαίτερο παράδειγμα της Κρήτης κατά τον ύστερο Μεσαίωνα και την πρώιμη νεωτερικότητα, όταν δηλαδή το νησί ήταν τμήμα της βενετικής επικράτειας (Stato da Mar). Πιο συγκεκριμένα, θα εξετάσουμε εκφάνσεις του πολιτισμού και της τέχνης, με ιδιαίτερη έμφαση στην αρχιτεκτονική, τη γλυπτική σε πέτρα και σε ξύλο, τη μνημειακή ζωγραφική και τη ζωγραφική φορητών εικόνων. Θα μας απασχολήσει η διαδικασία παραγωγής των έργων από το στάδιο του προσπορισμού της πρώτης ύλης μέχρι τη διαμόρφωση του τελικού έργου. Ιδιαίτερη βαρύτητα θα δοθεί στους τρόπους διάδοσης και υιοθέτησης δυτικών μορφολογικών στοιχείων και τεχνολογικών καινοτομιών, στη συγκρότηση εργαστηρίων και τον τρόπο εργασίας οικοδόμων, γλυπτών και ζωγράφων, καθώς επίσης και στο ρόλο των βενετικών αρχών και των καθολικών μοναστικών ταγμάτων στη διαμόρφωση και διαχείριση του δομημένου περιβάλλοντος.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Γκράτζιου Όλγα, <i>Η Κρήτη στην ύστερη μεσαιωνική εποχή, Η μαρτυρία της εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής</i>, Ηράκλειο 2010. [για τον Εύδοξο]</p> <p>Αχειμάστου-Ποταμιάνου Μυρτάλη, Αγγελική Κατσιώτη, Μαρία Μπορμπουδάκη, <i>Οι τοιχογραφίες της μονής του Βαλασαμόνερου: απόψεις και φρονήματα της ύστερης βυζαντινής ζωγραφικής στη βενετοκρατούμενη Κρήτη</i>, Αθήνα 2020.</p> <p>Γκράτζιου Όλγα, «Η εικόνα του Γεωργίου Κλόντζα στο Σεράγεβο και τα επάλληλα επίπεδα σημασιών της», <i>ΔΧΑΕ</i> 14 (1987-8), σελ. 9-32.</p> <p>Κατόπη Σοφία, <i>Η βενετική Λότζια του Χάνδακα: η ιστορία του μνημείου από την ανέγερσή του έως σήμερα</i>, διδακτορική διατριβή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο 2016.</p> <p>Μπορμπουδάκης Μανόλης (επιμ.), <i>Εικόνες της Κρητικής Τέχνης. Από τον Χάνδακα ως τη Μόσχα και την Αγία Πετρούπολη. Κατάλογος Έκθεσης</i>, Ηράκλειο 1993.</p> <p>Πανοπούλου Αγγελική, <i>Συντεχνίες και θρησκευτικές αδελφότητες στη βενετοκρατούμενη Κρήτη</i>, Αθήνα-Βενετία 2012.</p> <p>Drandaki Anastasia (επιμ.), <i>The origins of El Greco. Icon painting in Venetian Crete</i>, Νέα Υόρκη 2009.</p> <p>Gerola Giuseppe, <i>I monumenti Veneti nell' isola di Creta</i>, I-IV, Βενετία 1905-32/40.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις με προβολή power point, συζήτηση, ανάρτηση σχετικών μελετών στην ιστοσελίδα του μαθήματος.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [49]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 023
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	chdimakopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα εξετάζει τη σύνθετη και αμφίδρομη σχέση μεταξύ τέχνης και θεσμικού συστήματος (καλλιτεχνική εκπαίδευση, αγορά της τέχνης, μουσεία, συλλογές κλπ.) παρακολουθώντας τις μετατοπίσεις που αυτό υφίσταται στο δυτικό κόσμο από το 18ο αιώνα έως την εποχή μας και μ' ένα πιο ειδικό ενδιαφέρον για την περίπτωση της Ελλάδας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Με την ολοκλήρωση αυτού του κύκλου παραδόσεων οι φοιτητές αναμένεται: <ul style="list-style-type: none">• Να έχουν διαμορφώσει μια συνολική εποπτική εικόνα σε σχέση με την ιστορική συγκρότηση και τους όρους λειτουργίας του θεσμικού πεδίου που αφορά την τέχνη από το 19ο αιώνα έως τις

	<p>μέρες μας.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να έχουν αντιληφθεί τη στενή συνάφεια μεταξύ τέχνης και θεσμών και να προσεγγίζουν ιστορικά την τέχνη εντάσσοντας στις ερμηνείες τους και το θεσμικό παράγοντα. • Να έχουν αντιληφθεί τις ιστορικές ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν τη συγκρότηση του συστήματος των καλλιτεχνικών θεσμών στην Ελλάδα.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα διαιρείται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος υποδιαιρείται σε τρεις θεματικές ενότητες (1. Ακαδημαϊσμός και θεσμοί, 2. Μοντέρνα τέχνη και θεσμοί, 3. Σύγχρονη τέχνη και θεσμοί) και αφιερώνεται σε μια εποπτική παρουσίαση του συστήματος των καλλιτεχνικών θεσμών, όπως αυτό συγκροτείται και μετεξελίσσεται εκτός Ελλάδας από το 18ο αιώνα έως τις μέρες μας με διαδοχικά σημεία αναφοράς την ακαδημαϊκή, μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη. Το δεύτερο μέρος το οποίο αφιερώνεται στην περίπτωση της Ελλάδας, εστιάζει σε ειδικές περιπτώσεις ή κατηγορίες θεσμών παρακολουθώντας ανά συνάντηση την ιστορική διαδρομή τους σε συνάρτηση με την ιστορία της νεοελληνικής τέχνης και ερμηνεύοντας τις ιδιαιτερότητές τους ως προς το δυτικοευρωπαϊκό θεσμικό παράδειγμα.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Alberto Alexander, Stimson Blake, <i>Institutional Critique: An Anthology of Artists Writings</i>, Cambridge, MIT Press, 2009</p> <p>Alpers Svetlana, "The Museum as a Way of Seeing", στο Ivan Karp, Steven D. Lavine (επιμ.), <i>Exhibiting Cultures</i>, Washington D.C., Smithsonian Institution, 1991, σελ. 25-41</p> <p>Alsop Joseph, <i>The Rare Art Traditions: The History of art Collecting and Its Linked Phenomena Wherever These Have Appeared</i>, Νέα Υόρκη, Harper and Row, 1982</p> <p>Bätschmann Oskar, <i>The Artist in the Modern World. A Conflict Between Market and Self Expression</i>, μετάφραση στα αγγλικά: E. Martin, New Haven/Λονδίνο, Yale University Press, 1998</p> <p>Baxandall Michael, "Exhibiting Intention: Some Preconditions of the Visual Display of Culturally Purposeful Objects", στο Ivan Karp, Steven D. Lavine (επιμ.), <i>Exhibiting Cultures</i>, Washington, D.C., Smithsonian Institution, 1991, σελ. 33-41</p> <p>Bennett Tony, <i>The Birth of the Museum - History, Theory, Politics</i>, Λονδίνο, Routledge, 1995</p> <p>Boime Albert, <i>The Academy and French Painting in the Nineteenth Century</i>, New Haven/Λονδίνο, Yale University Press, 1986</p> <p>Bonnet Alain, <i>L'enseignement des arts au XIXe siècle: La Réforme de l'École des Beaux Arts de 1863 et la Fin du Modèle Académique</i>, Rennes, Presses Universitaires de Rennes, 2006</p>

Bourdieu Pierre, *Η Διάκριση. Κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης*, μετάφραση: Κική Καψαμπέλη, Αθήνα, Εκδόσεις Πατάκη, 2002

Bourdieu Pierre & Alain Darbel, *The Love of Art: European Art Museums and Their Public*, Stanford, Stanford University Press, 1991

Bruce Altschuler (επιμ.), *Collecting the New: Museums and Contemporary Art*, Princeton, Princeton University Press, 2005

Bürger Peter, *Θεωρία της Πρωτοπορίας*, μετάφραση: Γιώργος Σαγκριώτης, Αθήνα, Νεφέλη, 2010

Cardoso Denis Rafael, Trodd Colin (επιμ.), *Art and the Academy in the nineteenth century*, New Brunswick/New Jersey, Rutgers University Press, 2000

Coombes Annie E., "Museums and the Formation of National and Cultural Identity", *Oxford Art Journal*, vol. 11, no. 2 (1988), σελ. 57-68

Δασκαλοθανάσης Νίκος, «Το μουσείο. Μια ιστορική τοπολογία», στο Νίκος Δασκαλοθανάσης, *Restitutions. 14 Κείμενα ιστορίας της τέχνης*, Αθήνα, Futura, 2015, σελ. 175-184

Dantho Arthur, «Ο κόσμος της τέχνης», στο Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), *Έννοιες της τέχνης τον 20ό αιώνα*, Αθήνα, ΑΣΚΤ, 2006

Dickie George, *Art and the Aesthetic. An Institutional Analysis*, Ithaca, Νέα Υόρκη, 1974

Dickie George, *The Art Circle. A Theory of Art*, Νέα Υόρκη, Haven, 1984

Foster Hal, Krauss Rosalind, Bois Yves-Alain, Buchloch Benjamin H.D., *Art since 1900: Modernism, Antimodernism, Postmodernism*, Νέα Υόρκη, Thames & Hudson, 2004, μετάφραση: Ιουλία Τσολακίδου, *Η Τέχνη από το 1900: Μοντερνισμός, Αντιμοντερνισμός, Μεταμοντερνισμός*, Αθήνα, Επίκεντρο, 2007

Gerhart Nikolaus, Grasskamp Walter, Matzner Florian (επιμ.), *200 Jahre Akademie der Bildenden Künste München*, Μόναχο, Hirmer Verlag, 2008

Grunenberg Christoph, "The Modern Art Museum", στο Emma Barker (επιμ.), *Contemporary Cultures of Display*, New Haven, Yale University Press, 1999, σελ. 26-49

Haskell Francis, *The Ephemeral Museum: Old Master Paintings and the Rise of the Art Exhibition*, New Haven, Yale University Press, 2000

Jensen Robert, *Marketing Modernism in Fin-de-Siècle Europe*, Princeton, Princeton University Press, 1994

Κανιάρη Ασημίνα, *Το φαινόμενο του μουσείου και το γεγονός της τέχνης*, Αθήνα, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2015

Krauss Rosalind, "The Cultural Logic of the Late Capitalist Museum", *October*, no. 54, φθινόπωρο 1990

Mainardi Patricia, *The End of the Salon: Art and the State in the Early Third Republic*, Cambridge, Cambridge University Press, 1993

Mc Shine Kynaston (επιμ.), *The Museum as Muse: artists reflect*, κατάλογος έκθεσης, Νέα Υόρκη, MOMA, 1999

Monnier Gérard, *L' art et ses institutions en France. De la Révolution à nos jours*, Paris, Gallimard, 1995

O' Doherty Brian, *Inside the White Cube: The Ideology of the Gallery Space*, Berkeley/Los Angeles, University of California Press, 1999

Pearce Susan M., *Μουσεία, αντικείμενα και συλλογές. Μια πολιτισμική μελέτη*, μετάφραση: Λία Γυιόκα, Αλέξης Καζάζης, Θεσσαλονίκη, Βάνιας, 2002

Pevsner Nikolaus, *Academies of Art. Past and Present*, Νέα Υόρκη, Cambridge University Press, 1940

Segré Monique, *L' École des Beaux-Arts XIXe-XXe siècles*, Παρίσι, L' Harmattan, 1998

Serota Nicolas, *Εμπειρία ή ερμηνεία: Το δίλημμα των μουσείων*

	<p>μοντέρνας τέχνης, μετάφραση: Ανδρέας Παπάς, Αθήνα, Άγρα, 2004</p> <p>Schaer Roland, <i>L' invention des musées</i>, Παρίσι, Gallimard, 1983</p> <p>White Harrison & Cynthia, <i>Canvases and Careers: Institutional Change in the French Painting World</i>, Νέα Υόρκη, John Wiley, 1965</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα ακολουθεί τη λογική των διαλέξεων. Επειδή βασικός στόχος του μαθήματος είναι να προσεγγίσει την ιστορία των καλλιτεχνικών θεσμών ως κομμάτι της ιστορίας της τέχνης, γι' αυτό και σταθερό σημείο αναφοράς κάθε διάλεξης αποτελούν τα ίδια τα έργα σε συνδυασμό με επιλεγμένες πηγές ή κείμενα που σχετίζονται με το περιεχόμενο της υπό εξέταση θεματικής ενότητας. Ζητούμενο είναι το πρωτογενές αυτό υλικό να προσεγγίζεται από μια ερμηνευτική σκοπιά που εντάσσει στην ανάλυσή της τη θεσμική παράμετρο. Το βασικό υλικό αναφοράς των φοιτητών συνίσταται από την προτεινόμενη βιβλιογραφία, από ειδικές σημειώσεις σε επιμέλεια της διδάσκουσας και ένα εκπαιδευτικό υλικό διαφανειών (power point) το οποίο θα βρίσκεται στη διάθεση των φοιτητών μέσω του eClass.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [50]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 102
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝ/ΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kkalfa@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Οι φοιτητές αναμένεται να εξοικειωθούν με τις παραγόμενες μορφές της τέχνης και της αρχιτεκτονικής στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Συγκεκριμένα, μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν στα παραγόμενα καλλιτεχνικά και αρχιτεκτονικά έργα της περιόδου, τις συγκεκριμένες επιρροές από το ιστορικό και πολιτικό σκηνικό του Ψυχρού Πολέμου, • να κατανοούν τον κομβικό πολιτικό ρόλο που μπορεί να ενσαρκώσουν τόσο η τέχνη

	<p>όσο και η αρχιτεκτονική,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις κεντρικές μορφολογικές και εννοιολογικές κατηγορίες της υπό εξέταση περιόδου, • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική τους αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος και • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες, μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Οι διαλέξεις «Ψυχρός Πόλεμος και Ιδεολογία στην Τέχνη και την Αρχιτεκτονική» εστιάζουν στην πολιτισμική και πολιτική δύναμη της τέχνης και της αρχιτεκτονικής. Συγκεκριμένα, στους τρόπους με τους οποίους η τέχνη και η αρχιτεκτονική έγιναν εργαλείο πολιτικής προπαγάνδας κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου – του πολέμου που διεξάχθηκε κυρίως με «άλλα» μέσα. Εξετάζει το πώς η τέχνη ως μια πρακτική στην οποία ο πολιτισμός έχει αποδώσει τη δυνατότητα για πνευματική ανάπλαση, από τη μια χρησιμοποιήθηκε ως μέσο προπαγάνδας αλλά και πώς, από την άλλη, εξέφρασε την ηχηρή αντίθεσή της στην καταπιεστική νέα συνθήκη αυτού του καθολικού Πολέμου. Εξετάζει το πώς η αρχιτεκτονική –μια πολιτισμική πρακτική που ήδη από το μεσοπόλεμο επέδειξε την ικανότητά της να απευθύνεται της μάζας–, έγινε εργαλείο προπαγάνδας, μεταφέροντας μηνύματα και επιβάλλοντας πρότυπα ζωής και κοινωνικής συνείδησης αλλά και το πώς και αυτή αντέδρασε σε αυτήν τη χρησιμοποίηση.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Αδαμοπούλου, Α., <i>Τέχνη και ψυχροπολεμική διπλωματία</i>, Αθήνα, University Studio Press, 2019 • Colomina, B. (επιμ.), <i>Cold War Hothouses: Inventing Postwar Culture, from Cockpit to Playboy</i>, New York, Princeton Architectural Press, 2004 • Colomina, B., <i>Domesticity at War</i>, Cambridge, MIT Press, 2007 • Crowley, D. και Jane Pavitt (επιμ.), <i>Cold War Modern: design 1945-1970</i>, London,

	<p>V&A Publishing, 2008</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κάλφα, Κ., <i>Αυτοστέγαση, Τώρα! Η αθέατη πλευρά της αμερικανικής βοήθειας στην Ελλάδα</i>, Αθήνα, Futura, 2019 • Lalaki, D., «The Cultural Cold War and the New Woman of Power. Making a Case based on the Fulbright and Ford Foundation in Greece», <i>Histoire@Politique</i>35 (2018) [διαθέσιμο στο: www.histoire-politique.fr] • Λιαλιούτη, Ζ., <i>Ο «άλλος» Ψυχρός Πόλεμος: Η αμερικανική πολιτιστική διπλωματία στην Ελλάδα, 1953-1973</i>, Ηράκλειο, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2019 • Platzer, M., <i>Cold War and Architecture: The Competing Forces that Reshaped Austria after 1945</i>, Ζυρίχη, Park Books, 2020 • Schuldenfrei, R. (επιμ.), <i>Atomic Dwelling: Anxiety, Domesticity, and Postwar Architecture</i>, Λονδίνο, Routledge, 2012 • Wharton, A. <i>Building the Cold War: Hilton International Hotels and Modern Architecture</i>, Σικάγο, University of Chicago Press, 2004
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Οι διαλέξεις δομούνται σε πέντε ενότητες, καθεμία από τις οποίες εξετάζει μια θεματική της περιόδου.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, καθώς και στην γραπτή εξέταση στο τέλος του εξαμήνου.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [51]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 617
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/auth/opencourses.php?fc=27
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑΣ:	ΚΑΤΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	krpandreopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα μελετά την ιστορία των εκθέσεων τέχνης και της επιμέλειάς τους έτσι όπως διαμορφώθηκαν από το 19ο έως και τον 21ο αιώνα. Βασικός στόχος είναι η ανάδειξη του επαγγέλματος του επιμελητή και η σύνδεσή του τόσο με την ιστορία και τη θεωρία της τέχνης όσο και με τους θεσμούς, την αγορά της τέχνης και την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> να γράφουν μια θεωρητικά καταρτισμένη και κριτική άποψη που θα μαρτυρά την εξοικείωση με τα κύρια ζητήματα (μορφολογικά, κοινωνικά κ.ά.) που αφορούν την ιστορία και τη θεωρία των εκθέσεων και της επιμέλειάς τους. Η συζήτηση θα ενθαρρυνθεί μέσα από επιτόπιες παρατηρήσεις

	<p>και συζητήσεις με επιμελητές/τριες,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν, μέσα από <i>study cases</i>, τους ρόλους και τη σημασία της επιμέλειας εκθέσεων και πώς αυτή ανακαθορίζει συνεχώς το λόγο περί τέχνης στο παγκόσμιο εικαστικό δίκτυο, • να κατανοούν γενικώς σε σχέση με τα ιδεολογικά, πολιτικά, οικονομικά ζητήματα που αφορούν ανά ιστορική περίοδο την επιμέλεια των εκθέσεων.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	KANENA
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα μελετά την ιστορία της εξέλιξης των εικαστικών εκθέσεων και τις πρακτικές επιμέλειάς τους, από το 19ο αι., στην «επιμελητική στροφή» στο τέλος του 20ού αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, προτείνει μια αφήγηση του τρόπου φροντίδας και ανάδειξης των συλλογών, από τη διαμόρφωση των πρώτων εθνικών μουσείων στην Ευρώπη και των ιδιωτικών εκθέσεων στην Αγγλία, στο άνοιγμα της αγοράς της τέχνης μέσω των γκαλερί, καθώς και τις σημαντικότερες εκθέσεις που σημάδεψαν ή και αναδιαμόρφωσαν την επιμέλεια εκθέσεων στον 20ό και 21ο αιώνα. Στη συνέχεια, μελετώνται παραδείγματα ιστορικών <i>documenta</i> και <i>biennale</i> που με το θεωρητικό και κοινωνικο-πολιτικό τους περιεχόμενο επανακαθόρισαν την εξέλιξη του αντικειμένου της επιμέλειας εκθέσεων.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Κανιάρη, Ασημίνα, <i>Το μουσείο ως χώρος της Ιστορίας της Τέχνης: Εκθέσεις, Συλλογές και η Τέχνη από τον 19ο στον 21ο αιώνα</i>, Γρηγόρη, 2013.</p> <p>Ζαχαροπούλου Κατερίνα, <i>Για τα πράγματα που λείπουν</i></p> <p>ALTSHULER, Bruce, <i>From Salon to Biennial. Exhibitions that Made Art History, Volume I: 1863-1959</i>, New York, Phaidon, 2008.</p> <p>- <i>Volume II: 1962-2002</i>, Νέα Υόρκη, Phaidon, 2013</p> <p>BALZER, David, <i>Curationism. How curating took over the art world and everything else</i>, Pluto Press, 2015.</p> <p>BUCHLOCH, H. D., <i>Art since 1900. Modernism, Antimodernism, Postmodernism</i>, Thames and Hudson, London, 2004.</p> <p>FERGUSON, Bruce W., GREENBERG Reesa, NAIRNE Sandy, <i>Thinking About Exhibitions</i>, London, Routledge, 1996.</p> <p>GREEN, Charles, GARDNER, Anthony, <i>Biennals, Triennals and documenta: The exhibitions that created contemporary art</i>, Willey Blackwell, 2016.</p> <p>HASKELL, Francis, <i>The ephemeral Museum. Old Masters</i></p>

paintings and the rise of art exhibition, Yale University, 2000.

HAXTHAUSEN Charles W., *The Two Art Histories: The Museum and the University* (Clark Studies in the Visual Arts), Yale University Press, 2003.

HOFFMANN Jens, *(Curating) From Z to A*, JRP Editions, 2019.

LESAGE, Dieter, *Art, Research and Politics: Essays in Curatorial Criticism (1999-2014)*, Βρυξέλλες, 2014.

MARTINI, Federica, MARTINI, Vittoria, *Just Another Exhibition: Histories & Politics of Biennals*, Milan, Postmediabooks, 2011.

OBRIST, Hans Ulrich, *A brief history of curating*, Jrp Ringier, 2008.

O' DOHERTY, Brian, *Inside the Wide Cube. The Ideology of the Gallery Space*, University of California Press, 2000.

O' NEILL, Paul, "The Curatorial turn: From Practice to discourse", *Issues in Curating Contemporary Art and Performance*, Bristol, Intellect, 2007, p. 13-28.

PARCOLLET, Remi, SZACKA, Léa-Catherine, «Écrire l'histoire des expositions: réflexions sur la constitution d'un catalogue raisonné d'expositions», in *Culture & Musées*, n° 22, 2013, p. 137-162.

SMITH Terry, *Thinking Contemporary Curating*, New York, Independent Curators International, 2012.

STEEDS Lucy et al., *Making Art Global, Part 2: Magiciens de la Terre, 1989*, Exhibition Histories, 2013.

SCHUBERT, Karsten, *The Curator's Egg: the Evolution of the Museum Concept from the French Revolution to the Present Day*, London, One-Off Press, Christie's Books, 2000.

KANIAPH Ασημίνα, *Το Μουσείο ως χώρος της Ιστορίας της Τέχνης: Εκθέσεις, συλλογές και η Τέχνη από τον 19ο στον 21ο αιώνα*, Αθήνα, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2013.

ΚΑΡΑΜΠΑ, Ελπίδα, "Curating": Απόψεις για την επιμελητική δράση, Futura, 2005.

Κριτική + Τέχνη, Τεύχος 4: "Το έργο της Επιμέλειας", AICA Hellas, 2011.

Ο φιλόσοφος και ο επιμελητής. Ένας διάλογος με τον Ζαν-Φρανσουά Λυστάρ, μτφ. Παναγιώτης Παπαδόπουλος,

	Principia, 2011.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση στην τάξη σε συνδυασμό με στοχευμένες επισκέψεις σε εκθεσιακούς χώρους (μουσεία, γκαλερί κλπ.) / Χρήση και γνωριμία με ψηφιακά εργαλεία για περιήγηση σε μουσεία και διαδικτυακές συλλογές.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με γραπτή κριτική έκθεσης που έχει επιλέξει ο φοιτητής/τρια να ασχοληθεί (30%), τη συνολική παρουσία στη διάρκεια του εξαμήνου (10%) και την τελική γραπτή ή προφορική τελική εξέταση του μαθήματος (60%).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [52]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	ΠΡΑ
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=http%3A%2F%2Fwww.aht.asfa.gr%2Findex.php%2F2015-10-17-21-00-38%2Fproptyxiako-tmimatos-th-is-te%2F2015-10-17-20-59-18%2F1590-odigos-praktikis-askisis%2Ffile%3Fforce_download%3D1
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ, επικουρία: ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο της πρακτικής άσκησης είναι η επαφή με την αγορά εργασίας σε συναφή επαγγελματικά περιβάλλοντα και στόχος η ανάπτυξη σχετικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Τα μαθησιακά αποτελέσματα της πρακτικής άσκησης συνίστανται: <ul style="list-style-type: none"> • στην ουσιαστική σύνδεση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τους εν δυνάμει χώρους / τομείς απασχόλησης των φοιτητών, • στην εξοικείωση των φοιτητών με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας και στην απόκτηση εργασιακής εμπειρίας συναφούς με το αντικείμενο σπουδών τους, • στον εμπλουτισμό των γνώσεων των φοιτητών, • στην ενίσχυση των επαγγελματικών και επικοινωνιακών τους δεξιοτήτων και

	<ul style="list-style-type: none">στην εδραίωση της σύνδεσης του Τμήματος ΘΙΣΤΕ με την αγορά εργασίας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [53]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 906
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΙΧΑΗΛ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ [ανάθεση], υπεύθ. καθηγήτρια: ΝΑΥΣΙΚΑ ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	mdoulgeridis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι εφαρμογές των νέων τεχνολογιών στον πολιτισμό και ο στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με αυτές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του σεμιναρίου, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> • να εισάγουν την αισθητική αυτογνωσία μέσα από τη μελέτη και παρατήρηση πινάκων με τη χρήση τεχνολογιών πέραν της οπτικής εμπειρίας, • να αξιολογούν κριτικά τους εξωτερικούς παράγοντες που συμβάλλουν στη διαμόρφωση των τελικών αντιλήψεων,

	<ul style="list-style-type: none"> • να εφαρμόζουν βασικές αρχές της έρευνας, ανάλυσης, σύνθεσης και κριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών, εργαλείων και τεχνικών και • να αντιληφθούν τη σημασία της συνεργασίας όλων των ειδικοτήτων που συμβάλλουν στην αξιολόγηση ενός έργου τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Καινοτόμες προσεγγίσεις ερμηνείας των έργων τέχνης.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Χατζηδάκη Μανόλη, «Χρονολογημένη βυζαντινή εικόνα στην Μονή Μεγίστης Λαύρας», Βυζάντιον – Αφιέρωμα στον Ανδρέα Ν. Στράτο, Ανάπτυπον, τόμος Ι, Αθήναι, 1986. • Βερροϊόπουλου Ιωάννη, Νικάκη Κωνσταντίνου, Παναγιωτόπουλου Βασιλείου, «Προσέγγιση δύο ελαιογραφιών με προηγούμενες επεμβάσεις συντήρησης. Μελέτη της κατάστασης διατήρησής τους και προβληματισμοί αποκατάστασης» (πτυχιακή εργασία). Εισήγηση: Ασημάκου Φλωρεντία. ΤΕΙ Αθήνας, Τμήμα Συντήρησης Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων, Αθήνα, 1996. • Διαμαντή Γεωργίου, «Τελέρα του 19ου αιώνα» (πτυχιακή εργασία). Υπεύθυνος καθηγητής: Άγγελος Ξένος. Σχολή Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών – Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων & Έργων Τέχνης, Αθήνα, Οκτώβριος 1996. • Καλαμίτση Αγγελικής, «Μελέτη της τεχνικής των καλλιτεχνών Πολυχρόνη Λεμπέση, Ιωάννη Δούκα και Νικολάου Γύζη – Προβλήματα συντήρησης των έργων τους 'Κουλουριώτισσα', 'Βασίλισσα Αμαλία' και 'Σύνθεση' αντίστοιχα». ΤΕΙ Αθήνας, Ιούνιος 1995. • Κατερίνας Χαριάτη-Σισμάνη, Μαθητεύοντας κοντά στον Μπουζιάνη, προλογίζουν Μιχάλης Πατσαϊωάννου, Γιώργος Πετρής, εκδ. Μπάστα-Πλέσσα, Αθήνα, Αύγουστος 1985. • Μαρίνου Καλλιγά, Νικόλαος Γύζης, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, 1981. • Βλάσση Δημήτρη, «Γ. Ν. Ροϊλός – Πρακτικές εφαρμογές συντήρησης και τεκμηρίωσης», ΤΕΙ Αθήνας / Σχολή Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών, Τμήμα Συντήρησης Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων. Εισηγητής: Τάσος Κουτσούρης. Αθήνα, Μάιος 1994. • «Εφαρμογές της ανάλυσης και επεξεργασίας εικόνας στην επιστήμη και την τέχνη», Ελληνογαλλικός Επιστημονικός και Τεχνικός Σύνδεσμος, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Αθήνα, 5 Οκτ. 1987. • Ερωφίλης Κοκόζογλου, Θεοδώρας Βενέζη, «Προβλήματα συντήρησης ζωγραφικών έργων

	<p>σε χαρτί – Τεχνικές Ζωγραφικής πάνω σε χαρτί» (πτυχιακή εργασία). Εισηγητής: Κωνσταντίνος Χούλης. ΤΕΙ Αθήνας, Σχολή Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών – Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων & Έργων Τέχνης. Αθήνα, Ιούνιος 1999.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ακαδημία Αθηνών – Κέντρο Έρευνας της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Τέχνης, «Μνήμη Μανόλη Χατζηδάκη – Εικόνες της Ζακύνθου», Ακαδημία Αθηνών, 23 Φεβρουαρίου 1999. Αθήνα, 1999. • Μαμαλάκη Μαρίας, Τρομπέτα Μαρίας-Γερασιμίνας, «Συντήρηση αμφιπρόσωπης εικόνας του Μουσείου Αγίων Πατέρων Κέρκυρας» (πτυχιακή εργασία). ΤΕΙ Αθήνας, Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών-Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης». Εισηγητής: Ι. Γκερέκος. Αθήνα, 1999. <p>[εκτενής βιβλιογραφία μαθήματος διαθέσιμη]</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ με χρήση τεχνολογιών, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ ύστερα από συνεννόηση με τους φοιτητές, ΟΜΙΛΙΕΣ από διακεκριμένους επιστήμονες σχετικά με το αντικείμενο του σεμιναρίου.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ -κατά τα προβλεπόμενα σχετικά με τα σεμινάρια- και ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ για την τελική βαθμολόγηση των φοιτητών.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [54]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΡΧΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 909
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΛΑΤΣΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	dvalatsou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η αποκαλούμενη ψηφιακή στροφή στις ανθρωπιστικές επιστήμες και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με την εν λόγω συζήτηση στο πλαίσιο των ιστορικών, αρχειονομικών και μουσειολογικών σπουδών.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να περιγράφουν τα χαρακτηριστικά της ψηφιακής στροφής στις ιστορικές, αρχειονομικές και μουσειολογικές σπουδές,• να προσδιορίζουν συναφείς έννοιες, όπως "ψηφιακότητα", "ψηφιακή αφήγηση",• να ταξινομούν τη βασική βιβλιογραφία στο εν λόγω πεδίο και• να αξιολογούν τα υπό εξέταση θέματα μέσα από την παρουσίαση και ανάλυση παραδειγματικών ψηφιακών αρχείων και μουσειακών εκθέσεων/συλλογών στο διαδίκτυο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ Χρειάζεται γνώση της αγγλικής γλώσσας.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο πλαίσιο του μαθήματος θα μελετηθούν αρχεία και μουσεία στα σύγχρονα ψηφιακά συμφραζόμενα. Η ψηφιακή στροφή στα αρχεία και στα μουσεία την εποχή του Web 2.0 αποτελεί ταυτόχρονα τεχνολογική και

	<p>πολιτισμική μετάβαση σε μεθόδους και πρακτικές εξοικείωσης με το παρελθόν και τον πολιτισμό οι οποίες χαρακτηρίζονται από την ενεργητική συμμετοχή του σύγχρονου υποκειμένου στην παραγωγή και επικοινωνία ιστορικής και πολιτισμικής πληροφορίας και περιεχομένου. Θα διερευνηθούν οι τρόποι με τους οποίους η ψηφιακή τεχνολογία (ενδεικτικά: υπολογιστικές υποδομές, βάσεις δεδομένων, διαδίκτυο) αφενός επιδρά και αλλάζει την έννοια και τη λειτουργία του αρχείου, αφετέρου μετασχηματίζει το σύγχρονο μουσείο τόσο σε επίπεδο μουσειολογικού σχεδιασμού και οργάνωσης, όσο και σε επίπεδο διαχείρισης και διάχυσης μουσειακών πολιτιστικών εγχειρημάτων στο ευρύ κοινό. Θα μελετηθούν ζητήματα όπως η ιστορία και ο πολιτισμός ως βιωμένη εμπειρία, ο ψηφιακός πολιτισμός και η παραγωγή ψηφιακών προϊόντων με ιστορικό και πολιτισμικό περιεχόμενο, η δημόσια ιστορία και σύγχρονες πρακτικές, ο πληθοπορισμός, που σηματοδοτούν μια τομή μεταξύ θεωρίας και πρακτικής ενώ ταυτόχρονα αναδεικνύουν μια νέα στροφή στη συμμετοχικότητα στην παραγωγή και διάχυση της γνώσης. Θα δοθεί έμφαση, μεταξύ άλλων, τους εξής άξονες: παρουσίαση εξελικτικών φάσεων-περιόδων της ψηφιακής ιστορίας, βασικές έννοιες της ιστορικής επιστήμης στην ψηφιακή εποχή, αρχαιακή επιστήμη και ψηφιακότητα, ψηφιακά εκθέματα, ζητήματα ψηφιακού μουσειολογικού σχεδιασμού, ψηφιακές αφηγήσεις ιστορικού και πολιτισμικού περιεχομένου, δημόσια ιστορία κ.ά.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cauvin, Thomas, <i>Public History</i>, New York: Routledge, 2016. • Cohen, Daniel J., & Roy Rosenzweig. <i>Digital History: A Guide to Gathering, Preserving and Presenting the Past on the Web</i>. Philadelphia, Pennsylvania: University of Pennsylvania Press, 2005. • Gold, Matthew K., (Ed.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2012. • Gold, Matthew K. και Lauren F. Klein (Eds.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2016. • Parry, Ross (Ed.), <i>Museums in a Digital Age</i>, New York: Routledge, 2010. • Rosenzweig, Roy & DavidThelen, <i>The Presence of the Past. Popular Usesof History in American Life</i>, New York: Columbia University Press, 1998. • Samuel, Raphael, <i>Theatres of Memory: Past and Present in Contemporary Culture</i>, London: Verso, 2012. • Sayer, Faye, <i>Public History (A Practical Guide)</i>, London: Bloomsbury, 2015. • Simon, Nina, <i>The Participatory Museum</i>, Santa Cruz, California: MUSEUM 2.0, 2010. • Weller, Toni (Ed.), <i>History in the Digital Age</i>, Oxford: Routledge, 2013. • Μπιλάλης, Μήτσος, <i>Το παρελθόν στο δίκτυο. Εικόνα, τεχνολογία και ιστορική κουλτούρα στη σύγχρονη Ελλάδα (1994-2005)</i>, Αθήνα: Historein, ΕΚΤ/ΕΙΕ, 2015. • Μπούνια, Αλεξάνδρα, Ν. Νικονάνου, Μ. Οικονόμου, <i>Η τεχνολογία στην υπηρεσία της πολιτισμικής κληρονομιάς</i>, Αθήνα: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ & ΣΙΑ ΟΕ, 2008. • MacDonald, Sharon (επίμ.), <i>Μουσείο και Μουσειακές Σπουδές. Της πλήρης οδηγός</i>, Αθήνα: ΠΙΟΠ, 2012. • Παπατασικουράκης, Χρήστος και Ανέστης Σίτας, <i>Από τη βιβλιοθηκονομία στην επιστήμη της πληροφόρησης</i>,

	Αθήνα: Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ – Κ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ Ο.Ε., 2005.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> - <i>ΔΙΑΛΕΞΗ</i>: με χρήση υλικού αναρτημένου στο eclass (επιστημονικά κείμενα κ.ά.), παρουσιάσεις powerpoint, χρήση προβολέα για προβολή βίντεο ή/και οπτικοακουστικών αρχείων, παρουσίαση και ανάλυση παραδειγμάτων DH projects, κ.ά. - <i>ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ</i>: ανάλυση επιστημονικών κειμένων και της σχετικής βιβλιογραφίας (στην ελληνική και αγγλική γλώσσα). Ζητείται από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές να παρουσιάσουν προφορικά στην τάξη ένα από τα υπό μελέτη κείμενα ή DH projects. - <i>ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ</i>: προβλέπεται η διοργάνωση 2 έως 4 επισκέψεων σε αρχεία και μουσειακές εκθέσεις που θα αποτελέσουν κατάλληλα παραδείγματα για την ενίσχυση και εμπέδωση των θεμάτων υπό εξέταση. - <i>ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ</i>: ανάθεση θέματος, οδηγίες, βιβλιογραφία, παρακολούθηση.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	α/ Υποχρεωτική ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στο σεμινάριο, β/ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ στην τάξη, γ/ ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (περίπου 3.000 λέξεις συμπεριλαμβανομένων βιβλιογραφίας και υποσημειώσεων).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [55]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 712
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΕΡΗΝΑΚΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nerinakis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα εστιάζει στην επίδραση των επιστημονικών εξελίξεων πάνω στη σύγχρονη τέχνη και την αισθητική, διερευνώντας διαφορετικές πτυχές αυτής της πολύπλοκης σχέσης. Πολλοί καλλιτέχνες συνεργάζονται με επιστήμονες, όπως στην περίπτωση του William Kentridge και του φυσικού Peter Gallison, ενώ πολλές επιστήμες συνιστούν βάση για νέες τοποθετήσεις στην αισθητική θεωρία, όπως η επίδραση της ψυχολογίας Γκεστάλτ στην αισθητική της δημιουργικής όρασης και των νευροεπιστημών στην ανάπτυξη της νευρο-αισθητικής. Διερευνώνται επίσης οι επιδράσεις των νέων γενετικών και τεχνολογικών εξελίξεων στη βιοτέχνη (bioart), της ιατρικής (πλαστική χειρουργική, μεταμοσχεύσεις) στην προσθετική τέχνη, της εικονικής πραγματικότητας αλλά και της

	<p>επιστημονικής φαντασίας στις εικαστικές τέχνες και στον κινηματογράφο. Έμφαση δίδεται στις φιλοσοφικές και θεωρητικές συζητήσεις που αφορούν τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, τη ζωή και το σύμπαν, καθώς και σε κριτικές προσεγγίσεις που αφορούν τη σχέση επιστήμης και τέχνης/αισθητικής.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να έχουν εποπτική εικόνα της εξέλιξης της μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης και των επιστημών των αντίστοιχων εποχών, • να εξοικειωθούν αφενός με μεθόδους ανάλυσης και αφετέρου με τρόπους προσέγγισης σύνθετων αισθητικών και επιστημονικών ζητημάτων, • να καλλιεργήσουν κριτική δυνατότητα αναφορικά με τα επίδικα ζητήματα ανάμεσα στην καλλιτεχνική πρακτική και την επιστημονική έρευνα, • να κατανοούν τη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη σε σχέση με σύγχρονες επιστημονικές θεωρίες, • να αντιλαμβάνονται τόσο το διακριτό χαρακτήρα όσο και τα υβριδικά σημεία τομής μεταξύ τέχνης και επιστήμης σε επίπεδο οντολογίας, μεθόδων, εργαλείων και σκοπών, αλλά και την ανάγκη συνεργασίας καλλιτεχνών και επιστημόνων για τη διεύρυνση των ανθρώπινων δυνατοτήτων, • να κατανοήσουν τα βασικά μεθοδολογικά προβλήματα στην έρευνα της τέχνης και της αισθητικής, όπως αυτά διαμορφώνονται σε αλληλεπίδραση με πεδία των επιστημών.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγική διάλεξη: Η τέχνη, η επιστήμη και ο χώρος ανάμεσά τους. 2. Τέχνη και Επιστήμη: Η συμβολή τους στη διαμόρφωση της σύγχρονης αισθητικής και η σημασία της (μη) ύπαρξης ορίων. 3. Η ένταση ανάμεσα στο φυσικό και το αναπαριστώμενο. 4. Κατασκευάζοντας το φυσικό και ανακαλύπτοντας το τεχνητό: Πόσο φυσική είναι η φύση μας και πόσο τεχνητές είναι οι δημιουργίες μας; 5. Αντικειμενικοποίηση: Πώς η αντικειμενικότητα διαμορφώνει τα υποκείμενα; 6. Πειραματική μορφολογική ψυχολογία και δημιουργική όραση στη σύγχρονη τέχνη. 7. Σώματα, ιστοί και βιοτέχνη: Η αισθητική της σωματικότητας και

	<p>της ρομποτικής.</p> <p>8. Βιολογικοποίηση του αισθητικού: Επιστημονικές και κοινωνικοπολιτικές διαστάσεις της Νευροαισθητικής.</p> <p>9. Η απώλεια και η επανάκτηση της απεικόνισης: Το μέλλον της αναπαράστασης.</p> <p>10. Συμπεράσματα: Προκλήσεις, Κίνδυνοι, Προοπτικές.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>[Από τα ποικίλα συγγράμματα της πρόσθετης ενδεικτικής βιβλιογραφίας θα επιλεγθούν και δοθούν σχετικά αποσπάσματα και μέσω διδακτικού μετασχηματισμού και μετάφρασης του πρωτογενούς υλικού από τον διδάσκοντα, όπου κρίνεται απαραίτητο, θα μετατραπεί το υλικό σε μορφή κατανοητή για όλες/ους τις/ους φοιτητές/ριες.]</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Σειρά διαλέξεων σχετικά με τις θεματικές του μαθήματος και ανάγνωση αποσπασμάτων από τα αντίστοιχα κομβικά φιλοσοφικά, αισθητικά και επιστημονικά κείμενα. • Διδασκαλία με χρήση διαφανειών και προβολή φωτογραφιών και βίντεο. • Αξιοποίηση πλατφόρμας eClass. Συμπερίληψη στην πλατφόρμα σημειώσεων από τις διαλέξεις, πρόσθετου βιβλιογραφικού υλικού, συνδέσμων από διαδικτυακές πηγές. • Αποστολή αποσπασμάτων κειμένων αισθητικής φιλοσοφίας και των κύριων επιστημών και διαμόρφωση ενός αρχείου κειμένων προς συζήτηση και ανταλλαγή επιχειρημάτων. • Εκπαιδευτική επίσκεψη σε μουσείο ή/και γκαλερί, σχετική με τις θεματικές των διαλέξεων. • Παραγωγή νέου εκπαιδευτικού υλικού [κείμενα, σημειώσεις, οπτικοακουστικό υλικό] για την διδασκαλία του μαθήματος. • Παρουσιάσεις φοιτητριών/ών (ατομικές ή ομαδικές) σχετικές με τα ζητήματα που αναδεικνύονται στις θεματικές των διαλέξεων.
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα βαθμολογηθούν με βάση τις τελικές γραπτές ή προφορικές εξετάσεις και τις εργασίες που θα κληθούν να συγγράψουν. Σημαντικό ρόλο στην τελική διαμόρφωση του βαθμού θα παίξει και η ενεργή, αναλυτική και κριτική, συμμετοχή τους στα μαθήματα.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [56]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 226
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	7ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	--
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΧΑΡΑ ΚΟΛΟΚΥΘΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	charakolokytha@aol.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα έχει τη μορφή σεμιναρίων και αποσκοπεί στην εξοικείωση προπτυχιακών φοιτητών με τη νεοελληνική τεχνοκριτική από τα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι τα τέλη του 20ού. Εξετάζονται διεξοδικά δείγματα νεοελληνικής τεχνοκριτικής με στόχο τη μελέτη της κριτικής υποδοχής της νεοελληνικής τέχνης αλλά και της πρόσληψης των νεωτερισμών του ευρωπαϊκού μοντερνισμού από τους Έλληνες καλλιτέχνες και τεχνοκρίτες.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">▪ να γνωρίζουν την παράδοση της τεχνοκριτικής στην Ελλάδα,▪ να αναγνωρίζουν τις όψεις της νεοελληνικής τεχνοκριτικής σε όλες τους τις εκφάνσεις,▪ να προσεγγίζουν και να ερμηνεύουν τα τεχνοκριτικά κείμενα στην ιστορική και εθνική τους διάσταση,▪ να κατανοούν το ιδεολογικό και αισθητικό υπόβαθρο της τεχνοκριτικής στην Ελλάδα,

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ να εντοπίζουν και να μελετούν κριτικά τις διεθνείς επιρροές στην ελληνική τέχνη και τεχνοκριτική, ▪ να αναγνωρίζουν κάποιους από τους σημαντικότερους Έλληνες τεχνοκρίτες και καλλιτέχνες.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Το σεμινάριο θα επικεντρωθεί στη μελέτη, συζήτηση και σχολιασμό μιας σειράς κειμένων, τεχνοκριτών και φαινομένων που χαρακτηρίζουν την νεοελληνική τεχνοκριτική και μιας σειράς έργων τέχνης και καλλιτεχνών που την απασχολούν. Η συζήτηση δομείται με βάση τις ακόλουθες ενότητες: την καθιέρωση της τεχνοκριτικής στα τέλη του 19ου αιώνα, τη θεσμοποίηση της στις αρχές του 20ού αιώνα, τη γαλλοκεντρική προσέγγιση και την ελληνοκεντρική ιδεολογία της τεχνοκριτικής του μεσοπολέμου, τις κριτικές έριδες γύρω από την αφαίρεση και τα αδιέξοδα της τεχνοκριτικής του μεταμοντέρνου. Θα εξεταστούν διεξοδικά οι καλλιτεχνικοί θεσμοί της υπό εξέταση περιόδου και ο θεσμικός ρόλος της τεχνοκριτικής, η συγγραφική ταυτότητα (λογοτέχνες, συγγραφείς, δημοσιογράφοι, αρχαιολόγοι, βυζαντινολόγοι, φιλότεχνοι, φιλόσοφοι, καλλιτέχνες κλπ.), οι αισθητικοί προσανατολισμοί και οι παράγοντες διαμόρφωσης της ταυτότητας του Έλληνα τεχνοκρίτη, η διάδραση ποίησης και ζωγραφικής στον κριτικό λόγο του 19ου αιώνα, η πρόσληψη του Νεορομαντισμού, οι εικαστικές μεταφορές στη λογοτεχνία, το εικαστικό ιδίωμα του Αισθητισμού, ο ελληνοκεντρισμός και η παράδοση, ο γαλλοκεντρισμός της προοδευτικής τεχνοκριτικής της περιφέρειας, η πρόσληψη του Ευρωπαϊκού μοντερνισμού, οι ιδεολογικοί προσανατολισμοί και η κριτική της στρατευμένης τέχνης και της αφαίρεσης, οι μεταμορφώσεις και η επιτακτική ανάγκη επαναπροσδιορισμού της ταυτότητας της τεχνοκριτικής του μεταμοντέρνου.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Ευγένιος Μαθιόπουλος, <i>Η Τέχνη Πτεροφυεί εν Οδύνη. Η Πρόσληψη του Νέο-Ρομαντισμού στην Ελλάδα</i>, Αθήνα, Ποταμός, 2005. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 7334</p>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>Έλενα Χαμαλίδη, <i>Ιστορίες στο Μεταίχμιο. Μοντερνισμός και πραγματικότητα στην μεταπολεμική ελληνική τέχνη</i>, Αθήνα, Μέλισσα, 2020.</p> <p>Αρετή Αδαμοπούλου, <i>Τέχνη και Ψυχροπολεμική διπλωματία. Διεθνείς εικαστικές εκθέσεις στην Αθήνα (1950-1967)</i>, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2019.</p> <p>Ειρήνη Γερογιάννη, <i>Η περφόρμανς στην Ελλάδα, 1968-1986</i>, Αθήνα, future, 2019.</p> <p>Μαρκέλλα-Ελπίδα Τσίχλα, <i>Η λογοκρισία στην τέχνη. Περιπτώσεις λογοκρισίας στην μεταπολεμική ελληνική τέχνη</i>, Αθήνα, Βάνιας, 2019.</p> <p>Γιάννης Κολοκοτρώνης, <i>Με το Βλέμμα και τη Σκέψη. Κείμενα για την Τέχνη και τους Καλλιτέχνες (1987-2014)</i>, Αθήνα, Μέλισσα, 2015.</p> <p>Μιλτιάδης Παπανικολάου, <i>Το κίτρινο βιβλίο. Θέματα ιστορίας και κριτικής τέχνης</i>, Αθήνα, Βάνιας, 2014.</p> <p>Βασίλης Φιοραβάντες, <i>Κριτική Θεωρία της Μοντέρνας Τέχνης</i>, Αθήνα, Επίκεντρο, 2011.</p> <p>Ευγένιος Μαθιόπουλος (επιμ.), Γιώργος Πετρής, <i>Τεχνοκριτικά Κείμενα, 1953-1986</i>, Αθήνα, ΠΕΚ, 2008.</p> <p>Σοφία Ντενίση (επιμ.), <i>Η Γυναικεία Εικαστική και Λογοτεχνική Παρουσία στα Περιοδικά Λόγου και Τέχνης (1900-1940)</i>, Αθήνα, Gutenberg, 2008.</p>

	<p>Χαράλαμπος Καράογλου, <i>Περιοδικά τέχνης και λόγου, 1901-1940</i>, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2002-2007.</p> <p>Κώστας Μπαρουτάς, <i>Ο Σοσιαλιστικός Ρεαλισμός στην Ελληνική τέχνη. Κοινωνικό όραμα και αισθητικοί συμβιβασμοί</i>, Αθήνα, Οίστρος, 2006.</p> <p>Λίνα Παπαϊωάννου (επιμ.), <i>Με τα μάτια που βλέπουν. Κριτικά κείμενα της Βεατρίκης Σπηλιάδη για την Τέχνη</i>, Αθήνα, Gema, 2006.</p> <p>Ηλίας Ηλίου, <i>Κριτικά Κείμενα για την Τέχνη, 1925-1937</i>, Αθήνα, Θεμέλιο, 2005.</p> <p>Ευγένιος Μαθιόπουλος, <i>Η Τέχνη Πτεροφυεί εν Οδύνη. Η Πρόσληψη του Νέο-Ρομαντισμού στην Ελλάδα</i>, Αθήνα, Ποταμός, 2005.</p> <p>Μιλτιάδης Παπανικολάου, <i>Το κόκκινο τετράγωνο. Θέματα ιστορίας και κριτικής τέχνης</i>, Αθήνα, Βάνιας, 2005.</p> <p>Μιλτιάδης Παπανικολάου, <i>Το μπλε άλογο. Θέματα ιστορίας και κριτικής τέχνης</i>, Αθήνα, Βάνιας, 2004.</p> <p>Άγγελος Δεληβορριάς (επιμ.), <i>Μαρίνος Καλλιγάς, Τεχνοκριτικά, 1937-1982</i>, Αθήνα, Άγρα, 2003.</p> <p>Νίκος Χατζηνικολάου, Ευγένιος Μαθιόπουλος (επιμ.), <i>Η Ιστορία της Τέχνης στην Ελλάδα</i>, Αθήνα, ΠΕΚ, 2003 (κείμενα των Μάλαμα, Μπίκα, Κιλεσοπούλου, Μαυρομάτη, Ζία, Μαθιόπουλου, Λοιζίδη).</p> <p>Μαρία Αναγνωστοπούλου, 'Ο Μανόλης Χατζηδάκης και η τεχνοκριτική,' <i>Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας</i>, τ. ΚΒ', 2001, σελ. 39-44.</p> <p>Μανώλης Ανδρόνικος, <i>Κείμενα για την Τέχνη</i>, Αθήνα, AICA Hellas, 2001.</p> <p>Φωτεινή Κεραμάρη, <i>Ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου ως Πεζογράφος. Διήγημα – Χρονογράφημα – Ταξιδιωτικά κείμενα – Λογοτεχνική κριτική – Τεχνοκριτικό δοκίμιο</i>, Αθήνα, Εστία, 2001.</p> <p>Αρετή Αδαμοπούλου, <i>Ελληνική μεταπολεμική τέχνη. Εικαστικές παρεμβάσεις στο χώρο</i>, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2000.</p> <p>Αντώνης Κωτίδης, <i>Μοντερνισμός και 'παράδοση' στην ελληνική τέχνη του μεσοπολέμου</i>, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 1993.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Τρόπος παράδοσης: Διάλεξη • Χρήση ΤΠΕ • Προτζέκτορας – Η/Υ Βιβλιογραφία • Πηγές • Σημειώσεις – eClass • Σύγγραμμα – Εύδοξος</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Οι φοιτητές θα αξιολογηθούν με ερμηνευτικές ασκήσεις έκτασης 500 λέξεων και με την κριτική αποτίμηση του έργου ενός Έλληνα καλλιτέχνη της επιλογής τους με βάση τους αξιολογικούς άξονες της ελληνικής τεχνοκριτικής παράδοσης (έκτασης 1000 λέξεων).</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [57]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ: ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 001
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, υπεύθ. καθηγητής: ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ, εποπτεία διδακτικής άσκησης: ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΟΥΣΣΟΥ
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	aioannidis@asfa.gr / vroussou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αποσκοπεί στο να γίνει κατανοητή η διαδικασία νοηματοδότησης του υλικού και της φόρμας, της σωματικότητας του έργου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Ο φοιτητής θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">να κατανοεί και να αναγνωρίζει ότι μέσω του διπλού υλικό-φόρμα, ο καλλιτέχνης μας παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον εαυτό του και τον κόσμο. Κατά συνέπεια,

	<ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζει, • να ερμηνεύει και • να συγκρίνει τις κοσμοαντιλήψεις των καλλιτεχνών είτε ως συλλογικά υποκείμενα (άτομο-μονάδα) είτε ως ατομικά (άτομο-μονάδα).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η θεωρητική τοποθέτηση είναι η ίδια με αυτήν της Διδακτικής της Ιστορίας της Τέχνης με τη διαφορά ότι θα ασχοληθούμε με το ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ (Ιμπρεσιονισμό, Κυβισμό, Νταντά, Εξπρεσιονισμό...) και τη ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ, περίοδος όπου το υποκείμενο-δημιουργός είναι περισσότερο ατομικής υφής και λιγότερο συλλογικής.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	Διδακτική της Τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 10349 Έκδοση: 1/1993 Συγγραφείς: Λόρα Τσάπμαν ISBN: 960-211-393-6 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Ι. Δουβίτσας & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή παράδοσης και συζήτηση Για τη διδακτική άσκηση σε σχολεία, βλ. ΠΣ 20/21 και eClass.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [58]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 502
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΙΗ ΖΗΚΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Απέναντι από το αμφιθέατρο De Chirico
<u>Ώρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801288
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	fzika@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο-στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με τις βασικές θεωρητικές/φιλοσοφικές τοποθετήσεις πάνω στη διάκριση φύση-τέχνη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες,	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τις φιλοσοφικές καταβολές της έννοιας

<p>ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>του κήπου και της διαμόρφωσης τοπίου,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν τις νεότερες και σύγχρονες θεωρίες και διαμάχες περί διαμόρφωσης τοπίου και κήπου, • να κατανοούν την ανάδυση της διαμόρφωσης τοπίου και του κήπου ως μορφών τέχνης, • να συνδέουν την τέχνη του κήπου και της διαμόρφωσης τοπίου με πολιτικές της διαχείρισης της φύσης, την οικολογία, την περιβαλλοντική ηθική και αισθητική, • να διαμορφώνουν ένα θεωρητικό και κριτικό λόγο που αφορά τις διαφορετικές όψεις της καλλιτεχνικής διαχείρισης της φύσης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα πραγματεύεται τη σχέση τέχνης και φύσης μέσα από θεωρίες διαμόρφωσης τοπίου και κήπου που διατυπώθηκαν από το 17^ο αιώνα μέχρι σήμερα. Εξετάζονται επίσης ζητήματα πολιτικής του τοπίου και περιβαλλοντικής αισθητικής.</p> <p>Ενδεικτικές Ενότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η έννοια της φύσης. Διακρίσεις φύση-νόμος, φύση-τέχνη. • Η έννοια της καλλιέργειας. • Ο κήπος ως ετεροτοπία και διεπαφή μεταξύ ανθρώπου και φύσης. • Η ανάδυση του τοπίου κατά την Αναγέννηση. • Πολιτικές του τοπίου. • Οι μεταμορφώσεις της Αρκαδίας. • Διαμάχη Γαλλικού-Αγγλικού κήπου (17^{ος}-18^{ος} αιώνας). • Picturesque: η φύση σαν πίνακας. • Ιδιωτικός και δημόσιος κήπος / Το πάρκο. • Κήπος Ζεν / Ισλαμικός κήπος. • Η υποβάθμιση και η επαναφορά του κήπου στη νεότερη φιλοσοφία. • Η άνοδος της περιβαλλοντικής αισθητικής. • Land art (τέχνη της γης). • Σύγχρονες θεωρίες και διαμάχες.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Προτεινόμενα συγγράμματα: Φ. Ζήκα (επιμ.), <i>Εκδοχές του κήπου</i>, Εκδόσεις Νήσος, 2021 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 102074169.</p> <p>Ο. Μπακιρτζή, Γ. Τσαλικίδης, <i>Τοπία και κήποι των ανθρώπων</i>, Εκδόσεις Επίκεντρο, 2014 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 22767659.</p> <p>G. Simmel, J. Ritter, E.H. Gombrich, <i>Το τοπίο</i>, Ποταμός, 2004 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 3896.</p> <p>Ενδεικτική βιβλιογραφία: M. Conan (ed.), <i>Perspectives on Garden Histories</i>, Dumbarton Oaks, 1999 D. Cooper, <i>A Philosophy of Gardens</i>, Oxford University Press, 2006</p>

	<p>R. DeLue & J. Elkins (eds.), <i>Landscape Theory</i>, Routledge, 2008</p> <p>J. Dixon Hunt, <i>Greater Perfections: The Practice of Garden Theory</i>, Thames & Hudson, 2000</p> <p>M. Foucault, <i>Ετεροτοπίες και άλλα κείμενα</i>, Πλέθρον, 2012</p> <p>R.P. Harrison, <i>Gardens: An Essay on the Human Condition</i>, University of Chicago Press, 2008</p> <p>L. Impelluso, <i>Gardens in Art</i>, J. Paul Getty Museum, 2007</p> <p>C. Jencks, <i>Garden of Cosmic Speculation</i>, Frances Lincoln Publishers, 2005</p> <p>J. Kastner (ed.), <i>Nature</i>, Whitechapel Gallery/MIT Press, 2012</p> <p>M. Lailach, U. Grosenick (eds.), <i>Land art</i>, Taschen, 2007</p> <p>M. Miller, <i>The Garden as an Art</i>, State University of New York Press, 1993</p> <p>W.J.T. Mitchell (ed.), <i>Landscape and Power</i>, University of Chicago Press, 2002</p> <p>Κ. Μωραΐτης, <i>Το τοπίο, πολιτιστικός προσδιορισμός του τόπου</i>, Α. & Ι. Σιδέρης & Σία, 2014</p> <p>Κ. Μωραΐτης, <i>Η τέχνη του τοπίου</i>, http://repository.kallipos.gr/handle/11419/2621</p> <p>D. O' Brien (ed.), <i>Gardening. Cultivating Wisdom</i>, Wiley-Blackwell, 2010</p> <p>Ε. Πολυχρονάτου, <i>Έργα τέχνης μεγάλης κλίμακας στον αστικό και φυσικό χώρο: Από τη δεκαετία του '60 έως τον 21^ο αιώνα (διδακτορική διατριβή)</i>, ΑΣΚΤ, 2007</p> <p>T. Richardson & N. Kingsbury (eds.), <i>Vista: The Culture and Politics of Gardens</i>, Frances Lincoln Publishers, 2005</p> <p>T. Richardson & M. Schwartz, <i>Avant-Gardeners: 50 Visionaries of the Contemporary Landscape</i>, Thames & Hudson, 2008</p> <p>S. Ross, <i>What Gardens Mean</i>, Chicago University Press, 2001</p> <p>S. Schama, <i>Landscape and Memory</i>, Vintage Books, 1995</p> <p>R. Solnit, <i>As Eve Said to the Serpent: On Landscape, Gender and Art</i>, University of Georgia Press, 2003</p> <p>B. Tufnell, <i>Land art</i>, Tate Publishing, 2006</p> <p>T. Turner, <i>Garden History: Philosophy and Design 2000 BC – 2000 Ad</i>, Spon, 2005</p> <p>J. Wolschke-Bulmahn (ed.), <i>Nature and Ideology: Natural Garden Design in the Twentieth Century</i>, Dumbarton Oaks, 1997</p> <p>A.S. Weiss, <i>Unnatural horizons: paradox and contradiction in landscape architecture</i>, Princeton Architectural Press, 1998</p> <p>A.S. Weiss, <i>Zen landscapes: perspectives on Japanese gardens and ceramics</i>, Reaktion Books, 2013</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Διαλέξεις με χρήση Powerpoint.</p> <p>Χρήση υλικού αναρτημένου στο eClass (άρθρα, σημειώσεις).</p> <p>Ανάλυση και συζήτηση κειμένων κατά τη διάρκεια του μαθήματος.</p> <p>Επισκέψεις σε εκθέσεις ή/και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συναφείς προς το μάθημα.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ</p>	<p>Μικρές γραπτές ασκήσεις.</p> <p>Τελική γραπτή εξέταση.</p>

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Η παρουσία και η συμμετοχή στο μάθημα συνυπολογίζεται στην τελική βαθμολόγηση (χωρίς συγκεκριμένο ποσοστό).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [59]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 026
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΛΕΝΗ ΚΟΝΔΥΛΗ [ανάθεση]
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ekondyli@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα στοχεύει σε μια βασική γνώση και προβληματισμό σχετικά με τον αραβικό πολιτισμό, με το Ισλάμ, και την τέχνη που συνήθως αποκαλούμε ισλαμική. Αναπτύσσονται θέματα και τίθενται ερωτήματα σχετικά με την παρουσία των Αράβων στο χωροχρόνο, την ανάδειξη του Ισλάμ από τον 7ο αι. μ.Χ. και μετά, το εξαιρετικό πολιτιστικό υπόστρωμα της περιοχής όπου καλλιεργήθηκε ο αραβικός πολιτισμός, τα πολιτικά και ιδεολογικά ρεύματα που επηρέασαν την τέχνη, τη σχέση των εικαστικών με τις άλλες τέχνες στον αραβικό κόσμο, την ανάπτυξη της ισλαμικής κοσμοθεωρίας και αισθητικής. Η διδασκαλία γύρω από τα θέματα αυτά θα στηρίζεται στη μαρτυρία της τέχνης και γενικά του υλικού πολιτισμού της περιοχής της Μεσογείου και της ευρύτερης Μέσης Ανατολής.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες,	Η ιστορία τέχνης στον ισλαμικό κόσμο έχει να κάνει κυρίως με τον αραβικό πολιτισμό που θεσπίζει με τη γλώσσα του και

<p>ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>την ιστορική ανάπτυξή του από τον 7^ο αιώνα την εμφάνιση και ανάπτυξη του Ισλάμ. Ως εκ τούτου, οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τη σημασία του πολιτιστικού υποστρώματος στην ανάπτυξη της αισθητικής και την ερμηνεία της. <p>Το Ισλάμ, έχοντας επιβάλει ως ιερή την αραβική γλώσσα, καθιστά τη μελέτη του αραβικού πολιτισμού ιδιαίτερα σημαντική: ο συγκεκριμένος πολιτισμός (που αναπτύσσει διάλογο με την κτίση στην αραβική γλώσσα, δηλ τη γλώσσα του Κορανίου), είναι ο κατ' εξοχήν κλασικός πολιτισμός στο κέντρο της Ευρασίας. Συνεπώς, οι φοιτητές θα είναι σε θέση μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εκτιμούν το συγκεκριμένο πολιτισμό ως εκφραστή της θρησκείας του Ισλάμ (που τώρα πια επηρεάζει κόσμο έως τα πέρατα της γης), και • να αποτιμούν την πολιτική και γεωγραφική του ανάπτυξη, με το εμπόριο, τα ταξίδια και το σχεδόν μοναδικό κίνημα των μεταφράσεων, και τον τρόπο που τρέφεται και καλλιεργείται με αυτό που κάποιοι ονομάζουν 'δυτικό'. <p>Η λεγόμενη ισλαμική τέχνη έχει τη σημασία που της αποδίδεται στο δυτικό κόσμο, όπου βρίσκονται και περίφημες ισλαμικές συλλογές. Αυτονόητο λοιπόν πόσο σημαντικό για τους φοιτητές του Τμήματος να είναι σε θέση μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν με συγκροτημένο τρόπο αυτόν τον κόσμο και την τέχνη του.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πολιτισμός και αραβικός κόσμος. Αραβικός κόσμος πριν το Ισλάμ, επιρροές και ανάπτυξη του αραβικού κόσμου μετά το Ισλάμ. 2. Η θρησκεία του Ισλάμ. Σχέση της με τις θρησκείες και ανάπτυξη του Ισλάμ σε διάφορα πολιτιστικά υποστρώματα. 3. Ανεικονικότητα και εικονικότητα ανάμεσα στη θρησκεία, την αισθητική και την ιδεολογική ερμηνεία. 4. Άποψη για το μεγάλοκοσμο και τον μικρόκοσμο στην τέχνη, από την αρχιτεκτονική ως την καλλιγραφημένη σελίδα. 5. Ανάπτυξη της καλλιγραφίας, μεταξύ αισθητικής και θρησκείας. 6. Εποχή των Ομειαδών με κέντρο τη Συρία και το τοπικό πολιτιστικό υπόστρωμα. Δεσμοί, συγγένειες και επιδράσεις μεταξύ αραβικού και βυζαντινού στοιχείου. 7. Εποχή των Αββασιδών με κέντρο το Ιράκ και το ιρανικό υπόστρωμα. 8. Ανάπτυξη του αραβοϊσλαμικού στοιχείου στη Μεσόγειο, δεσμοί, συγγένειες και επιδράσεις μεταξύ Βορείου Αφρικής, Ανδαλουσίας και Σικελίας. 9. Επεξεργασία του χώρου, του φωτός, των υλικών μέσα στα πλαίσια παραγγελίας της τέχνης στο θρησκευτικό ή κοσμικό πλαίσιο. 10. Απόψεις για ζητήματα ισλαμικής αισθητικής σήμερα.

<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lewis, <i>Οι Άραβες στην Ιστορία</i>, Αθήνα 2000. • Ψυρούκης, Ν., <i>Αραβικός Κόσμος και Ελληνισμός</i>, Λευκωσία 1992. • Γιαννουλάτου, Αναστασίου, <i>Ισλάμ, Θρησκευολογική επισκόπηση</i>, Αθήνα 1975. • Μακρής, Γ., <i>Ισλάμ. Πεπιοθήσεις, πρακτικές και τάσεις</i>, Αθήνα 2004. • Rodinson, M., <i>Μωάμεθ</i>, Seuil, Paris 1994. • Arkoun, Mohammed, <i>La pensée arabe</i>, Paris, 2008. • Chebel, Malek, <i>Dictionnaire des symboles musulmans. Rites, mystique et civilisation</i>, Paris 1995. • Chebel, Malek, <i>L' imaginaire arabo-musulman</i>, Paris 1993. • Cook, Michael, <i>Studies in the Origins of Early Islamic Culture and Tradition</i>, Aldeshot, 2004. • Κονδύλη-Ματσούκου, Ε., <i>Εισαγωγή στη Λογοτεχνία των Αράβων</i>, Αθήνα 2017. • Arbel, Benjamin, (ed.), <i>Intercultural Contacts in the Medieval Mediterranean</i>, Tel Aviv University, 1996. • Houland, R., <i>Seeing Islam as other Saw it. A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam</i>, Princeton 1997. • Bosworth, C.E., <i>The Arabs, Byzantium and Iran. Studies in early Islamic history and culture</i>, Aldershot 1996. • Gutas, D., <i>Greek Thought, Arabic Culture, The Graeco-Arabic Translation Movement in Baghdad and Early Abbasid Society (2nd-4th/8th-10th centuries)</i>, New York 1998. • Papadopoulo, A., <i>L' Islam et l' art musulman</i>, Paris 1976. 2006. • Behrens-Abouseif, Doris, <i>Beauty in Arabic Culture</i>, Princeton 1999. • Bianca, Stefano, <i>Urban Form in the Arab World. Past and Present</i>, Zurich 2000. • Bier, Lionel, <i>Sasanian Palaces and their influence in early islamic architecture (1993)</i>. http://archnet.org/system/publications/contents/4659/original/DPC1263.pdf?1384786328 • Bloom, Jonathan and Blair, Sheila, <i>Islamic Arts</i>, London 1997, Μπλουμ Τζόναθαν και Σήλα Μπλερ. 2001. <i>Ισλαμικές Τέχνες</i>. Αθήνα: Καστανιώτης. • Brend, Barbara, <i>Islamic art</i>, Cambridge MA 1995. • Ettinghausen, Richard, Grabar, Oleg, Jenkins, Marilyn, <i>Islamic art and architecture 650-1250</i>, New Haven, Yale University Press 2001, New Haven 2001. • Ettinghausen, Richard, <i>Islamic art and archaeology: collected papers</i>, prepared and edited by Myriam Rosen-Ayalon, with an introduction by Oleg Grabar, 1984. • Grabar, Oleg, "Reflections on the Study of Islamic Art", <i>Muqarnas</i> I, 1983, σελ. 1-14. Του ίδιου, "From Utopia to Paradigms", <i>Minar, Architecture in</i>
--	---

	<p>Development, Singapore (1985), σελ. 41-45.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Grabar, Oleg, <i>The formation of Islamic art</i>, Yale University Press, New Haven 1973. • Guedson, Marie-Genevieve, Vernay-Nouri, Annie (dir.), <i>L' Art du livre arabe. Du manuscrit au livre d'artiste</i>, Paris 2001. • Hillenbrand, Robert, <i>Islamic Architecture. Form, function and meaning</i>, Edinburgh University Press, 1994. • Irwin, Robert, <i>Islamic Art</i>, New York, 1997. • Issam, El-Said, <i>Islamic art and architecture: the system of geometric design</i>; edited by Tarek El-Bouri & Keith Critchlow, general editor, Salma Samar Damluji, 1993. • Piotrovsky, M., <i>Earthly Beauty, Heavenly Art: The Art of Islam</i>, Aldershot 2000. • Μπούρας, Χαράλαμπος Θ., <i>Ιστορία της αρχιτεκτονικής. Αρχιτεκτονική στο Βυζάντιο, το Ισλάμ και τη δυτική Ευρώπη</i>, τόμος Β, Αθήνα 2001. <p><u>ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΥΛΕΣ:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • www.imarabe.org • www.medeabe.be • http://www.orient-mediterranee.com/spip.php?rubrique570 • http://guides.library.ubc.ca/islamic_art/journals • www.arabiccalligraphy.com • http://www.metmuseum.org/about-the-museum/museum-departments/curatorial-departments/islamic-art • http://www.metmuseum.org/about-the-museum/museum-departments/curatorial-departments/islamic-art/ruminations • http://www.metmuseum.org/learn/for-educators/publications-for-educators/art-of-the-islamic-world • https://www.youtube.com/watch?v=MCSRe3GMKgo (Οριενταλισμός, τέχνη και σχολιασμός) Arab civilization and its impact on the west, Abdullah Mohammad Sindi • https://www.radioislam.org/sindi/arab.htm • http://acc.teachmideast.org/ • http://acc.teachmideast.org/introduction.php?module_id=12 • http://www.brill.com/ • www.saudiaramcoworld.com • https://www.agakhanmuseum.org/
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα έχει δομηθεί με βάση ΤΡΙΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ, που έχουν τον εξής χαρακτήρα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • αναφορά στο χρονοδιάγραμμα (δλδ ιστορικά στοιχεία) και • σχέση της εξέλιξης του αραβικού πολιτισμού με τα αισθητικά προϊόντα του. <p>Ένα παράδειγμα: για να μιλήσει κανείς για την πρώτη φάση εξάρασης του αραβικού πολιτισμού, εννοείται ότι θα μιλήσει για γραφή, για θρησκεία και για τα πρώτα ισλαμικά</p>

	(θρησκευτικά) και κοσμικά μνημεία. Έτσι θα είναι εύκολο να καταλάβει κανείς το γιατί των μνημείων αυτών και να κατανοήσει τη θέση τους στο κόσμο.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [60]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 021
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΤΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kpapandreopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η μελέτη της ιστορίας και θεωρίας της μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης υπό το πρίσμα της εκθεσιακής δραστηριότητας, με έμφαση στις πρακτικές που υιοθετήθηκαν από τα μεγάλα κέντρα (Παρίσι, Νέα Υόρκη, Βερολίνο) στο τέλος του 19ου και στον 20ό αιώνα, αλλά και παγκόσμια, μέσω biennale ή documenta, έως και τον 21 ^ο αιώνα. Στόχος είναι να αποτιμηθεί η ιστορία και θεωρία των εκθέσεων σε σχέση με την ιστορία της τέχνης αλλά και να αναδειχθεί η σημασία τους τόσο στην ανανοηματοδότηση του έργου τέχνης και την εξέλιξη του κλάδου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none"> να κατανοούν τις έννοιες μοντέρνο / σύγχρονο / μουσείο / συλλογή και την ιστορικότητά τους,

	<ul style="list-style-type: none"> • να συζητούν, να διαβάζουν και να γράφουν σχετικά με τις εκθέσεις με μια κριτική άποψη που θα μαρτυρά την εξοικείωση με τα κύρια ζητήματα που αφορούν την ιστορία και τη θεωρία των εκθέσεων. Η συζήτηση θα ενθαρρυνθεί μέσα από θεωρητικές συζητήσεις σε συνδυασμό με επιτόπιες παρατηρήσεις σε εκθέσεις και μουσεία, • μέσα από <i>study cases</i> σημαντικών εκθέσεων, να κατανοούν τους ρόλους και τη σημασία της επιμέλειας εκθέσεων και το πώς αυτή καθορίζει το λόγο περί τέχνης στο παγκόσμιο εικαστικό δίκτυο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα μελετά την ιστορία και θεωρία της μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης υπό το πρίσμα της εκθεσιακής δραστηριότητας, με έμφαση στις πρακτικές που υιοθετήθηκαν από τα μεγάλα κέντρα (Παρίσι, Νέα Υόρκη, Βερολίνο) στο τέλος του 19ου και στον 20ό αιώνα, αλλά και παγκόσμια, μέσω <i>biennale</i> ή <i>documenta</i> , έως και τον 21ο αιώνα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Αδαμοπούλου Αρετή, <i>Τέχνη και Ψυχροπολεμική διπλωματία. Διεθνείς εικαστικές εκθέσεις στην Αθήνα 1950-1967</i> , University Studio Press, 2019. ALTSHULER, Bruce, <i>From Salon to Biennial. Exhibitions that Made Art History, Volume I: 1863-1959</i> , Νέα Υόρκη, Phaidon, 2008. - <i>Volume II: 1962-2002</i> , Νέα Υόρκη, Phaidon, 2013 ALTSHULER, Bruce, <i>The Avant-garde in Exhibition: new art in the 20th century</i> , Νέα Υόρκη, Harry N. Abrams, Inc., 1994. <i>Art and its Worlds: Exhibitions, Institutions and Art becoming Public</i> , «Exhibition Histories», Λονδίνο, Afterall, 2021. CAILLET, Elisabeth, PERRET, Catherine, <i>L' Art contemporain et son exposition (1)</i> , Παρίσι, L' Harmattan, 2002 / (2), Παρίσι, L' Harmattan, 2007. DULGUEROVA, Elitza, <i>Usages et utopies – L' exposition dans l' avant-garde russe pré-révolutionnaire (1900-1916)</i> , Παρίσι, Les Presses du Réel, 2015. FLAM, J. & DEUTCH, M. (eds.), <i>Primitivism and twentieth-century art</i> , University California Press, 2003. FOSTER, H. - KRAUSS, R. - BOIS, Y. A. - BUCHLOCH, H. D., <i>Art since 1900. Modernism, Antimodernism, Postmodernism</i> , Λονδίνο, Thames and Hudson, 2004. GARDNER, Anthony and GREEN, Charles, <i>Biennials, Triennials, and Documenta: The Exhibitions that Created Contemporary Art</i> , Chichester: Wiley-Blackwell, 2016.

	<p>GLICENSTEIN, Jérôme, <i>L' Art: Une histoire d' expositions</i>, Παρίσι, PUF, 2009.</p> <p>GREENBERG, Reesa, FERGUSON, Bruce W., NAIRNE, Sandy, <i>Thinking About Exhibitions</i>, Λονδίνο, Routledge, 1996.</p> <p>GORDON, DONALD E., <i>Modern art exhibitions 1900-1916: Selected catalogue documentation</i>, 2 vol., Μόναχο, Prestel, 1974.</p> <p>HASKELL, Francis, <i>The Ephemeral Museum. Old Masters paintings and the rise of art exhibition</i>, Νιου Χέιβεν, Yale University Press, 2000.</p> <p>HOFFMANN, Jens (Ed.), <i>Show Time: The 50 Most Influential Exhibitions of Contemporary Art</i>, 2014.</p> <p>MARTINI, Federica, MARTINI, Vittoria, <i>Just Another Exhibition: Histories & Politics of Biennals</i>, Μιλάνο, Postmediabooks, 2011.</p> <p>O' DOHERTY, Brian et Mc EVILLEY, Thomas. <i>Inside the White Cube: The Ideology of the Gallery Space</i>, Σαν Φρανσίσκο, The Lapis Press, 1986.</p> <p>SCHUBERT, Karsten, <i>The Curator's Egg: the Evolution of the Museum Concept from the French Revolution to the Present Day</i>, Λονδίνο, One-Off Press, Christie's Books, 2000.</p> <p>SEROTA, Nicholas, <i>Εμπειρία ή ερμηνεία: Το δίλημμα των μουσείων μοντέρνας τέχνης</i>. Αθήνα, Άγρα.</p> <p>SOURIAU, Judith, «L' histoire des expositions: Une nouvelle histoire de l' art ?». <i>Association Thes-Arts</i>, 2010.</p> <p>TILLIER, Bertrand, WERMESTER, Catherine, <i>Conditions de l' œuvre d' art de la Révolution française à nos jours</i>, Λυόν, Fage éditions, 2011.</p> <p>TRIERWEILER, Denis, <i>L' Art de l' exposition: une documentation sur trente expositions exemplaires du XXe siècle</i>, Παρίσι, éd. du Regard, 1998.</p> <p>ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ, Νίκος, <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη</i>, ΑΣΚΤ, 2006.</p> <p>ΚΑΝΙΑΡΗ, Ασημίνα, <i>Το Μουσείο ως χώρος της Ιστορίας της Τέχνης: Εκθέσεις, συλλογές και η Τέχνη από τον 19^ο στον 21^ο αιώνα</i>, Αθήνα, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2013.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Σειρά διαλέξεων στην τάξη σε συνδυασμό με στοχευμένες επισκέψεις σε εκθεσιακούς χώρους.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [61]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Ο ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ: Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 028
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/TMB195/ (είσοδος με εγγραφή)
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ncharokopos@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα έχει σκοπό να παρακολουθήσει τις εξελίξεις στον πολιτισμό και την τέχνη του ελληνικού και εξελληνισμένου κόσμου από τα τέλη του 4ου αιώνα π.Χ. έως και την κατάλυση του τελευταίου ελληνιστικού βασιλείου το 30 π.Χ. Κατά την περίοδο αυτή, η ελληνική γλώσσα αναδεικνύεται σε πρωτεύουσα γλώσσα επικοινωνίας και ο ελληνικός πολιτισμός μετασηματίζεται σε έναν οικουμενικό πολιτισμό με τα χαρακτηριστικά μιας πρώιμης παγκοσμιοποίησης, ενώ, μέσω της διάδρασης του με τον ρωμαϊκό κόσμο, δημιουργείται εν τέλει μια

	<p>κοινή πολιτιστική έκφραση. Πολλά φαινόμενα, όπως η δημιουργία μεγάλων αστικών κέντρων, ο κοσμοπολιτισμός, η τεχνολογική ανάπτυξη, η πολυπολιτισμικότητα, η ηγεμονία μεγάλων δυνάμεων, η υπονόμηση δημοκρατικών θεσμών, οι μετακινήσεις πληθυσμών και η θρησκευτική αναζήτηση, δίνουν ενδιαφέροντα ερεθίσματα για σύγχρονο προβληματισμό. Σε αυτό το πολιτισμικό πορτραίτο του ελληνιστικού κόσμου, έμφαση θα δοθεί στις τέχνες (ενδεικτικά: μνημειακή και αρχιτεκτονική γλυπτική, πορτραίτο, η βασιλική εικονογραφία και τα μεγάλα μνημεία των ελληνιστικών βασιλείων, ψηφιδωτά, ζωγραφική και μικροτεχνία, κεραμική, ο ρόλος πόλεων όπως η Ρώμη και η Αλεξάνδρεια) και στα στοιχεία εκείνα που τον καθιστούν διακριτό και ιδιαίτερο.</p>
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τα χαρακτηριστικά του πολιτισμού των ελληνιστικών χρόνων και να διαθέτουν ένα περιεκτικό γνωστικό περίγραμμα της εξελικτικής πορείας της αρχαίας ελληνικής τέχνης στους χρόνους αυτούς, • να διακρίνουν βασικά έργα σημαντικών καλλιτεχνών, καθώς και τα κύρια τεχνολογικά χαρακτηριστικά και τεχνικές της ελληνιστικής τέχνης στους τομείς της αρχιτεκτονικής, πλαστικής, ζωγραφικής, κεραμικής και σε χαρακτηριστικούς τομείς της μικροτεχνίας, • να κατανοούν την εξέλιξη σε κύρια αισθητικά ζητήματα της αρχαιοελληνικής τέχνης και τις καινοτομίες των ελληνιστικών χρόνων που σηματοδοτούν μια πρώτη έκφραση ευρύτερων, διαχρονικών φαινομένων στην Ιστορία της Τέχνης (δραματικότητα και θεατρικότητα, ρεαλισμός και ψυχολογία του πορτραίτου, αναδρομή σε προγενέστερα αισθητικά πρότυπα κ.ά.), • να κατανοούν τη λειτουργία της ελληνιστικής τέχνης στις διάφορες εκφάνσεις της και καλλιτεχνικά είδη και θα δύνανται να τη συσχετίσουν με τις ιδιαίτερες πολιτισμικές συνισταμένες που επέφερε η δημιουργία του ελληνιστικού κόσμου (βασιλική πατρωνία, κατακερματισμός του άλλοτε ομοιογενούς ελληνικού κόσμου, πολιτισμική διάδραση και όσμωση, κοσμοπολιτισμός και ατομικισμός, φιλοσοφικά ρεύματα κ.ά.), • να προσεγγίσουν το ιδιαίτερο πολιτισμικό πλαίσιο και τις παραμέτρους δημιουργίας του ελληνορωμαϊκού πολιτισμού και την τέχνη της κλασικής αρχαιότητας στις ευρύτερες διαστάσεις της, ως διαχρονικό σημείο αναφοράς του δυτικού πολιτισμού.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Εισαγωγή. Ιστορικό περίγραμμα των ελληνιστικών

	<p>χρόνων. Βασικά χαρακτηριστικά του πολιτισμικού πλαισίου της εποχής [<i>μία διδακτική ενότητα</i>].</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πολεοδομία, δημόσια και ιδιωτική αρχιτεκτονική [<i>δύο διδακτικές ενότητες</i>]. • Γλυπτική [<i>τρεις διδακτικές ενότητες</i>]. • Μνημειακή ζωγραφική και ψηφιδωτά [<i>τρεις διδακτικές ενότητες</i>]. • Κεραμική και μικροτεχνία [<i>δύο διδακτικές ενότητες</i>]. • Η άνοδος και η κυριαρχία της Ρώμης στον ελληνικό κόσμο. Η δημιουργία και ανάπτυξη του ελληνορωμαϊκού πολιτισμού [<i>δύο διδακτικές ενότητες</i>].
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Politt, J.J., <i>Η τέχνη στην Ελληνιστική εποχή</i>. Αθήνα: Παπαδήμας (1999)</p> <p><u>Γενικά έργα</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Bintliff, J.L., <i>The Complete Archaeology of Greece. From Hunter-Gatherers to the 20th Century A.D.</i> Oxford: Wiley-Blackwell (2012) • Βουτυράς, Μ. – Αλ. Γουλάκη-Βουτυρά, <i>Η αρχαία ελληνική τέχνη και η ακτινοβολία της</i>. Θεσσαλονίκη: Ίδρυμα Τριανταφυλλίδη (2012) • Bugh, G.R. (επιμ.), <i>The Cambridge Companion to the Hellenistic World</i>. Cambridge: Cambridge University Press (2006) • Burn, L., <i>Hellenistic Art: From Alexander the Great to Augustus</i>. Los Angeles: J.P. Getty Museum (2004) • Erskine, A. (επιμ.), <i>A Companion to the Hellenistic World</i>. Oxford· Malden: Blackwell (2005) • Pandermalis, D. (επιμ.), <i>Alexander the Great. Treasures from The Epic Era of Hellenism</i>. New York: Onassis Foundation (2008) • Πλάντζος Δ., <i>Ελληνική τέχνη και αρχαιολογία, 1200–30 π.Χ.</i> Αθήνα: εκδόσεις Καπόν (2020⁵) • Stewart, A., <i>Art in the Hellenistic World</i>. Cambridge: Cambridge University Press (2014) <p><u>Αρχιτεκτονική</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Gruben, G., <i>Ιερά και ναοί της αρχαίας Ελλάδας</i>. Αθήνα: Καρδαμίτσα (2000) • Hoepfner, W., (επιμ.), <i>Ιστορία της κατοικίας 5000 π.Χ. – 500 μ.Χ.</i> Θεσσαλονίκη: University Studio Press (2005) • Μπούρας, Χ.Θ., <i>Μαθήματα της Αρχιτεκτονικής</i>. Αθήνα: Συμμετρία (1999)

- Winter, F., *Studies in Hellenistic Architecture*. Toronto: University of Toronto Press (2004)

Γλυπτική

- Καλτσάς, Ν., *Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Τα γλυπτά*. Αθήνα: εκδόσεις Καπόν (2002)
- Ridgway B. S., *Hellenistic Sculpture I: The Styles of ca. 331-200 B.C.* Madison: University of Wisconsin Press (2001²)
- – *Hellenistic Sculpture II: The Styles of ca. 200–100 B.C.* Madison: University of Wisconsin Press (2000)
- – *Hellenistic Sculpture III: The Styles of ca. 100 – 31 B.C.* Madison: University of Wisconsin Press (2002)
- Schultz, P. & R von den Hoff, *Early Hellenistic Portraiture. Image, Style, Context*. Cambridge: Cambridge University Press (1997)
- Smith, R.R.R., *Hellenistic Royal Portraits*. Oxford: Oxford University Press (1988)
- – *Ελληνιστική πλαστική*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (2009)

Ζωγραφική

- Λυδάκης, Σ., *Αρχαία ελληνική ζωγραφική και οι απηχήσεις της στους νεότερους χρόνους*. Αθήνα: Μέλισσα (2002)
- Πλάντζος, Δ., *Φιλοστράτου του Πρεσβύτερου: Εικόνες*. Αθήνα: Κατάρτι (2006)
- – *Η τέχνη της ζωγραφικής στον αρχαιοελληνικό κόσμο*. Αθήνα: εκδόσεις Καπόν (2018)

Επιστήμες

- Καλτσάς, Ν., Ε. Βλαχογιάννη, Π. Μπούγια, (επιμ.), *Το ναυάγιο των Αντικυθήρων το πλοίο, οι θησαυροί, ο μηχανισμός*. Αθήνα: Υπουργείο Πολιτισμού (2012)
- Bowen, A. C., F. Rochberg (επιμ.), *Brill's Companion to Hellenistic Astronomy: The Science in Its Contexts*. Leiden· Boston: Brill (2019)

Κεραμική-κοροπ्लाστική

- Αδάμ-Βελένη, Π. Ζωγράφου, κ.ά. (επιμ.), *Ειδώλιο. Ένας μικρόκοσμος από πηλό*. Θεσσαλονίκη: Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης (2017)
- Cook, R.M., *Ελληνική αγγειογραφία*. Αθήνα: Καρδαμίτσα (1994)
- Δρούγου, Σ., Ι. Τουράτσογλου, Ι. (επιμ.), *Θέματα της ελληνιστικής Κεραμικής στην Αρχαία*

	<p><i>Μακεδονία</i>. Αθήνα (2012)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τιβέριος, Μ.Α., <i>Ελληνική τέχνη – Αρχαία αγγεία</i>. Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών (1996) <p><u>Μικροτεχνία</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Δεσποίνη, Α., <i>Ελληνική Τέχνη. Αρχαία χρυσά κοσμήματα</i>. Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών (1996) • Mørkholm, O. <i>Early Hellenistic Coinage: from the Accession of Alexander to the Peace of Apamea (336 - 188 B.C.)</i> Cambridge: Cambridge University Press (1991) • Οικονομίδου, Μ., <i>Ελληνική Τέχνη. Αρχαία Νομίσματα</i>. Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών (1996) • Plantzos D. <i>Hellenistic Engraved Gems</i>. Oxford: Oxford University Press (1999)
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Σε κάθε ενότητα ο διδάσκων ανακεφαλαιώνει σύντομα τη διδαχθείσα ύλη και παρουσιάζει με τη μορφή διάλεξης τη διδακτέα ύλη του εκάστοτε μαθήματος. Συστατικό διδακτικό μέσο αποτελούν προετοιμασμένες παρουσιάσεις power point. Κατά την πορεία της διάλεξης οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά, περιγράφοντας τα βασικά στυλιστικά και εικονογραφικά στοιχεία έργων που συζητούνται, συσχετίζοντάς τα με άλλα έργα και χρησιμοποιώντας γνώσεις που απέκτησαν στα προηγούμενα μαθήματα. Κατά τη διάρκεια του εξαμήνου γίνεται αξιολόγηση του γνωστικού επιπέδου των εκπαιδευόμενων μέσω ερωτήσεων που τίθενται από τον διδάσκοντα.</p> <p>Όλες οι παρουσιάσεις power point, εμπλουτισμένες με υποτίτλους, σύντομα κατατοπιστικά κείμενα και βιβλιογραφία, αναρτώνται στην ηλεκτρονική σελίδα του μαθήματος. Στην τελευταία αναρτώνται επιπλέον ελληνόγλωσσα ή ξενόγλωσσα άρθρα, κείμενα προς συζήτηση, ενώ γίνεται και παραπομπή σε διδακτικό υλικό open access, ιστοσελίδες μουσείων, συλλογών, τρεχουσών εκθέσεων κλπ.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Προφορικές ασκήσεις περιγραφής κατά το μάθημα. • Τελική γραπτή εξέταση επί της συνολικής ύλης με σχολιασμό εικόνας ή/και ανάπτυξη θέματος.
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [62]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 507
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΕΡΗΝΑΚΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nerinakis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα στοχεύει στη διερεύνηση της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα στην εικόνα και το λόγο ως κομβικό θέμα αναζήτησης στο πλαίσιο τόσο της φιλοσοφίας της τέχνης όσο και της καλλιτεχνικής πρακτικής. Μέσα από ποικίλες αναφορές σε εικαστικούς καλλιτέχνες, λογοτέχνες και στοχαστές ερευνάται η θέση και ο ρόλος της εικόνας στο λόγο και αντιστοίχως του λόγου στις εικαστικές τέχνες, εστιάζοντας στις διαφορετικές απόψεις περί σύγκλισης ή/και έντασης ανάμεσά τους, όπως και σε ζητήματα δημιουργικότητας, αυθεντικότητας και αυτονομίας αναφορικά με τη μεταξύ τους σχέση. Τούτων δοθέντων, προσεγγίζεται η πολυεπίπεδη συσχέτιση εικόνας και λόγου ως μορφές επεξεργασίας του πραγματικού μέχρι και τον 20ό αιώνα και του υπερ-πραγματικού στο

	σύγχρονο πλαίσιο της ύστερης νεωτερικότητας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Επιδιώκεται οι φοιτήτριες/ες: <ul style="list-style-type: none"> • Να εξοικειωθούν αφενός με μεθόδους ανάλυσης και αφετέρου με τρόπους προσέγγισης ζητημάτων που αφορούν στη σχέση ανάμεσα στην εικόνα και το λόγο, και πιο συγκεκριμένα, τις εικαστικές τέχνες και το λογοτεχνικό λόγο. • Να επιτύχουν μια συνεκτική και συμπαγή γνώση ορισμένων από τα σημαντικότερα θεωρητικά και κριτικά επιχειρήματα σχετικά με τη σύνδεση εικόνας και λόγου. • Να κατανοήσουν τα βασικά θεωρητικά, μεθοδολογικά και πρακτικά ζητήματα στη δημιουργία σύγχρονης τέχνης και λόγου, όπως αυτά διαμορφώνονται σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους αλλά και με άλλα πεδία δημιουργικού και επιστημονικού λόγου. • Να κατανοήσουν τους σχετικούς εικαστικούς καλλιτέχνες και λογοτέχνες, τα κομβικά γεγονότα και τις αισθητικές θεωρίες της εποχής τους, και να μπορούν να αναγνωρίσουν τη σύνδεση της εξέλιξης της δημιουργίας και της σκέψης ανάμεσα σε εικόνα και λόγο βάσει των κυριότερων πολιτιστικών αλλαγών και επιρροών. • Να διαθέτουν ειδικές γνώσεις αναφορικά με τα ποικίλα ρεύματα της λογοτεχνικής και εικαστικής παράδοσης ειδικά ως προς τη συσχέτισή τους και να είναι σε θέση να προσδιορίζουν τα ιδιαίτερα περιεχόμενά τους. • Να εξοικειωθούν με τους όρους, τις τεχνικές και τις έννοιες του λόγου και τη σύνδεσή του με την εικόνα στις εικαστικές τέχνες. • Να εξοικειωθούν με διαφορετικές πλευρές της συζήτησης στο πλαίσιο των προταγμάτων των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών κινημάτων. • Να καλλιεργήσουν κριτική δυνατότητα αναφορικά με τα επίδικα ανάμεσα στην αισθητική θεωρία και την καλλιτεχνική πρακτική στις εικαστικές τέχνες και το δημιουργικό και επιστημονικό λόγο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<ol style="list-style-type: none"> 1. [Εισαγωγή] <i>Διαβάζοντας τις εικόνες και ατενίζοντας τις λέξεις</i> - Ο λόγος ως το χρώμα της εικόνας και η εικόνα ως η γλώσσα του λόγου: Συγκλίσεις και εντάσεις ανάμεσα στο ορατό και το λεκτικό. 2. Διαφοροποιήσεις στις όψεις της <i>δημιουργικότητας</i> και της <i>αυθεντικότητας</i> στο λόγο και την εικόνα ως μορφές επεξεργασίας του <i>πραγματικού</i> και του <i>υπερ-πραγματικού</i>. 3. Φιλοσοφικός & αισθητικός στοχασμός: Θεωρητικές συγκλίσεις και εντάσεις ανάμεσα στην εικόνα και το φιλοσοφικό ή/και λογοτεχνικό λόγο [Πλάτωνας, Οράτιος, da

	<p>Vinci, Goethe, Schiller κ.ά.].</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. <i>Η Αυτονομία του Αισθητικού</i> στη φύση, τις εικαστικές τέχνες και το λόγο: Ομορφιά, Έννοια, Λόγος [Kant, Hegel, Heidegger, Gadamer, Hölderlin, Rilke, Trakl, Celan κ.ά.] 5. <i>Πολιτικές διαστάσεις</i>: ο ρόλος των κοινωνικο-οικονομικών μετασχηματισμών στη διαμόρφωση της σχέσης ανάμεσα στο λόγο και την εικόνα [Αθηναϊκή Δημοκρατία, Γαλλική Επανάσταση, Οκτωβριανή Επανάσταση, Μεσοπόλεμος, Μεταπολεμική περίοδος, 21^{ος} αιώνας]. 6. <i>Λευκός καμβάς και Λευκή σελίδα</i> - Μορφή, δομή, μέτρο, ρυθμός, μύθος και χρώμα: κοινά εργαλεία στη δημιουργία εικόνας και λόγου. 7. <i>Avant-garde κινήματα</i>: Το πρόταγμα της ριζοσπαστικής σύζευξης εικόνας και λόγου στο Σουρεαλισμό, το Φουτουρισμό, το Ντανταϊσμό κ.ά. 8. <i>Σημειωτική & Διακειμενικότητα</i>: Ερμηνευτική προσέγγιση εικαστικών έργων μέσω δημιουργικού και επιστημονικού λόγου και των συνδηλώσεών του και αντιστρόφως. 9. <i>Πρωτότυπες υβριδικές εφαρμογές</i> ανάμεσα στα πεδία της εικαστικής πρακτικής και του δημιουργικού λόγου [Εικονιστές, ανοικτό ποίημα, οπτική ποίηση, αφηρημένος (νεο)εξπρεσιονισμός κ.ά.] 10. [Συμπεράσματα] - Εικόνα & Λόγος: <i>Αδερφές τέχνες, αντίζηλες ή εν τέλει και τα δύο;</i>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • [Από τα ποικίλα συγγράμματα της πρόσθετης ενδεικτικής βιβλιογραφίας θα επιλεγθούν και δοθούν σχετικά αποσπάσματα και μέσω διδακτικού μετασχηματισμού και μετάφρασης του πρωτογενούς υλικού από τον διδάσκοντα, όπου κρίνεται απαραίτητο, θα μετατραπεί το υλικό σε μορφή κατανοητή για όλες/ους τις/ους φοιτητές/ριες.] • [Τα παραδείγματα λόγου (ποιητικά, λογοτεχνικά και επιστημονικά - ελληνόγλωσσα & ξενόγλωσσα) που θα μελετώνται, θα δίδονται από τον διδάσκοντα σε επιλεγμένες επιμέλειες & μεταφράσεις αντιστοίχως, και τα εικαστικά έργα σε επιλεγμένα αρχεία υψηλής ανάλυσης.]
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Σειρά διαλέξεων με παρουσίαση των βασικών θεωρητικών και πρακτικών ζητημάτων της σχέσης εικόνας και λόγου κατά την αρχαιότητα, τους νεότερους χρόνους και την ύστερη νεωτερικότητα. • Διδασκαλία με χρήση διαφανειών και προβολή φωτογραφιών και βίντεο. • Παροχή υλικού με σκοπό την ενεργοποίηση γνωστικών

	<p>ενδιαφερόντων, την αποφυγή μηχανικής απομνημόνευσης, τη διαμόρφωση κριτικής στάσης και την ανάπτυξη της συναίσθησης της καλλιτεχνικής σκοπιμότητας του λόγου και αντιστρόφως.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ενσωμάτωση νέων εκπαιδευτικών εργαλείων, χρησιμοποιώντας νέα τεχνολογία και εξοικειώνοντας τις/τους φοιτήτριες/τές με αυτήν, βοηθώντας τους έτσι να αναπτύξουν ικανότητες έρευνας, κρίσης και δημιουργικότητας. • Παραγωγή νέου πρωτογενούς εκπαιδευτικού υλικού [κείμενα, σημειώσεις, οπτικοακουστικό υλικό] για τη διδασκαλία του μαθήματος. • Διδακτικός μετασχηματισμός πρωτογενούς υλικού ώστε να μετατραπεί το υλικό σε μορφή κατανοητή για τους/τις φοιτητές/τριες. • Συγγραφή πρωτογενών ειδικών οδηγιών για την αξιοποίηση του υλικού και των εργαλείων ΤΠΕ. • Αξιοποίηση των ΤΠΕ στη διδασκαλία με στόχο την οικοδόμηση της αισθητικής γνώσης αναφορικά με την εικόνα και το λόγο και για την καλλιέργεια μιας σύνθετης αισθητικής, εικαστικής και σχετικής με το λόγο σκέψης. • Αξιοποίηση πλατφόρμας eClass. Συμπερίληψη στην πλατφόρμα σημειώσεων από τις διαλέξεις, πρόσθετου βιβλιογραφικού υλικού, συνδέσμων από διαδικτυακές πηγές. • Αποστολή αποσπασμάτων κειμένων αισθητικής φιλοσοφίας και δημιουργικού λόγου και διαμόρφωση ενός αρχείου κειμένων προς συζήτηση και ανταλλαγή επιχειρημάτων. • Εκπαιδευτική επίσκεψη σε μουσείο ή/και γκαλερί, σχετική με τις θεματικές των διαλέξεων. • Παρουσιάσεις φοιτητριών/τών (ατομικές ή ομαδικές) σχετικές με τα επίδικα ζητήματα που αναδεικνύονται στις θεματικές των διαλέξεων.
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα βαθμολογηθούν με βάση τις τελικές γραπτές ή προφορικές εξετάσεις και τις εργασίες που θα κληθούν να συγγράψουν. Σημαντικό ρόλο στη τελική διαμόρφωση του βαθμού θα παίξει και η ενεργή, αναλυτική και κριτική, συμμετοχή τους στα μαθήματα.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [63]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 620
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο έτος / Η' εξάμηνο
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΒΑΛΑΝΤΕΝ ΡΕΑ-ΑΙΜΙΛΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ [ΠΔ 407/1980]
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	rwallden@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Στόχος του σεμιναρίου είναι να αποκτήσουν οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θεωρητικά εργαλεία ανάγνωσης φιλικού κειμένου, μέσα από παραδείγματα της ιστορίας του κινηματογράφου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα είναι σε θέση να: <ul style="list-style-type: none">• κατανοούν τις βασικές διαδικασίες κατασκευής μιας ταινίας,• κατανοούν τα στοιχεία που συναποτελούν την κινηματογραφική γλώσσα, καθώς και του βασικούς τρόπους λειτουργίας τους,• χρησιμοποιούν ένα βασικό θεωρητικό και τεχνικό λεξιλόγιο για τη λόγια περιγραφή μιας ταινίας,• αναλύουν τη δομή των σημασιών και το ύφος μιας ταινίας που βλέπουν για πρώτη φορά,• αναγνωρίζουν τα υφολογικά και άλλα χαρακτηριστικά κάποιων βασικών κινημάτων στην ιστορία του

	<p>κινηματογράφου και</p> <ul style="list-style-type: none"> • χρησιμοποιούν θεωρητικές έννοιες για να προσεγγίζουν κριτικά οποιοδήποτε οπτικοακουστικό κείμενο.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Μελετούμε τον κινηματογράφο ως γλώσσα, υπενθυμίζοντας τη σχέση του με το κοινωνικο-ιστορικό του πλαίσιο, καθώς και τις τεχνολογίες που τον υποστηρίζουν. Προσεγγίζουμε την κινηματογραφική ταινία ως σημαίνοντα μηχανισμό: τι λέει και πώς το λέει. Από τη μια, αναλύουμε τη δομή των σημασιών μια ταινίας, τις ισοτοπίες και τους κώδικες. Από την άλλη, αναζητούμε το σύστημα των στοιχείων που συναποτελούν το ύφος της. Το μάθημα αρθρώνεται γύρω από κάποια βασικά ζητήματα της γλώσσας του κινηματογράφου, που μελετώνται παράλληλα με σημαίνουσες στιγμές-κινήματα της ιστορίας του, επαναφέροντας συνεχώς το ερώτημα του ύφους. Μελετούμε το πώς παράγεται η σημασία στον κινηματογράφο και πώς διαφέρει από τη λεκτική επικοινωνία, καθώς και τη σχέση αναπαράστασης και κατασκευής, τους χειρισμούς του προ-φιλμικού, τα στοιχεία της κινηματογραφικής φωτογραφίας, τη λειτουργία του μοντάζ και του ήχου, τη λειτουργία της αφήγησης, τον κινηματογραφικό χώρο και χρόνο. Διερευνούμε τις εντάσεις ανάμεσα στο ρητό και το άρρητο, στο συνειδητό και το ασυνειδητό, στο περιεχόμενο και τη μορφή. Μελετούμε τις συμβάσεις, αλλά και την εξέλιξη των τεχνικών ρήξης αυτών. Αντλούμε τα παραδείγματά μας από την ιστορία του κινηματογράφου, από ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, ταινίες αφηγηματικές και μη, αμφισβητώντας το αυτονόητο των διαχωριστικών γραμμών.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bordwell D., Thompson K., Εισαγωγή στην τέχνη του κινηματογράφου, ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, 3 av./2012 [Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 33153075] 2. Bordwell D., Thompson K., Ιστορία του κινηματογράφου, ΠΑΤΑΚΗΣ, 1η έκδ./2011 [Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 12615807] 3. Stam R., Εισαγωγή στη θεωρία του κινηματογράφου, ΠΑΤΑΚΗΣ, 1η έκδ./2006 [Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 21539]
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Το μάθημα αποτελείται από διαλέξεις, που συνοδεύονται από προβολές αποσπασμάτων κινηματογραφικών ταινιών με παράλληλη ανάλυση, και συζήτηση μέσα στην τάξη γύρω από συγκεκριμένα ερωτήματα. Συμπληρώνεται από ομαδικές και ατομικές ασκήσεις κατανόησης που δεν βαθμολογούνται.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Προς το τέλος του εξαμήνου, οι φοιτήτριες και οι φοιτητές καλούνται να επιλέξουν μία σημαίνουσα για εκείνες ή εκείνους ταινία και να την αναλύσουν νοηματικά και υφολογικά υπό τη μορφή δοκιμίου.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [64]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΔΙ-ΕΙΚΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΦΗΓΗΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 916
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4 ^ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ, Πανεπ. υπότροφος
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	gkouloulas@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναριακού μαθήματος αποτελεί η έννοια της δεικονικότητας, δηλαδή της συσχέτισης των εικόνων στην τέχνη και ιδιαίτερα αυτών που εντάσσονται στο πλαίσιο μικρών ή μεγάλων αφηγήσεων. Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών και φοιτητριών με την έννοια της διακειμενικότητας στη λογοτεχνική αφήγηση και κατ' επέκταση με τη δεικονικότητα στην εικονογραφημένη αφήγηση. Επιπλέον, η αναζήτηση και ο εντοπισμός των δεικονικών συγγενειών μεταξύ έργων όταν αυτές δεν είναι προφανείς, και η προσπάθεια ερμηνείας τους όταν είναι πρόδηλες. Προς τούτο είναι σκόπιμη η εγκαθίδρυση ενός «λεξικού» όρων και εννοιών που μπορεί να εκκινεί από το λογοτεχνικό πεδίο αλλά να επεκτείνεται δυνητικά στον κόσμο των εικαστικών τεχνών και αφηγήσεων. Απώτερο σκοπό του μαθήματος αποτελεί η απόκτηση της δυνατότητας από τους φοιτητές και τις φοιτήτριες να διαμορφώνουν γενεαλογικές αλυσίδες έργων που επικοινωνούν μεταξύ τους με πολλαπλές διασυνδέσεις χωρίς προκαταλήψεις και <i>a priori</i> συγκριτικές αξιολογήσεις αλλά με ένα πνεύμα

	δημοκρατικότητας και επί ίσοις όροις συνύπαρξης των έργων.
<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα μπορούν:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν έννοιες της λογοτεχνικής θεωρίας που σχετίζονται με τη διακειμενικότητα και τη μεταμυθοπλασία και να τις επεκτείνουν με τις κατάλληλες προσαρμογές και τροποποιήσεις στον κόσμο των εικόνων, • να ορίζουν τις πολλαπλές εκφάνσεις της διεικονικότητας και να εφαρμόζουν μεθοδολογικά εργαλεία εντοπισμού των σχέσεων που εγκαθιδρύουν οι εικόνες στο σώμα της τέχνης τους ή και με άλλες τέχνες, • να ιχνηλατούν τις ιστορικές διαδρομές που ακολουθούν οι μεταχρήσεις των εικόνων και να διακρίνουν τις ομοιότητες και τις διαφορές ανά εποχή και περιρρέουσα ατμόσφαιρα, • να κατανοούν και να διακρίνουν έννοιες όπως η αποπλαισίωση, η αναπλαισίωση, η προσαρμογή, η διασκευή, η ιδιοποίηση, η διασημειωτική μετάφραση, η παρωδία, το παστίς, το κολάζ κ.ά., • να κατανοούν την κυριολεκτική και, κυρίως, τη μεταφορική έννοια του παλίμψηστου κατά τη “διαγραφή” και την επανεγγραφή νοημάτων μέσω των εικόνων και τις νέες νοηματοδοτήσεις και σημασιοδοτήσεις που συνεπάγονται τέτοιες πρακτικές, • να αντιλαμβάνονται έννοιες όπως η «λευκή παρωδία», η «πολιτισμική ανακύκλωση», το «μεταμοντέρνο αβαθές», οι «βεβηλώσεις» κ.ά. που έχουν κατά καιρούς διατυπωθεί γύρω από την χρήση παλαιών εικόνων σε νέα συγκείμενα και να μπορούν να επιχειρηματολογήσουν για τις αιτίες και τα αποτελέσματα αυτών των χρήσεων, • να εντοπίζουν εικόνες από την ιστορία της τέχνης που εγκιβωτίζονται σε εικονογραφημένες αφηγήσεις και να ερμηνεύουν τις αιτίες αλλά και να ασκούν κριτική λαμβάνοντας υπόψη καλλιτεχνικά, ηθικά, νομικά και άλλα κριτήρια.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	ΚΑΝΕΝΑ
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Δεσπόζουσα θέση στη σύγχρονη θεωρία της λογοτεχνίας καταλαμβάνει η έννοια της διακειμενικότητας (Julia Kristeva, Gerard Genette κ.ά.) μέσω της οποίας εξετάζονται οι πολλαπλές διασυνδέσεις των κειμένων με προγενέστερα και μεταγενέστερα (μετακειμενικότητα, αρχικειμενικότητα, υπερκειμενικότητα, μεταδιακειμενικότητα, παρακειμενικότητα κ.ά), επιτρέποντας την επινόηση ταξινομικών όρων και τον εντοπισμό εκλεκτικών συγγενειών μεταξύ έργων (προσαρμογή, διασκευή, ιδιοποίηση, παρωδία, ειρωνεία, παστίς, κολάζ, σπουφ, τράβεστι, μπουρλέσκ κ.ά.). Με ανάλογο τρόπο η ερμηνεία και ανάλυση των εικόνων απαιτεί αντίστοιχα εργαλεία με στόχο τη διεικονική προσέγγιση όπως αυτή περιγράφεται από την Margaret Rose, την Linda Hutcheon κ.ά.</p> <p>Μια τέχνη που η φύση της εδράζεται σ’ αυτήν ακριβώς την επικοινωνία είναι τα κόμικς (αλλά και η γελοιογραφία, το animation και άλλες μορφές αφηγηματικών συνθέσεων) στα οποία ο λόγος και η εικόνα συνυπάρχουν με πολλαπλασιαστικό και όχι αθροιστικό τρόπο συνθέτοντας αφηγήσεις. Γενικευμένη πρακτική των τελευταίων δεκαετιών από πολλούς δημιουργούς κόμικς αποτελούν οι διακειμενικές και διεικονικές εικονογραφημένες αφηγήσεις που επικοινωνούν με προγενέστερες εικόνες και κείμενα μέσω πολυδαίδαλων ιστών αλληλοσυσχέτισης. Αυτές</p>

	<p>οι μεταμυθοπλαστικές αφηγήσεις αποτελούν ένα αχαρτογράφητο πεδίο εφαρμογής διακειμενικών και διεικονικών πρακτικών που θα εξεταστούν στο συγκεκριμένο μάθημα σύμφωνα με το ακόλουθο περίγραμμα:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγή, Ορολογία, Βασικές έννοιες. 2. Εκλεπτύνσεις της διακειμενικότητας (Kristeva, Genette κ.ά.). 3. Mise en abyme, Droste Effect και εγκιβωτισμένες εικονογραφίες. 4. Η παρωδία του μοντέρνου και η μοντέρνα παρωδία. 5. Οι διακειμενικές και διεικονικές χιουμοριστικές παρωδίες μετά το μοντέρνο. 6. Μεταμοντέρνες θεωρήσεις (Hutcheon, Rose κ.ά.). 7. Η λευκή παρωδία του Jameson και η σοβαρή παρωδία του Agamben. 8. Η πολιτισμική ανακύκλωση του Μποντριγιάρ και η πολιτισμική εξάντληση. 9. Κλασικά έργα τέχνης στα κόμικς και τη γελοιογραφία. Χιούμορ και εσκεμμένοι αναχρονισμοί. 10. Λογοτεχνία και εικόνα. 11. Συμπεράσματα – Οδηγίες για τη συγγραφή και την παρουσίαση των εργασιών. 12. Παρουσιάσεις εργασιών.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Αβραάμ Κάουα, <i>Εικονικά Βλέμματα – Μεταμοντέρνα Αφήγηση στα Κόμικς, τον Κινηματογράφο και τη Λογοτεχνία</i>, εκδόσεις Futura</p> <p>Ουμπέρτο Έκο, <i>Εμπειρίες Μετάφρασης</i>, εκδ. Ελληνικά Γράμματα, 2003</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Κάθε μάθημα διεξάγεται με τη χρήση εποπτικού υλικού και προβολής σε μεγάλη οθόνη μέσω powerpoint, ενώ συμπληρώνεται από προβολές video, συνεντεύξεων, αποσπασμάτων από ταινίες κ.λπ. Στην έναρξη κάθε μαθήματος οι φοιτητές θα παίρνουν από τον διδάσκοντα ένα δισέλιδο handout με τους άξονες και την περίληψη της εκάστοτε θεματικής που θα συνοδεύεται από εκτενή βιβλιογραφία.</p> <p>Στο σεμιναριακό μάθημα είναι υποχρεωτική η εκπόνηση εργασίας καθώς και η δημόσια υποστήριξή της, το θέμα της οποίας θα επιλέγουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες μετά από πρόταση του διδάσκοντος ή θα προτείνουν αυτοί τα δικά τους θέματα που θα συναποφασίζονται μετά από συζήτηση με τον διδάσκοντα.</p> <p>Το μάθημα (handout και powerpoint καθώς και πρόσθετα στοιχεία που αφορούν το εκάστοτε θέμα) θα ανεβαίνουν στο eClass, ενώ ο διδάσκων θα επιδιώξει την πληρέστερη δυνατή επικοινωνία με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες με κάθε πρόσφορο μέσο (προσωπικές συναντήσεις, ώρες γραφείου, ηλεκτρονική αλληλογραφία, messenger, ηλεκτρονικές πλατφόρμες κ.λπ.)</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Γραπτή εργασία και παρουσίαση της εργασίας μπροστά στους συμμετέχοντες στο μάθημα.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [65]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 202
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	[βλ. eClass]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Παν.επ. υπότροφος
Ώρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	chdimakopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Εισαγωγή στις ψηφιακές μορφές τέχνης και την ιστορία τους στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	A) Γνωσιακοί στόχοι: <ul style="list-style-type: none">• Βασική χαρτογράφηση της σχέσης τέχνης και τεχνολογίας.• Ανάλυση των κυριότερων μεθοδολογικών προσεγγίσεων κατά τη μελέτη των μέσων στην τέχνη και γενικώτερα στον πολιτισμό.• Εξοικείωση με προωθημένες καλλιτεχνικές πρακτικές του όψιμου 20ού και 21ου αιώνα.• Βασικές γνώσεις της ιστορίας των μέσων.• Στόχος του μαθήματος δεν είναι να προσφέρει μία εξαντλητική περιγραφή της ιστοριογραφίας της τεχνολογίας τέχνης αλλά κατανόηση των βασικών μεθοδολογικών ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μελέτη της. B) Αναπτυξιακές ικανότητες: <ul style="list-style-type: none">• Συγγραφή κειμένου και εμπάθунση στην ακαδημαϊκή γραφή.• Κατανόηση της ακαδημαϊκής ξενόγλωσσης ορολογίας του πεδίου και εποπτεία των βασικότερων ερευνητικών περιοχών.

	<ul style="list-style-type: none"> • Ικανότητα προφορικής παρουσίασης της έρευνας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>A. Εισαγωγή στις πειραματικές τεχνικές της σύγχρονης τέχνης του 1960 με έμφαση στη στροφή στο Video.</p> <p>B. Η στροφή στα «νέα μέσα» και το ζήτημα της ιστοριογραφίας των νέων μορφών τέχνης σε σχέση με την ιστορία της σύγχρονης τέχνης.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>Βιβλιογραφία κειμένων (ράφι με βάση τα διαθέσιμα τεκμήρια της βιβλιοθήκης, αλλαγές μπορεί να γίνουν με τεκμήρια που θα παρέχει η διδάσκουσα):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Edward Shanken. 2010. "Historicizing Art and Technology", στο O. Grau (επιμ.), <i>MediaArt Histories</i>, Cambridge, MA : MIT Press. • Clement Greeneberg. 1986 [1940]. "Toward a Newer Laocoon", στο J. O'Brian (επιμ.), <i>Collected Essays and Criticism</i>, τόμ. I, Chicago: Chicago University Press. • Walter Benjamin. 2013 [1939]. «Το έργο τέχνης στην εποχή της δυνατότητας της τεχνικής του αναπαραγωγής», στο <i>Τρία κείμενα για την τέχνη</i>, μτφρ. Α. Αντωνίου, Αθήνα: Πλέθρον. • Pierre Francastel. 1956. <i>Art et technique aux XIX et XX siècles</i>, Παρίσι: Denoël (θα δοθεί και σε αγγλική μετάφραση). • Jack Burnham. 1968. <i>Beyond Modern Sculpture</i>, Λονδίνο: Lane/Penguin. • Rosalind Krauss. 2008 [1976]. "Video: The Aesthetics of Narcissism", στο T. Leighton (επιμ.), <i>Art and the Moving Image</i>, Λονδίνο: Tate/Afterall. • Lucy Lippard. 1997. <i>Six years after the Dematerialisation of the Art Object</i>, Berkeley, CA: University of California Press. • Oliver Grau. 2003. <i>From Virtual Art to Immersion</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Vilém Flusser. 2008 [1985], <i>Προς το σύμπαν των τεχνικών εικόνων</i>, μτφρ. Γ. Ηλιόπουλος, Αθήνα: Σμίλη. • Siegfried Zielinski. 2006. <i>Deep Time of the Media</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Nicolas Bourriaud. 2014 [1998]. <i>Σχεσιακή αισθητική</i>, μτφρ. Δ. Γκιννοσάτης, Αθήνα: ΑΣΚΤ. • Peter Weibel. 2010. "It is forbidden not to touch", στο O. Grau (επιμ.), <i>MediaArt Histories</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Julian Stallabrass. 2003. <i>Internet Art</i>. Λονδίνο: Tate. • Christine Paul. 2007. 'The Database as System and Cultural Form', στο V. Vesna (επιμ.), <i>Database Aesthetics</i>, τόμ. I, Minneapolis: University of Minnesota Press. • Yves Michaud. 2007. 'Art and Biotechnology', στο E. Kac (επιμ.), <i>Signs of Life. Bio-Art and Beyond</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Jeffrey Deitch. 1992. <i>Posthuman</i>. Αθήνα: ΔΕΣΤΕ.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ	ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΜΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ, ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ

ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [66]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 910
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/auth/opencourses.php?fc=27
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑΣ:	ΚΑΤΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kpandreopoulou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	<p>Το αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η συστηματική μελέτη θεωρητικών και κοινωνικών ζητημάτων των σύγχρονων επιμελητικών πρακτικών, όπως οι έμφυλες και οι φυλετικές προσεγγίσεις ή η απο-αποικιοποίηση στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης.</p> <p>Το πρακτικό μέρος του σεμιναρίου συνίσταται στο σχεδιασμό και υλοποίηση (πραγματική ή ψηφιακή) ενός εκθεσιακού project ανά ομάδες φοιτητών.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διαθέτουν άρτια γνώση της οργάνωσης, της δομής και της συγγραφής μιας σεμιναριακής εργασίας και της βιβλιογραφίας της, • να αναγνωρίζουν σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο τις θεωρητικές, πολιτικές, κοινωνικές και έμφυλες πτυχές

	<p>των σύγχρονων επιμελητικών πρακτικών,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εφαρμόζουν τα κατάλληλα εργαλεία ώστε να μπορούν να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να διαχειριστούν όλα τα στάδια μιας πρότασης επιμέλειας έκθεσης, • να συνεργάζονται και να εργάζονται ομαδικά εργασία με διαφορετικούς φορείς, • να διαχειρίζονται σύνθετα θεωρητικά και διεπιστημονικά ζητήματα που απαιτούν οι σύγχρονες επιμελητικές πρακτικές.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>ΚΑΝΕΝΑ Προτιμάται, ωστόσο, οι φοιτητές να έχουν κάποια εξοικείωση με την ιστορία των εικαστικών εκθέσεων και/ή με μεθοδολογικές προσεγγίσεις της ιστορίας της τέχνης.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το σεμινάριο αποτελείται από 2 μέρη, το θεωρητικό και το πρακτικό.</p> <p>Το θεωρητικό μέρος διαμορφώνεται στις εξής θεματικές ενότητες:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Το ζήτημα της επιμέλειας εκθέσεων στη σύγχρονη εποχή. Οι πολλαπλοί ρόλοι του επιμελητή (συγγραφέας/σκηνογράφος/φιλόσοφος/καλλιτέχνης/μάννα τζερ) 2. Εκθέσεις φεμινιστικής τέχνης και επιμελητικές πρακτικές, 1970-σήμερα 3. Ζητήματα ταυτότητας και εκπροσώπησης στην επιμέλεια εκθέσεων 4. Παγκοσμιοποίηση και εκθέσεις τέχνης 5. Το αίτημα της απο-αποικιοποίησης στο πεδίο του πολιτισμού <p>Το πρακτικό μέρος σχετίζεται με την ανάληψη, ανά ομάδες, εκθεσιακών project σε συνδυασμό με τα εργαστήρια της ΑΣΚΤ, και στην εξάσκηση στην κριτική της επιμέλειας σύγχρονων εκθέσεων.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>ΤΣΙΑΡΑ, Συραγώ, <i>Η Επιμέλεια του βλέμματος. Σύγχρονη τέχνη και επιμελητική πρακτική</i>, εκδ. Νήσος, 2021</p> <p>ALTSHULER Bruce, <i>Biennials and Beyond: Exhibitions that Made Art History: 1962-2002</i>, New York, Phaidon Press, 2013.</p> <p>AHMED Sara, <i>On Being Included: Racism and Diversity in Institutional Life</i>, Duke University Press, Durham, NC and London, 2012.</p> <p>BELTING Hans, BUDDENSIEG, Andrea and WEIBEL, Peter (eds.), <i>The Global Contemporary and the rise of New Art Worlds</i>, The MIT Press, 2013.</p> <p>BOURRIAUD Nicolas, <i>Relational Aesthetics</i>, Dijon, Les presses du réel, 2002.</p> <p>CHANDRA Frank, 2015. "Policy Briefing: Towards a Decolonial Curatorial Practice.", <i>Discover Society</i>. June 3.2017</p> <p>"Decolonizing Art Institutions", Special Issue of <i>Oncurating</i>, 35, December 2017.</p>

	<p>DIMIRAKAKI Angela, PERRY Lara, <i>Politics in a Glass Case. Feminism, exhibition cultures and curatorial transgressions</i>, Liverpool, Liverpool University Press, 2013.</p> <p>ELKINS James et al., <i>Art and Globalization</i>, Pennsylvania State University Press, 2010.</p> <p>GONZÁLEZ Jennifer A., <i>Subject to display: reframing race in contemporary installation art</i>. Cambridge, Mass: MIT Press, 2008</p> <p>JEFFREY Celina, <i>The Artist as Curator</i>, Bristol & Chicago, Intellect, 2015.</p> <p>LINDA Maria, WILDENHEIM Cecilia (eds.), <i>Migration – Traces in an Art Collection / Spår i en konstsamling</i>, Sternberg Press, 2020.</p> <p>MACKAY, Nancy, <i>Curating oral histories. From Interview to Archive</i>, Left Coast Press, 2007.</p> <p>O' NEILL Paul, <i>The Culture of Curating and the Curating of Cultures</i>, The MIT Press, 2012.</p> <p>OBRIST Hans Ulrich, <i>Ways of Curating</i>, Penguin, 2015.</p> <p>REILLY Maura, LIPPARD, Lucy, <i>Curatorial Activism: Towards an Ethics of Curating</i>, Thames & Hudson, 2018.</p> <p>REILLY Maura, NOCHLIN Linda, <i>Women Artists. The Linda Nochlin reader</i>, Thames & Hudson, 2019.</p> <p>RUGG, Judith, SEDWICK, Michèle, <i>Issues in Curating Contemporary Art and Performance</i>, Intellect, Bristol-Chicago, 2007.</p> <p>SAID Edward, <i>Οριενταλισμός</i>. Μτφρ. Φ. Τερζάκης, Αθήνα, Νεφέλη, 1996.</p> <p>SASLOW James M., <i>Pictures and Passions: A History of Homosexuality in the Visual Arts</i>, New York, Penguin Putnam, Inc. 1999.</p> <p>SMITH Terry, <i>Thinking Contemporary Curating</i>, New York, Independent Curators International, 2012.</p> <p>STEEDS Lucy et al., <i>Making Art Global, Part 2: Magiciens de la Terre, 1989</i>, Exhibition Histories, 2013.</p> <p>YOUNG R., <i>Μεταποικιακή θεωρία. Μια ιστορική εισαγωγή</i>, Εκδ. Πατάκη, 2007.</p> <p>VEST HANSEN Malene, HENNINGSEN Anne Folke, GREGERSEN Anne, <i>Curatorial Challenges. Perspectives on Contemporary curating</i>, Routledge, 2019.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Σειρά θεματικών διαλέξεων στην τάξη, την οποία ακολουθεί η επεξεργασία κριτικών και θεωρητικών κειμένων από τους φοιτητές σε σχέση με τις αντίστοιχες επιμελητικές πρακτικές και εκθέσεις. Σχεδιασμός και ανάληψη εκθεσιακών project. Το σεμινάριο ολοκληρώνεται με παρουσιάσεις των εκθεσιακών project από τους φοιτητές.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Η αξιολόγηση του φοιτητή βασίζεται στην τελική παρουσίαση ενός εκθεσιακού project και τη θεωρητική του πλαισίωση (80%), αλλά και στη γενικότερη ενεργή συμμετοχή/διάλογο στη διάρκεια του σεμιναρίου (20%).</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

